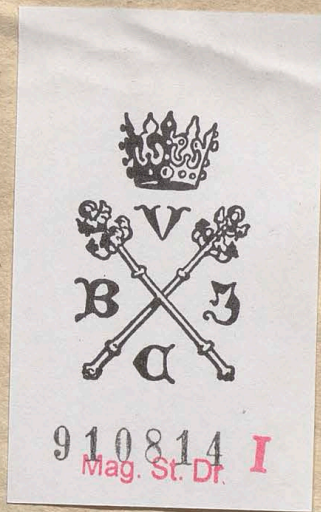

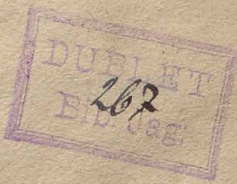
Dublet 17977 T

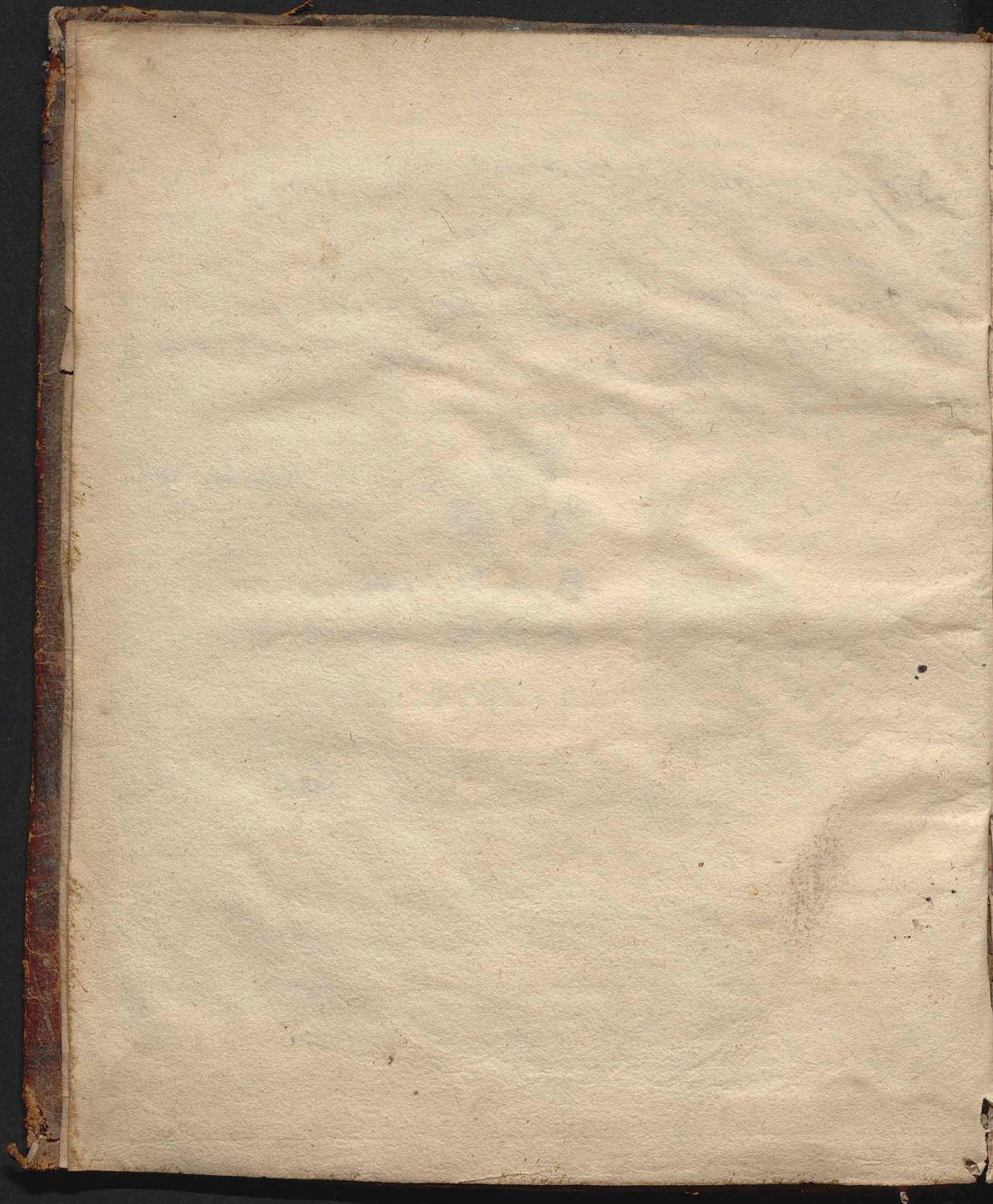

Notata. ceterosorum. Dominus Episcopus. Gennadius de ...
donus. ex ...
VII. ...
dedit gladium quod ...
Joannes ...
per ...
abdicatione ...
petam. et ...

et libel. ...

2798

JVS CAPITVLI

SEV

TRACTATUS NOVUS

ET ABSOLUTUS

De Potestate Capituli Sede Episcopali vacante,

in Quinq; Partes Distributus.

cum adjecta Illustrissimorum Episcoporum Posnaniën:

Historica Synopsi.

Per

NICOLAVM ZALASZOWSKI

J. U. Doctorem

ARCHIDIACONVM POSNANIENSEM.

Opus Posthumum Curâ & Impensis

Illustrissimorum ac Reverendissimorum

ultimæ voluntatis Ejus

PRÆSTITVM.

Ex libris Casimiri

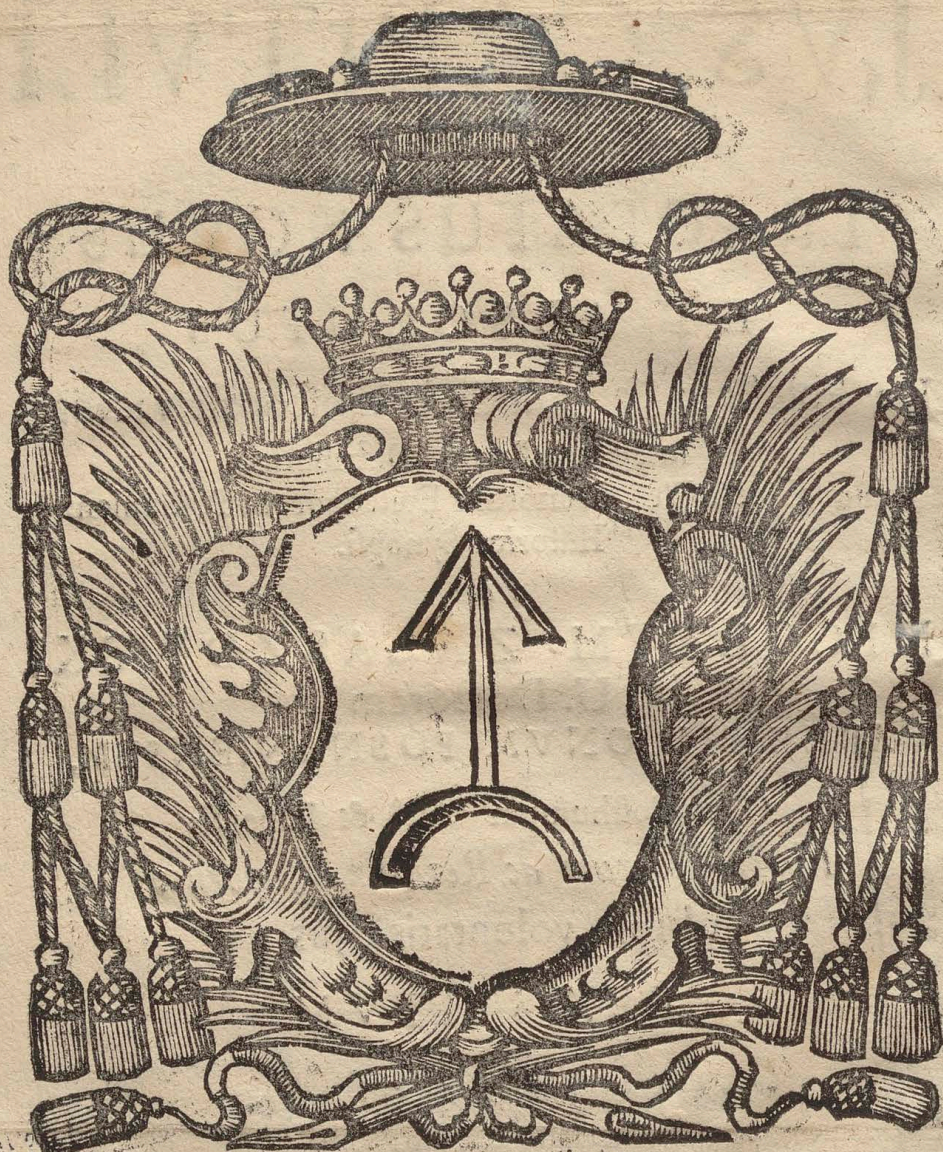
Hieronymi Omaske

de Marysch

Typis Academiæ Posnaniensis Anno Domini 1706

W. SIEGOZI
PUSZTA
GO. MARC.
KXIMO

BIBLIOTHECA
 V. N. IV. 1844
 CRACOVENSIS

Agnus in Elythios campos jens Lilia liquit
 Sponfa Sagitta fuos, obtulit illa finus
 Lilia terna Tibi quare commiffa tuere
 Eternum vigeant, candida fecla Deo

Alexander Dziakynski in Acad. Pos. Poes. Stud.

91084I

ILLVSTRISSIMO
&
REVERENDISSIMO DOMINO
D. STANISLAO
à Bogusławice

SIERAKOWSKI

J. V. Doctori, in Ecclesia Cathedrali Posnati:
Archidiacono Sremensi, Gnesnensi Canonico,
ac ejusdem Vacante Sede Generali

ADMINISTRATORI.

A Capite erudito Zalasoviano, Ius Capituli, ad
Te Supremi Capituli in Regno Poloniae Gene-
ralem Administratorem devolvitur. Tractatus no-
vus & absolutus, novam quidem ex se, sed vete-
rem ex Tuis meritis, et absolutissimam quibusvis ani-
mi bonis, & omni literario operi vacantem Sedem
invenit. Opus posthumum, post humanum omne re-
cto iudicio in Te habet receptaculum. Iure de-
volu-

voluntivo, ex asse, hoc opus, hic labor Per Illustris olim
& Reverendissimi D. Nicolai Záláßowski I. V.
D. & in Vniuersitate Crac: quondam Professo-
ris, Archidiaconi Posnaniens: Tibi Illustrissime
Domine cedit Doctoris opus, quidni ad Doctore?
Archidiaconi, ad Archidiaconum ejusdem Cathe-
dræ præsentissimum sibi lumen. Maximum ta-
men rei argumentum est, quod à minimis Tui ho-
noris Cultoribus Collegij Pontificij Lubransciani
Posnaniensis liber hic libere dirigitur, eâ li-
bertate, quâ ad Te, semper Illustrissime Do-
mine ferimur. Benevolentia, cum in omnes, tum
in nos satis probata, dux erat, celerioris ad lucem
publicâ Operis huius, processûs. Cum Innata Præcla-
re Factorû Tuorum Virtus, & excelsa mens quidquid
præclari agitur undiq, libenter acceptat. Tua Illu-
strissime Domine Administrator acuta in omnes
pupilla Lubranscianum Heliconâ ita observat, ut
abscondi gemino suo vertice non possit, semper Tuo
benefico obtutui sit præsentissimus: qui dum sic pen-
det ab oculis, necesse, ut etiam nunc applaudat Ho-
nori Administrationis Generalis Gnesnensis. opere
hoc

hoc alieno quidem sed quasi proprio, cum sui Patris,
Doctoris, Benefactoris. Sed tenues tentamus gran-
dia, cum amplitudinem Honoris Tui Administra-
torij & potestatem in Te Capituli Peraugusti, an-
gustæ huic audemus includere pagine. Onus est
non leve animi, Honores magnis laudibus dignos, e-
tiam attingere. Erigit tamen vota nostra Gentili-
tia Tua Sagitta semper ad honores, nomenq; bonū,
famam laudesq; erecta. Obligavit quoq; annulus
Academicum nostrum pectus & obsignavit ut gra-
tum semper Nomini Tuo existat, & Honori applau-
dat. Ferremus in fronte Libri huius jure debito
merita Tua & patria decora, sed frontem Tuam
modestissimam reveremur & supercilium. Ius esset
Te magnis dicere ortum Natalibus, sed cum Orbis
hoc sciat, nostra veneratur proinde submissio. Ho-
nor Tuus non tenui, sed triplici funiculo, qui diffi-
cile rumpitur, virtute, sapientiâ & in rebus agendis
dexteritate tenetur major omnibus laudibus. Ac-
cessit hunc ad Honorem liliatus sacri senaculi Me-
tropolitane Gnesuensis Ecclesiæ Patrum candor,
dum Te Sagittâ & Annulo Gentilitio insignem Lili-
ti sui

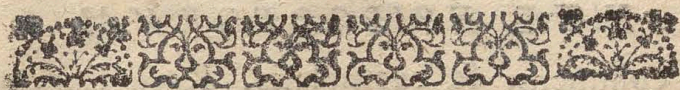
ti sui forte Præsidium & dulce Decus suum elegerit. Accedit
Illustrissimi & Reverendissimi Dni Dni Hieronymi à Magna
Chrzaſtow Wierzbowski, Dei & Apostolicæ Sedis Gratiâ E-
piscopi. Fessensis, Suffraganei, Præpositi, nec non Deputati à
Sede Apostolicâ Poſnaniæ: Administratoris placidus benevo-
la mentis, cum in omnem Tui honorem, tum in dedicationem
Operis huius consensus Cui unâ Tecum Illustrissime Do-
mine vitam suam post funera, Zalaſovius noster totam
reddidit cum voluntatem ultimam. His ergo de fonti-
bus, nimirum & publici honoris, & omnium optimè faventi-
um applausus, & Noſtræ Academicæ propensionis recto trami-
te ad Primam Principemq; Ecclesiarum procedit, animosa Po-
testas Capituli, & suæ gloriæ, Sagittam Tuam pro meta elegit:
& in peripheria annuli Tui decurrere ad usum publicum eta-
tes decrevit. Tibi verò Illustrissime & Reverendissime Do-
mine hic vota noſtra metam honoris non ponunt, sed signant
plus ultra. Ita.

Nomini Tuo & honori

devotissimus

M. Ioannes Grymecki
Academiæ Poſnan. Director.

Cum toto Collegio Lubranſc:

V I T Æ

Episcoporum Posnaniensium.

Episopatam Posnaniensem MIECISLAUS Rex Polonorum erexit & fundavit. Dlugoffius *Tomo. 1mo. lib: 2. fol: 92.*

I.

Fuit JORDANVS natione Italus genere Nobilis ex Domo & Familia Ursinorum, à STEPHANO Papa VII ad Ecclesiam Posnaniensem Anno Domini 996. pronuntiatus & institutus. Qui ut gratiosior esset Diocefi Posnaniensi idem Pontifex STEPHANVS gladium S. PETRI, quo in abscindenda auricula Malchi in horto montis oliveti usus fuisse creditur, hunc, sive alium per eundem transmisit. qui quidem gladius in Ecclesia Cathedrali Posnaniensi etiam nunc studiosa veneratione colitur in Episcopatu triginta & uno annis sedit. Posnaniæ obiit, & in Ecclesia Cathedrali Posnaniensi sepultus est, licet alij in Brandeburgensi Ecclesia sepultum esse scribant.

II.

TIMOTHEUS à Summo Pontifice BENEDICTO VII. Anno Domini 1002. suffectus est natione Romanus, genere Nobilis, sed virtute & doctrina nobilior, Vir
A pudicus,

pudicus, continens, & exemplaris. Rexit Episcopatum decem & octo annis, morbo consumptus in Ecclesia Cathedrali sepultus est.

III

HUlc successit PAULINUS, Canonicus S. Petri in Urbe Romana ad instantiam BOLESLAI Poloniæ Regis à BONIFACIO Papa VII. substitutus & de mandato ejusdem Summi Pontificis Romæ consecratus. Vir ex Familia Nobili Italica ortus. Rexit Episcopatum & Dioecesim annis quindecim, obdormivit in Domino 1035, in Ecclesia Cathedrali Posnaniensi sepultus est.

IV.

DVM Rex decrat & CASIMIRVS cum Rixa genitricis sua exulare coactus fuit, à Capitulo Posnaniensi Senatus Poloniæ frequenter interpellatus est, ut Nuntijs & literis Romanum Pontificem BENEDICTVM VIII. de surroganda Persona ad Ecclesiam Posnaniensem sollicitaret. Summus itaq; Pontifex annuens votis, BENEDICTVM natione siculum Neapoli ortum Anno Domini 1037. ad eandem Ecclesiam promovit. Fulgebat in illo pudicitia bonum, hinc accedens ad Ecclesiam Posnaniensem à Clero & Populo honore processionis publicæ receptus est. Rexit Ecclesiam annis II. Anno 1048. è vita subtractus est, & in Ecclesia Posnaniensi sepultus est.

V.

MARCELLVS Apostolici Palatij Auditor insignis Iuris-
peritus, natione Romanus, ex Familia Marcellorum
ortus ad instantiam CASIMIRI Regis Poloniae ut provi-
deret de idoneo Episcopo à JOANNE XX Summo Pon-
tifice, anno Domini 1047. provisus; decem & septem an-
nis in Episcopatu exactis, scabie confectus Anno Domini
1065. mortuus in Ecclesia Posnaniensi sepultus.

VI.

THEODORVS Canonicus S. Mariæ Majoris Iureconsul-
tus natione Italus, Vir etsi non genere, virtute tamen
Nobilis, à NICOLAO II Papa provisus est Anno 1065.
Rexit Ecclesiam annis viginti duobus, tandem Anno Do-
mini 1087. vita excessit.

VII.

DIONISIVS Canonicus S. Petri Italus Græcæ linguæ
peritus quamvis Capitulum favente BOLESLAO Mo-
narcha Regni Poloniae, unum ex se præfici expeteret, à
Summo Pontifice VRBANO II. (ex quo jure suo diutur-
no & continuato uti volebat) provisus est, vixit in Epi-
scopatu spectatæ religionis & devotionis vir annis viginti
duobus, in Ecclesia Posnaniensi sepultus est.

VIII.

LAVRENTIVS Præpositus Ecclesiæ Cathedralis Po-
sniensis natione Polonus de humili stirpe procreatus
aggretrium virtute tamen & vitâ probâ Nobilis, à Capitu-
lo ele.

lo electus est. Quam electionem MARTINVS Archiepiscopus Gnesnensis ad sollicitationem BOLESLAI Monarchæ Poloniæ Anno Domini 1506. confirmavit, & in Ecclesia Gnesnensi consecratus. Rexit Episcopatum annis viginti & uno tandem senio confectus Anno Domini 1537. Sacramentis munitus, obdormivit in Domino, & sepultus in Ecclesia Cathedr: Posnaniensi.

IX

MARTINVS, Decanus Posnan: Polonus, genere obscurior natus, concorditer à Capitulo Electus, quam Electionem Canonicam videns IACOBVS I. Archiepiscopus Gnesnen: post consensum BOLESLAI Monarchæ Poloniæ confirmavit & consecravit. Rexit Ecclesiam Posnan: annis decem & novem, scabie confectus ultimum diem vitæ suæ clausit Anno Domini 1547. in Choro Ecclesiæ Cathedralis Posnaniens: sepultus est.

X.

BOGVPHALVS natione Polonus, ex Familia Nobili Rosarum ortus, Custos Posnaniensis à Capitulo ex pluralitate votorum Electus, cui Electioni MIECISLAVS Poloniæ Princeps resistit, sed tandem à Capitulo & Sæcularibus precibus fatigatus consensum dedit. IACOBVS itaq; Archiepiscopus Gnesnensis hanc Electionem Anno Domini 1548. confirmavit, & electum consecravit. Hic cum annos duos & Menses sedisset in Episcopatu mortuus est, & in Ecclesia Cathedrali Posnaniensi sepultus. XI

POSNANIENSIVM.

XI.

PIANVS cum Capitulares inter se discrepassent in eligēdo Episcopo, ab **EVGENIO** Papa III. Auditor Palatii, Italus ex Familia Nobili ortus Episcopatu Posnaniensi præfectus est, à Cardinali Ostiensi consecratus in Polonia venit, & possessionem Episcopatus adeptus est **BOLESLAO** Poloniæ Monarcha ordinationem hanc magis ferente, quam approbante. Sedit annum unum & sex Menses, in Cathedra tandem rebus humanis Anno Dni 1551. exemptus in Ecclesia Cathedrali Posnan: sepultus est.

XII.

STEPHANVS Canonicus Posnaniens: ex pluralitate à Capitulo Electus, Nobilis de Domo & Familia Agriculorum, vitæ pudicæ, & religiosæ, in quam Electionem, **MIECISLAVS** Princeps Majoris Poloniæ consensit; **IANISLAVS** Archiepiscopus Gnesnensis confirmavit, & in Ecclesia Calisiensi consecravit. Sedit in Cathedra annis 5. paralyti tactus, Anno 1556 obiit, in Ecclesia Posnan: Cathedrali sepultus.

XIII.

RADWANVS, Scholasticus Posnaniens: de Domo Sreñniawa, à Capitulo Electus, & accedente consensu **MIECISLAI** Principis Poloniæ, à **JANISLAO** Archiepiscopo Gnesnensi, Electionis suæ confirmatione obtenta, & ab eodem consecratus est. Vixit in Episcopatu annos octo,

VITÆ EPISCOPORVM

mortuus Anno Dni 1562. in Ecclesia Cathedr. Posnaniens.
sepultus est.

XIV.

BERNARDVS Abbas sive Præpositus Trzemesnensis de
Domo Sirokomla ortus, à Capitulo Electus, cujus Ele-
ctionem MIECISLAVS Poloniæ Princeps approbavit, &
JANISLAVS Archiepiscopus Gnesnensis confirmavit &
eundem consecravit. Vixit in Episcopatu annis tredecem,
tandem ad quietem Monasticam redijt, ibiq; mortuus ad
Ecclesiam Posnaniensem relatus, in eadem sepultus est,
Anno Domini 1575.

XV.

SWANTOSLAVS, Præpositus Posnaniensis, Canonicus
Gnesnensis, à Capitulo ex Familia Accipitrum, Electus
à PETRO Archiepiscopo Gnesnensi, accedente consensu
MIECISLAI Principis Poloniæ, confirmatus & consecra-
tus, in Cathedra Posnaniensi uno Anno sedit, & mortuus
anno 1576. in Ecclesia Cathedr. Posnan. sepultus est.

XVI.

GERVARDVS, Custos Posnaniens. de stirpe Acervorū
à Capitulo Electus, cujus Electionem PETRVS Ar-
chiepiscopus Gnesnensis, MIECISLAI Principis Poloniæ,
accedente consensu confirmavit & Anno 1576. consecra-
vit. Brevi tempore peste Epidemiæ correptus & consum-
ptus in Ecclesia Posnan. sepultus est.

XVII

XVII.

ARNOLDVS, Canonicus Posnaniensis & Gnesnensis, ex Familia Dolanga progenitus à Capitulo Electus, quā Electionem PETRVS Archiepiscopus Gnesnensis confirmavit, & in Ecclesia Gnesnensi eundem consecravit. Hic Episcopus Monasterio Lubens Ordinis Cisterciens: Villam Cossentino ultra Kasimierz perpetuò contulit. In Cathedra Posnan: annis novem sedens à Dissenteria invasus, mortuus est Anno Domini 1586 in Ecclesia Cath: Posnan: sepultus est.

XVIII.

MROCHOTA, Custos Posnaniens: ex Familia Corabitharum, à majori & seniori parte Capituli electus, accedente consensu MIECISLAI Principis Poloniæ à Zdzislawo Archiepiscopo Gnesnensi confirmationem electionis suæ, & tandem consecrationem obtinuit. Sedit in Cathedra annis decem languore epidemiæ pressus, obiit Anno 1596 in Ecclesia Cath: Posn: sepultus est.

XIX.

PHILIPPVS, Canonicus Posnan: de Domo Wieniawa à Capitulo per viam scrutiniij Electus, & à ZDZISLAWO Archiepiscopo Gnesnensi consentiente MIECISLAWO Principe Poloniæ confirmatus, & per eundem Archiepiscopum Gnesnensem consecratus. Vixit in Episcopatu annis tredecim, Anno Domini 1209. Obijt; in eadem Ecclesia, sepultus est.

VITÆ EPISCOPORVM

XX

PAVLVS Ordinis Prædicatorum stemmatis Grzymulio-
rum Electus, ab **HENRICO** Archiepiscopo Gnesnen:
de consensu **MIECISLAI** Principis Poloniæ confirmatus &
consecratus. Qui **Borzyvovium** Comitem de Szrem pro
violentijs Ecclesiæ Posnaniens: illatis excommunicavit, quē
Borzywovius cum alijs Prælatiſ, Baronibus, & amicis pro
componenda pace invitavit, & tandem captivavit, qui ca-
pivitatem evadens per universam Poloniam eundem ex-
communicavit, dum **Borzyvovius** censuras contemneret,
& satisfacere recusaret, captus in Szrem & occisus est. Hic
Episcopus rexit Ecclesiam annis 33. mortuus, in Ecclesia
Cathedrali Posnan: Anno Dni 1242 sepultus est.

XXI

BOGVPHALVS II. Cantor Posnaniens: Canonicus Cra-
coviensis genere Nobilis de Domo Rosarum, electus à
Capitulo, quā Electionem **FVLCO** Archiepiscopus Gne-
snensis. confirmavit, & eundem in Ecclesia Gnesnensi
consecravit Sedit in Episcopatu annis decem, Mensibus
sex, diebus 15. Vir literatus, pulchram Bibliothecam Ca-
pitulo reliquit, novum chorum in Ecclesia Cathedrali Po-
snaniensi à fundamentis extruxit, Villam Kozłowo pro
Ecclesia Posnaniensi emit. Tandem Anno Domini 1253.
in Villa Episcopali Solecz vitam finivit, in Ecclesia Po-
snaniensi sepultus est.

XXII.

PETRVS I Decanus Posnaniensis, Vir Religiosus, devotus, & pius, genere Nobilis de Familia Prawditarũ, per viam Compromissi concorditer electus. Et quia Sedes Apostolica prohibuerat, ne præsentè HVGONE Cardinali & Legato Apostolico Archiepiscopus Gnesnensis, Electionem Episcoporum confirmaret, missi sunt aliquot Canonici ad prænominatum HVGONEM cum postulatione, ut dictam prohibitionem dignaretur relaxare quod & præstitit, sed Ioannes Archidiaconus, & Theophilus Canonicus, Posnaniensis, confirmationem electionis, ob contemptum de se factum apud FVLCONEM Archiepiscopum Gnesnen: impediverunt. Quâ discordiâ auditâ, Oppizo Nuntius Apostolicus impediens Vratislaviam accersivit, & in unionem fraternam reduxit. Petriq; electionem uti Canonicam autoritate Apostolicâ confirmavit. Petrus autem à FVLNONE Archiepiscopo Gnesnensi in dicta Villa Kozłowo consecrationis munus obtinuit. Vixit in Episcopatu uno anno, Mensibus duobus, paralyti tactus, Anno Dni 1254. ultimum vitæ suæ diem clausit, sepultus in Cathedr Posnan.

XXIII.

BOGVPHALUS III. Præpositus Gnesnensis, Canonicus Posnanien: Nobilis de Domo Rosa, per viam Compromissi

missi concorditer electus est, & per FVLCONEM Archiepiscopum Gnesnensem confirmatâ electione, ab eodem consecratus est. Vixit in Episcopatu annis 10. non carens vitijs, Anno Domini 1264. in Villa Czyrma desijt vivere in Cathedrali Ecclesia sepultus.

XXIV.

PHALANTA Decanus Gnesnensis ob fervidam postulationem BOLESŁAI Ducis Majoris Poloniæ, & ejus Vxoris à JANVSSIO Archiepiscopo Gnesnensi (ex quo Petrus Vrapositus Posnaniens: à Capitulo per viam scrutini in Episcopum electus, persuasionibus, & consilijs Ducis & Archiepiscopi, inductus de jure electionis suæ cessit, & eodem renuntiavit) non obstantibus appellationibus Capituli ad Sedem Apostolicam confirmationem nominationis suæ & consequenter consecrationem obtinuit. sed brevifculo tempore per CLEMENTEM IV. Papam à Sede Episcopali amotus est.

XXV.

NICOLAUS Professor in Academia & Scholaſticus Cracoviensis natione Polonus genere Nobilis de Domo & familia Vulpium de Ecclesia Posnaniensi à CLEMENTE IV Papa provisus, & apud Viterbium, ex mandato Papæ cōsecratus est: nam cum alijs Nuntijs negotiū Canonizationis Beatæ Hedvigis Ducissæ Vratislaviensis tunc Romæ gefit.

fit. Sedit annos novem, Anno Domini 1273. fatis cessit in Cathedrali Posnaniensi sepultus est.

XXVI.

JOANNES I. Dicitur Wyskowiecz Canonicus Posnaniensis genere Nobilis de familia Iodziarum virtutibus & meritis clarus & probitate vitæ conspicuus à Capitulo electus, accedente favore & consensu BOLES LAI Califfi- en: & Præmis lai Posnaniens: Principum à GREGORIO X Papa, propter diuturnam vacationem Archiepiscopatûs Gnesnen: Electio hæc fuit confirmata; ab Archiepiscopo Gnesn: PHILIPPO consecratus. Rexit Ecclesiam annis prope undecim Anno Domini 1286. desijt vivere in Cathedra sua sepultus est.

XXVII.

JOANNES dicitur Herbuth genere Nobilis de Familia Natencitarum Canonicus Posnaniens à Capitulo per viam scrutiniij Electus, cujus Electionem JACOBUS Swinka Archiepiscopus Gnesnensis confirmavit, & in Ecclesia Landensi Ordinis Cisterciensis in Episcopum consecravit. Sedit in Ecclesia annis 12. Anno Domini 1298 obdormivit, in Cathedra Posnaniens: sepultus, sub Episcopatu illius Præpositura Santhocensis cum proventibus à collatione & provisione Episcopi Posnan: abstracta est, & per Ottonem longum, ac alium Ottonem, ac Joannem Nepotem co-

rum Marchiones Brandeburgen: Capitulo Ecclesiæ Soldinensi applicata. Cuius Præpositus in Clero & Populo, & in singulis Ecclesijs infra Oderam, Inam, Dravam, Vartham, & Notes fluvios constitutis, ordinariâ Iurisdictione utebatur

XXVIII.

ANDREAS Primus genere Nobilis de Familia Zarambow appellatus Symowicz ex Patre Simone genitus, per IACOBUM Swinkam Archiepiscopum Gnesnen: confirmatus, & in Posnaniensi consecratus Ecclesia. Hic Vladislaum Lokcek Cuiaviensem Ducem, & in Regem Poloniæ Electum pro eo, quod in Majori Polonia manens, matronarum & Virginum pudicitiam per se & milites suos prostituebat & Ecclesijs esset onerosus, excommunicavit. Hic etiam ad reuniendam Præposituram Santocensem ablatam maximo studio desudavit Romæ, sedit Annis 14.

XXIX.

DOMARATVS aliàs Domanka Decanus Posnaniensis genere Nobilis, de stirpe Grzymalitarum à Capitulo electus, & accedente consensu VLADISLAI Poloniæ Regis, JANISLAUS Archiepiscopus Gnesnensis confirmavit ejusmodi Electionem, & in Episcopum consecravit. Sedit novem annis, decessit Anno Domini 1320. & in Ecclesia Posnan: sepultus est.

XXX.

JOANNES III dictus Doliva, Præpositus Posnan: genere Nobilis, ex Familia Doliva à Capitulo paucis discrepantibus Electus. Huius electionem **JANISLAUS** Archiepiscopus Gnesnensis confirmavit, & ipsum in Episcopum Posnaniensem consecravit. Hic Episcopus factus plusquam fat erat, in familiam & alias expensas minùs necessarias faciens ære alieno se involuerat, in Provisione egenorum, viduarum orphanorum, cæterarumq; miserabilium personarum negligentem se exhibuit. Rexit Episcopatum quindecim annis, tandem Anno Domini 1335. mortuus in Sponsa sua sepultus est.

XXXI.

JOANNES IV. de Kampa genere Nobilis, de Domo Doliva à Capitulo Electus, sedit annis vndecem, tandem Anno Domini 1346. mortuus in Cathedrali sua Ecclesia sepultus est. Qui etsi pro tempore, hilaritati & lubricitati operam dedit singulariter tamen, Virgini Mariæ famulabatur, in ejusq; honorem certas Profas compilavit.

XXXII.

ALBERTVS I. dictus Paluka, Præpositus Vladislaviensis & Canonicus Posnaniensis, natione Polonus genere Nobilis ex familia Bipennium, circa electionem suam plures instantias, & impedimenta passus, confirmationem
tamen

tamen suæ electionis, & deinceps consecrationem post biennium obtinuit. Vixit in Episcopatu annis 7. in Villa Solecz Anno Domini 1355. mortuus, in Cathedrali sua sepultus est.

XXXIII:

JOANNES V. Præpositus Posnaniensis genere Nobilis de Domo Doliwa à Capitulo Electus. Qui à IAROSLAO Archiepiscopo Gnesnensi confirmatus & consecratus, anno vigesimo primo, in Villa Otbicowo, Anno Domini 1374. hidropisi consumptus; in Ecclesia Cathedrali sepultus est. Hic Decimas manipulares in Ducatu Masovix, quas Semovitus Dux Masovix prætendebat per mediationem CASIMIRI Regis Polonix, & sententiam definitivam recuperavit.

XXXIV.

NICOLAUS de Kurnik Præpositus Sanctæ Mariæ Cracovien: Canonicus Posnaniens: genere Nobilis, de familia Iodzia, licet discrepantibus votis electus, qui ad Curiam Romanam Avinioni tunc constitutam discedens non obstantibus LVDOVICI Regis Polonix, JOANNIS Archiepiscopi Gnesnen & Cracovien: Episcopi reclamationibus & impedimentis literaliter productis, à GREGORIO Papa XI. obtinuit confirmationem, illicq; consecratus est. Hic nullâ re memorabili editâ, sed voluptati deditus,

ditus, multis infirmitatibus & languoribus confectus in Villa Ciazyn, Anno Domini 1382 mortuus in Ecclesia Posnaniensi sepultus.

XXXV.

NICOLAUS III. de Kurnik Cantor Gnesnensis, Scholasticus Posnan: genere Nobilis de Domo Nalęciorum virtuosus, modestus in pauperes liberalis, à Capitulo Electus, cujus electionem JOANNES Suchywilk Archiepiscopus Gnesnensis confirmavit. Et licet esset Vir virtuosus & canonicè electus, livore Ambitosorum & Regis LVDOVICI, ex quo non petito suo consensu confirmationem electionis obtinuit, ex Episcopatu ab VRBANO Papa VI detrusus est.

XXXVI

JOANNES VI Kropidło dictus, de quo in vitis Archiepiscoporum Gnesnensium latius

XXXVII.

DOBROGOSTIVS I. dictus Wydrzyoko, dictus sic ob rubedinem oculorum, genere Nobilis de Familia Nalęcz, Canonicus Posnaniens: V. I. Doctor Padvanus ab VRBANO VI Papa ad Episcopatum Posnan: suffultus est, & eundem Episcopatum per annos undecem rexit, tandem ad instantiam VLADISLAI II. Regis Polonię, per BONI.

BONIFACIUM IX. Papam, ad Metropolitanam Gnesnensem translatus est.

XXXVIII

NICOLAUS IV dictus Kurowski, de quo in Vita Archiepiscoporum Gnesnensium, & Episcoporum Vladislavien:

XXXIX.

ALBERTVS II. dictus Jastrzębiecz, Scholasticus Cracoviensis, ex familia Iastrzeboviorum, ad instantiam prænominati VLADISLAI II. à BONIFACIO X. Papa, provirus, Vir in consanguineis promovendis, cupidus Episcopus factus Ecclesiam in Villa Baszovia, in qua prima rudimenta imbuat ex lignea latericiam fecit, & picturis ornavit, tandem ex Parochiali conventualem Patrum Beati Pauli Primi Eremitæ fecit, Collegium Mansionariorum in Cathedrali Posnan: instituit & dotavit. Et cum sedisset in Cathedra Posnaniensi annis 14. VLADISLAO Rege promovente ad Cracoviensem insinulato, quod WYSZ Episcopus Cracoviensis Vir aliàs bonus & simplex in amentiam & delirium cecidisset, à JOANNE XXIII. Papa schismate durante translatus est.

XL.

PETRUS II dictus Wysz, qui in Ecclesia Cracoviensi annis 20. cum pietate & religione federat, Vir genere No-

re Nobilis ex Domo Lescitarum pro insigni Acervum, in campo rubeo defferentium V.I D. in pauperes & egenos munificus, dolo & ambitione ab Alberto Iastrzembicio de Episcopatu Cracoviensi submotus, & à JOANNE XXIII. Papa ad Episcopatum Posnaniensem translatus, vix duobus annis in eodem Episcopatu vixit, in Villa Episcopali Ciazyn, Anno Domini 1414. Sacramentis munitus, dejectorem Iastrzembicium ad Iudicium Divinum, vocando, obiit in Ecclesia Cathedrali Posnan: sepulturam accepit.

XLI.

ANDREAS II Laskarz. de Golaiewice in præsentia VLADISLAI Regis Poloniae absens electus est genere Nobilis de Familia Godzambitarum, Vir simplex & pudicus & exemplaris, raræ insuper religionis in DEVM pietatis singularis in pauperes, à MARTINO V. Papa, electio ejus confirmata; Relicto Episcopatu Monasticam vitam apud Monasterium Austriæ Mellicum agere decreverat, nominatis Successoribus certis ad Episcopatum. Sed cum nec MARTINVS V. Papa resignationem neq; Successores nominatos VLADISLAUS Poloniae Rex acceptaverit, in paterno Castro Goslavice, quod Episcopus existens latere muraverat Anno Domini 1426. Episcopatus sui anno 15. & sex Mensibus Ecclesiasticis Sacramentis munitus, obdormivit in Domino & in Cathedr: Posnan: sepultus est.

XLII.

MIROSLAUS Præpositus Gnesnensis, Canonicus Posnaniensis: de Domo Nałecz, V. I. D. à MARTINO V. Papa provisus, & mandato ejusdem Summi Pontificis cōsecratus est, possessionem tamen Episcopatus non adiit, obstante VLADISLAO Poloniæ Rege, qui STANISLAVM Ciołek Cantorem Cracovien Regni Poloniæ Cancellarium promovebat, & Capitulum cedendo furori Regio elegerat. Durante contentione inter Papam & Regem MIROSLAUS Romæ Anno Domini 1427, mortuus in Ecclesia Sanctæ Mariæ dictæ de Populo in parte dextra Altaris majoris sepultus est

XLIII

STANISLAUS dictus Ciołek, genere Nobilis de Familia Taurorum seu Ciołkorum, pœticâ arte naturaliter pollens, ob eamq; ad Vicecancellariatum Regni assumptus à MARTINO V, Papa, ad instantiam VLADISLAI Regis Poloniæ in Civitate Korczyn, in Episcopum consecratus. Concilio Basiliensi interfuit, exequias VLADISLAI II. Regi Poloniæ sumptibus proprijs celebravit. Abraham de Sbazyn Iudicem Posnaniensem fautorem hæresium excommunicavit, ob idq; multas adversitates & insidias ab eodem Iudice passus, sedit in Episcopatu annis decem, Mensibus sex, Anno Domini 1438.

Posna-

Posnanix mortuus & ibidem in Ecclesia Cathedrali sepultus, multos insignes libros & clenodia nobilia Ecclesix huic reliquit.

XLIV.

ANDREAS III. de Bnin dictus Bninski Nobilis de Armis Lodzia, Secretarius, Canonicus Posnanien: à maiori parte Capituli electus, ejus electionem EUGENIUS IV. Papa confirmavit, VINCENTIVS Archiepiscopus Gnesnensis consecravit. Extruxit in Crobia castrum ex coctis lateribus, Ecclesiam Collegiatam Sanctæ Mariæ in Summo Posnanienfi. Item in Oppido Dolsko, in Crobia, in Kozłow, in Zbikow, in Szmigel Oppido suo patrimoniali, & Curiam Episcopale Posnanæ. Fuit vitæ pudicæ, in Clericos impudicos suæ Diœcesis, rigidus, in pauperes munificus, Virginibus dotes, Viduis & calamitate oppressis pecuniarum solatia clandestine præbens. Ecclesix Cathedrali duos calices aureos suppellestemq; pretiosam, donavit, singulis annis Episcopatus sui calicem argenteum parans & illo usus alicui pauperi Ecclesix donabat. Injuriam Fidei & Prædecessoris sui, ab Abrahamo Sbascki Iudice Posnanienfi de Armis Natęcz, illatam auxilio Petri & Alberti Nepotum suorū vindicavit & compescuit. Oppidum Zbaszyn, in quo septem Presbyteri Diœcesis suæ errores hæreticos prædicabant, comitante Petro Castellano Gnesnensi, Patruo suo germano, cum nongentis ar-

matorum equitibus obsedit, nec prius obsidionē solvit, donec duobus illis Sacerdotibus per fugam elapsis, quinque residui præsentati illi fuerint: quos Posnamiam deductos, & de hæresi convictos, igni publico damnavit. In consanguineos tamen suos propensior, quàm Episcopo congruebat, fuit. Vixit octoginta duobus annis; triginta octo, & mensibus sex, Ecclesiam rexit. Moribundus admonuit Canonicos, ut inter se charitatem servarent, scandala vitarent, statuta, quæ jurarunt, observare tenerent; & Successorem omni humano & Regis timore deposito in locum sui quam optimum eligerent, munitus Sacramentis, testamento condito in Domo Domini Custodis Ecclesiæ Cathedralis Posnaniensis circa eandem Ecclesiam sita Anno Domini 1479 obdormivit in Domino; & in Capella S. Andreæ, quam ab alijs fabricatam in honorem istius Sancti consecravit, & de Mensa Episcopali dotavit, honorifice in sepulchro, quod sibi vivens paraverat, sepultus.

XLV.

URIEL Comes à Gorka. Præpositus Gnesnensis & Posnaniensis, Canonicus Cracoviensis, de Familia Navium, in præsentia IACOBI Archiepiscopi Gnesnensis, ab Vriemel & à toto Capitulo Posnaniensi: quo per præsentiam suam divisiones factiosæ nomine Regio factæ in Electione evitarentur invitati, concordibus vocibus electus

à SIXTO IV. Papa confirmationem obtinuit; à IACOBO autem Archiepiscopo Gnesnen: in Ecclesia Posnaniensi consecratus. In consanguineos suos paulò profusus. Anno Domini 1498. Episcopatus decimo nono, in Oppido dicto Vari, Provinciæ Pragensis, ultimum vitæ diem clausit. Cujus corpus inde allatum in Ecclesia Cathedrali Posnaniensi sepultum.

XLVI.

JOANNES VII dictus Lubranski Decretorum Doctor, genere Nobilis, de Familia Godziembitarum, ex Ploccensi ad Posnaniem: translatus. In pauperes & egenos Scholares præsertim liberalissimus ab omni fastu & elatione alienus, Cathedralis Ecclesiæ Posnaniensi ambitum, curijs Canoniorum & ædibus Vicariorum inclusis muro cinxit, ipsam Ecclesiam laminis cupreis texit, supellectili Ecclesiasticâ auro, geminis & lapidibus pretiosis exornatâ locupletavit. Academicum Collegium Posnaniæ extruxit & dotavit. Templum Divo Stanislao cum adiuncto S. Gertrudis hospitali, ubi nunc Patres Societatis Iesu Collegiũ habent, ædificavit. In Oppido Casimiriensis in memoriam S. Ioannis, qui unus erat e quinque Fratribus Martyribus Polonis Ecclesiam & Monasterium construxit, & multa alia præclara fecit. Ætate & laboribus pro Ecclesia & Rempublica confectus, in Oppido suo Episcopali Buk Anno Domini 1520 ipse placidè in Domino obdormivit, cujus corpus ad spon-

ad sponsam suam allatum in monumento marmoreo, quod Reverendissimus Petrus Tomicki, Successor in Episcopatu extruxit conditum jacet.

XLVII.

PETRVS Tomicki ex Nobili Familia Navium, Vice cancellarius Regni ex Episcopatu Præmisliensi ad Posnaniensem translatus, inde ad Cracoviensem Elegantiorum ingeniorum cultor & fautor ipse eruditione prudentiâ, & vitæ integritate conspicuus, & ideo Regibus Poloniæ charus in sede Cracoviensi vitam finivit:

XLVIII.

JOANNES VIII. dictus Latalski gente Prawditarum ex antiqua familia quæ Comitum de Łabiszyno titulum sumpsit Secretarius Regius, Reginae Elisabethæ Cancellarius factus, uno eodemq; tempore Cnesnensis Cracoviensis Posnaniensis & Lancien: Præpositus fuit, tandem Episcopatum Posnaniensem adeptus, Andrea Cricio Poëta excellenti, & Viro erudito ægreferente quod ipsi prælatu fuerit, sedit annis decem, postea Regina Bonâ promovente (cujus nutu ac renutu, tunc plerumq; Nominatioes Regiæ peragebantur) ad Episcopatum Cracoviensem, tandem ad Archiep: Gnesnensem translatus est.

XLIX.

JOANNES IX. de Ducibus Lithuaniae, SIGISMVNDO
I. Po-

I. Poloniæ Rege procurante, Episcopus Posnaniensis designatus est, possessionemq; adiit, sed nondum expleto anno integro diem clausit ultimum, Anno Domini 1538. pietate erga Deum singulari, & virtutibus Episcopo dignis conspicuus.

L.

STANISLAUS II. Olesnicki, à Capitulo electus, à IACOBO Episcopo Płocensi in Episcopatum Posnan: consecratus, vix uno anno sedit in illo, febribus continuis exhaustus, Anno Domini 1539. Sacramentis munitus in Domino obdormivit, magno de se apud omnes desiderio relicto: nam erat Vir doctrinâ, prudentiâ, magnanimitate integritateq; insignis in Cathedr: Posnan: sepultus.

LI.

SEBASTIANUS Branicki, ex Nobili Familia Korczakorum ad nominationem Regiæ Majestatis Anno Domini 1539. ex Episcopatu Chelmeni ad Posnaniensem postulatus, & translatus, Vir non minus pietate & vitæ integritate, quàm eruditione & Iuris Civilis & Ecclesiastici scientiâ clarus, de Patria & Republica optimè meritus. Quatuor annis administravit Ecclesiam Posnaniensem, podagæ morbo exhaustus in Oppido Łaskarzewo, Anno D. 1544. maximo cum dolore omnium, præsertim pauperû, oppressorum, & justitiæ egentium, quorum Defensorem fem.

semper se præbebat acerrimum liberalem & invictum, vitã finivit, in Ecclesiam Cathedr: Posnaniensem delatus, in Sacello Mansionariorum humatus, in pace quiescit.

LII.

PAVLVS Wolcki Dunin, ex Nobili & perverusta Duninorum Familia, Cancellarius Regni Poloniae, Capitaneus Gostinensis, mortua Vxorē ad Episcopalem dignitatem Regijs auspicijs pervenit, ad nominationemq̃ Regiæ Majestatis à Capitulo electus, Literis suæ provisionis ex Vrbe Romana allatis, Ordinibusq; sacris susceptis, & consecratione peracta, Anno Domini 1545 ex Oppido Srodensi ingressus est ad Sponsam suam, Vir mediocris eruditionis vitæ bonitate singulari præditus. Vix uno anno Ecclesiã rexit, varijs infirmitatibus per triginta fere continuas hebdomadas fractus, in Palatio Episcopali, Sacramentis munus, Anno Domini 1546 decessit, sepultus juxta murũ in capite sepulchri olim Ioannis Lubranski.

LIII.

BENEDICTVS Isdbenski Nobilis de Familia Rosaruu Cantor Cracovien: Cancellarius Gnesnen: Posnaniē: ad Nominationem Regiam capitulariter in Episcopum electus, vitæ integritate, prudentiã & tuendæ Catholicæ veritatis zelo singulari enituit, hæreticorum conatibus

in Di-

in Dicecesi sua tam ipsâ authoritate, quàm innocentia
morumq; gravitate obstitit. Rexit Ecclesiam septem an-
nis, Anno Domini 1553. febris acutâ victus, antequam de
rebus disponere posset in Ciazimensi Curia è vivis subla-
tus, in Ecclesia Cathedrali Posnan: in Capella Mantio-
nariorum sepultus.

LIV.

ANDREAS Czarnkowski, Scholasticus Cracoviensis
stemmatis Nalëcz, primæ ætatis tyrocinia Patavij &
Bononiæ una cum Stanislao Hosio consumpsit eloquen-
tiæ, cæterisq; scientijs operam dans. Patriam reversus post
multa servitia Reipub: impensa ad varios Principes &
Monarchas legatus missus ad nominationem Regiam à
Capitulo in Episcopum Posnanien: electus ex Arce Kur-
nicensi possessionem Cathedræ suæ adiit Anno Domini
1553. Hæresim, quæ Synagogas per ædes Nobilium priva-
tas aperiebantur, quantum per temporis iniquitatem licu-
it, oppugnavit. Ex Academia Cracovien: Benedictum,
Herbestum insigni pietate, & eruditum virum (qui Ca-
nonicatu Posnanienfi auctus Societatis Iesu, postea nomē
dedit.) & Gregorium Samboritanum, Professores am-
plis stipendijs Posnaniam evocavit: Qui adjunctis sibi egre-
gijs nonnullis viris in Collegio Lubransciano plane jam
desolato juventutem literis honestis & pietate simul im-
buerent, quod non infeliciter cessit illi, nam non pauci ex

Nobilitate Herbesti diligentia, ad unitatem Ecclesiæ sunt reversi. Tandem hydropisi & febri hecticâ consumptus in Oppido suo hereditario Czarnkow, rebus omnibus bene dispositis Anno Domini 1562. à suscepto Episcopatu anno nono, in Domino obdormivit. In Ecclesia Cathedrali Posnaniensi in sacello Cortzbotorum, quod est juxta meridionalem partem positum sepultus est.

LV.

ADAMUS de Kobelino Konarski, ad nominationem SIGISMVNDI AVGVSTI Regis Poloniæ, Anno Domini 1562. à Capitulo absens electus est, ex Nobili & vetusta Habdankorum gente oriundus, post peractas legationes ad PAVLVM III. & PIVM IV. Summos Pontifices, & ad PHILIPPVM Hispaniarũ Regem, respectu Bonorum mobilium, post obitum Bonæ sphorciæ Reginae Poloniæ Matris SIGISMVNDI in Regno Neapolitano relictorum, accepto de sua Electione ad Episcopatum Posnaniensem, eam auctoritate Summi Pontificis confirmari obtinuit, ibidem in Urbe Romana ordinatus & consecratus est. Rebus feliciter apud Philippum Hispaniarum confectis in Poloniam redijt, & in Comitijs generalibus binis Legationis suæ summam SIGISMVNDI AVGVSTO Regi Poloniæ & Reipub: exposuit. His curis eliberatus, in Ciazyn paululum agro corpori consulvit, tandem

dem ex Villa Głuszyno Episcopali Anno Domini 1573. sponsam adiit. Patre suo sene Palatino apud Ecclesiam Divæ Barbaræ occurrente, & in amplexus ejus ruente Episcopatum assecutus, magis amari quàm timeri à subiectis sibi exoptavit Hosium Cardinalem singulari veneratione prosecutus est, & ad salutandum eum paucis comitatus habitu in cognito in Prussiam excurrit, ut Collegiũ Societatis Iesu ab eodem Bronsbergæ fundatum perlustraret, ad cujus exemplar iisdem Patribus Collegium ad Ecclesiam S. Stanislai Posnaniæ excitavit, & ex Villis à mensa Episcopali, (non sine protestatione quorundam Capitularium) avulsis dotavit. Post mortem Sigismundi Augusti Regis ad Henricum Valesium in Regem Poloniæ electum cum alijs Magnatibus duodecem missus, eundem Henricum in Poloniam adventantem in Oppido suo Episcopali Buk, deinde Posnaniæ splendide excepit. Tandem hisce legationibus præsertim Gallicâ fractus. Et si post discessum Henrici in Galliam consulere Patriæ & Reipub: contendebat, vi morbi sæviente ex medio itinere ad Convocationem generalem Ciazynium in lecto comportatus, ob defectum caloris naturalis animam. DEO reddidit Anno Domini 1574. Episcopatus sui 13. Corpus Posnaniam delatum in Ecclesia Cathedrali in Capella Groditorum honorifice marmoreo tumulo conditum est. Fuit Senator optimus, Reipub: amantissimus, pius,

probus, constans, integer, doctus, mansuetus, alijsq; virtutibus apprimè excultus.

LVI.

LUCAS à Kosciélec Koscielëcki, è Stemmate Ogomczyk seu Kowala quod est dimidium sagittæ aureæ: in dimidio annuli positæ super coronam duæ manus Virginis sursum elevatæ; ad nominationem STEPHANI Regis Poloniae, ex Præmislïensi ad Posnaniensem Anno Domini 1577 translatus & postulatus, per plenipotentem, Episcopatus possessionem adiit. Inito Episcopatu libros erroribus hæreticis refertos Posnaniæ typis excusos publico igne comburi iussit, typosq; abstulit. Palatium Gorcanum non procul ab Ecclesia Parochiali & Collegiata Divæ Mariæ Magdalænæ in Civitate Posnaniensi positum, ne hæretici emerent, & Synagogam suam ibidem constituerent auctoritate suâ impedivit. His peractis Anno Domini 1597 Posnaniæ spiritum exhalavit Episcopatus 20 anno. Fuit sinceritate, liberalitate, ac insignibus Senatorijs virtutibus pariter apud omnes probatissimus.

LVII.

JOANNES X. Tarnowski ex Gente antiquissima Romanitarum ortus. Propter eximias animi dotes, & doctrinâ in Italia comparatam STEPHANO & SIGISMUNDO III. Regibus Poloniae gratus, Cancellariæ Regalis Regens, Regni.

Regni Referendarius & Procancellarius, ad Episcopatum Posnaniensem Anno Domini 1597. erectus, eundemq; adeptus est. Ecclesiam Cathedralē multis in locis restauravit. Palatium Episcopale vetustate consumptum ædificijs auxit. Ex Posnaniensi ad Vladislaviensem, tandem ad Metropolitanam Ecclesiam translatus est, de quo plura in vitis Archiepiscoporum Gnesnensium videre licet.

LVIII

LAVRENTIVS II. Goslicki, genere Grimalitarum, Territorij Plocensis, Vir pietate singulari, ingenio præstanti, consilio excellenti candido aperto & animoso, Reipub: & communis, ac præsertim Ecclesiasticæ libertatis amantissimus, Eloquentiâ rara, qui scientiarum insignibus publicè decoratus, quàm etiam libris publicis testatus est, editis, stylo de Officio optimi Senatoris. Et quem Senatorem (stylo descripsit, moribus ad vivum expressit, & vigilantissimum Pastorem se exhibuit. Hinc ab aliquot Serenissimis Poloniæ Regibus, in pretio & honore habitus; Post multa varia & eximia in Rempub: merita & complures in gravissimis & difficillimis Regni negotijs, pari fide & felicitate obitas, dictas legationes. Primo Camenecensi, paulò post Chelmen: Ecclesijs utiliter Episcopus præfuit; deinde ad Ecclesiam Præmisliensem promotus, simul claræ tumbæ Monasterium laudabiliter administravit. Postremo Ecclesiæ Posnaniæ Anno Domini 1601 factus

Etus Episcopus, cū eam feliciter annis sex, mensibus circiter quatuor rexisset; demū designato & adscito sibi legitimè Coadiutore & Successore, septuagenario major; vivida senectute gangrænâ nervorum tactus in pede dextro, sensim occupante, ad extrema deductus, animā DEO religiosè commendavit, & piè plenus spei Ciazynij Anno Domini 1607, ultima Mensis Octobris reddidit.

LIX.

ANDREAS de Bnin Opalinski, Patre Matthiâ Marschalco Regni genitus, Anno Domini 1602. ad Episcopatum Posnaniensem assumptus. Romanæ Curix, jam antea moribus Senatore dignis probatus & laudatus, tres Episcopatus ante obivit, Legationes plures, utpote ad Ferdinandum Archiducem, Græcium, ad Rudolphum Imperatorem Romanorum Pragam in causa Moldaviæ, & Transylvaniæ, quam Michâel Palatinus turbaverat. Ad PAVLVM V. Summum Pontificem Romam in causa dispensationis in matrimonio contrahendo cum Constantia Regina, missus summa cum dignitate & laude expedit. Ferrur quòd hic Primus procuraverit, ut Stanislaus Kostka in album Beatorum referretur. Erat Episcopus ingentis zeli, mortem ejus Basilicæ Cathedralis Posnaniensis conflagratio præcessit. cui Elogium tale Perillustris ac Reverendus Dominus Albertus Pigłowski scripsit.

*Andreas Opalinski Episcopus Posnaniensis
Marschalco Patre*

! Natus, ad Pastorium pedum,
 Magnorum Parentum filijs,
 Tutè majora committi posse, probavit.

Quamquam
 Etsi Avorum gloria caruisset
 Dignus erat, qui magna virtute summa quævis
 mereretur

Ecclesiam cum moderandam accepit,
 Primum tueri voluit quàm tenere,
 Æquè benevolus suis, ac novatoribus acris.
 Vbi Posnania hæresim crescere vidit, Frimus
 Vigilantem per omnia Pastorem se expressit.

sedit in Episcopatu annis novemdecem vel (ut alij) vi-
 ginti uno obiit.

LX.

JOANNES XI. Węzyk, ex Familia quæ habet pro-
 stemmate serpentem coronatum, pomum aureum te-
 nentem oriundus; Ex Præmisliensi Episcopatu ad Posna-
 niensem translatus. Sedit in eodem Episcopatu Posnan: tri-
 bus annis, postea ad Archiepiscopatum Gnesnensem as-
 sumptus est; Quâ dignitate Archiepiscopali ornatus,
 VLADISLAVM IV. in Regem Poloniarum coronavit.
 Fuit omnium virtutum Idea & exemplar, Ordinavit solos
 Episcopos decem; Presbyteros supra quatuor millia, Pa-
 cem inter Gustavum Suecum, & Polonos composuit. An-
 te mor-

te mortem omnem pecuniam in Ecclesias varias distri-
buit. Ecclesiæ Graboviensi, in qua è sacro fonte levatus
est quindecim millia legavit. Lovicensi verò Ecclesiæ in
qua quiescit triginta millia. Morti proximus hæc ad ima-
ginem Crucifixi verba protulit: Laus Tibi Christe pati-
ens, & in cruce pendens pro servis. Vbi advertit Sacer-
dotem properantem ad Sacrificium exclamavit: tollite
me, tollite me ad Dominū meum. Moriens Canonico, ut
per absolutionem generalem pro peccatis, ter nomen Iesu
proferret; respondit: Amantissime Pater, non ter, sed mil-
lies millies. atq; ita in repetitione frequenti huius saluta-
ris Nominis vitam sanctè finivit. Plura vide in vitis Ar-
chiepiscoporum Gnesnensium in vita illius

LXI.

MATTHIAS Lubiński ex Episcopatu Chelmēsi, Episcopus
& sanctitate & morū candore incomparabilis. Hoc in
eo fuit mirabile quod quatuor Cathedras Episcopales
virtutibus implevit, hoc est: Chelmensem, Posnaniensem,
& cum sedisset in Posnaniensi annis quatuor, ad Vladi-
slaviensem translatus, tandem ad Archiepiscopatum Gne-
snensem evedus est. Restauravit magno sumptu Monaste-
rium Miechoviense, cui Abbas præfuit. In omnibus Ca-
thedris singulari studio cūltum Divinum promovit, & pias
fundationes fecit. Ut videre est in vitis Archiepiscoporum
Gnesnensium.

LXII.

LXII.

ADAMVS Nowodworski ex antiqua Ducum Masoviae de Nowodvor Prosapia stemmatis Nałecz, vitæ integritate, prudentiâ & dexteritate insignis, multis in Aula Serenissimi SIGISMVNDI III. Regis Poloniarum pro Republica & Sacra Regia Majestate exantlatis laboribus, Antistes & Senator factus, Ecclesijs & Dioccesibus. Primò Camenecensi, post Præmisliensi tandem Posnaniensi Pastor vigilantissimus, immunitatum Ecclesiæ Defensor acerrimus præfuit. Eminuit in illo singularis in omnes candor, Benevolentia in suos, in Deiparam Virginem rara & mira pietas. Agnoverunt suum munificum largitorem, ut priores sponsæ, ita & Posnaniensis, quam supellectili sacrâ adauxit. In capella in qua quiescit Collegium Mansionarium fundavit & dotavit. Collegium quoq; Patribus Societatis Iesu Lubzense erexit & fundavit. Rexit Episcopatum Posnaniensem annis quatuor. Tandem in Villa Episcopali Winnagora dicta hydropisi multum diuq; conflictatus obiit Anno Domini 1634. die 20. Mensis Augusti. Ætatis suæ sexagesimo.

LXIII.

HENRICVS z Dambrowice Firley, ex antiquissima & Nobilissima Firlejorum familia, cujus stemma est: Leopardus coronatus. Fuit Referendarius Regni, Abbas Tyne-censis, postea Episcopus Præmisliensis, ad Posnaniensem

Cathedram translatus, & non adepta possessione illius intra spatium aliquot mensium fatis cessit. Ejus virtutem Serenissimus SIGISMVNDVS III. Rex Poloniarum scribens ad Cardinalem Barberinum his verbis commendavit. Nominavimus ad Ecclesiam Posnaniensem Virū clarissimæ in Regno nostro stirpis, ac Prælatum omni virtutum laude conspicuum, ut foret virtuti præmium, religioni præsidium, Ecclesiæ ac Fidei ornamentum. Idem Serenissimus Rex ad Capitulum Posnaniens: sic de eodem scripsit. Cujus ea generis, eaq; virtutis ac meritum est amplitudo, tanta in Domino sua honorum societas, ut magis ambiatur, quàm ambiat. Et magis jam timeri possit, ne oblatos honores respuat, quam dubitari an maximis dignus parq; sit, quod ipsum in deferendo illi Episcopatu Posnaniensi verebatur, cum magis nostra ac Reipub: interesset, ut illi deferatur, quàm sua, ut acciperet. Ergo sibi Reuerentiæ vestræ gratulari possunt obtigisse illis talem Prælatum, in quo prisca illa Firleanæ familiæ integritas, ac prudentia vigilat, & Heroicarum pariter, & Ecclesiasticarum virtutum ornamenta fulgent, quibus ut hæc Cathedra clariùs splendescat, & novis commodis ac ornamentis feliciter reflorescat.

LXIV.

ANDREAS VI. à Szoldry Szoldrski, de Familia Eodzia. Fuit primò Regni Referendarius, postea Episcopus.

pus Kijoviensis, deinde Præmisliensis. Tandem ex Præmisliensi ad Episcopatum Posnaniensem Anno Domini 1635. translatus. Cui quidam tale Elogium dedit: *Eloquentiâ Tullius, prudentiâ Cato, consilio Fabius.* Hic Cathedralē Ecclesiam combustam restauravit, & quinque turribus extructis, lamina ænea cōopertis, Altari majori erecto & deaurato, imaginibus historias SS. Petri & Pauli repræsentantibus circum circa parieti affixis, Organo magno deaurato, cum fundarione pro Musicis 9. adornavit. Capellam à parte meridionali, portas marmoreas habentem cum sufficienti, ab intra ex marmore, ab extra ex æreo tegumento, decore, extruxit, in qua nunc indies per sex Sacerdotes & septimum Organarium, Missæ votivæ decantantur. Venerabili Capitulo Posnaniensi pro refectiōibus inprimis 13333. aureos reliquit, cum jam antea 20000. florenorum Polonicalium donâset. Et insuper pro molendino & stagno adjacenti Palatio Episcopali cum approbatione Sedis Apostolicæ Villam Wielichowo dictam, pro vino & cera comparandis donavit. Cùm autem jam sponsam suam Ecclesiam in Diocesi primam ornatam reddidisset, reliquas opes suas non temere profudit, sed in pientissimos convertit usus. Videns tenuem admodum subsistentiam laborantium in Academia Posnaniensi Lubransciana Professorū, ex liberalitate sua 10000 florenorum Polonicalium illis donavit. Et quia illam ju-

ventutem; quæ ad Reipublicæ Polonæ necessitatem crescebat amavit, ut eò ardentius doctrinam sibi ad publica negotia necessariam arriperet, Contubernium cocto latere cum fundatione pro victu sufficienti erexit, quod à sui Fundatoris cognomine Szoldrsciantum vocatur: ubi decem Alumni ex sua Familia aut ex materna foventur & studijs instruuntur Pauperum respectum habens, eis certam summam reliquit, ex cujus censu annuo quotannis vestes ex panno & pellibus alternatim habere possint, quas hucusq; recipiunt. Auxit & fundationem Mansionariorum Beatæ Mariæ Virginis ab olim Illustrissimo Novodworscio fundatorum. Tacentur seu prætermittuntur ea, quæ in Senatu Legationibus & munijs publicis dignissime peregerit. Vixit satis ad memoriam & æmulationem Episcoporum Antecessorum suorum, & exemplum Successorum. Obijt die primâ Aprilis in Clavi Episcopalis mensæ dictæ Pzsczew Anno Domini 1650. Ætatis suæ anno 67. sepultus in dicta capella à se fundata, ornata, & dotata, cui Executores testamentarij Epitaphium marmoreum extruxerunt, prout ad præsens cum sua inscriptione videtur.

LXV.

FLORIANVS CASIMIRVS, Dux in Clevan Czartoryski, ex sanguine Jagellonis Regis. Primus è Polonis Episcopis & Ducibus, laureâ Doctorali Romæ insignitus ex Canonico Cracovien: ad Episcopatum Posnaniensem eve-

ctus.

etus, deinde ex Posnaniensi ad Vladislaviensem Episcopatum, tandem ad Metropolitanam Ecclesiam Gnesnensem translatus, de quo in vitis eorundem Archiepiscoporum scriptum.

LXVI

ALBERTVS Tholibowski, ex Familia Natęciorum, Vir prudens, pius & rectus. Ordinis Præmonstratensium, Commissarius, sanctimonialium Plocensis Cænobij Ordinis S. Norberti, Præp: Suffrag: & Vicarius generalis Plocensis, ad nominationē Sacræ Regiæ, Majestatis sub tempus belli Suetici, in Episcopum Posnaniensem electus. Sedit in Cathedra annis sex. Mortuus Posnaniæ, sepultus in Cathedrali Ecclesia in Capella Sanctæ Crucis miraculosæ. In qua Capella sex Mansionarios pro decantando Cursu de Passione Christi Domini, ex censu annuo in Nekla inscripto fundavit. Similiter Monasterium Religiosis Patribus Ordinis S. Francisci de Observantia, qui in Polonia vocantur Reformati fundavit, & illos introduxit: multaq; beneficiâ fecit Residentiam Patrum Societatis Iesu in Oppido Miedzyrzecz inchoavit.

LXVII

STEPHANVS in Magna Chrzastowo Wierzbowski, ex Præclaro Accipitrinorum, sanguine ortus ex Nicolao Wierzbowski, Castellano Inowłodensi, Viro ad Insignia
Hono-

Honoris Trabeati Nato procreatus; cum fortunata Opaleniorum Nave. Turribus Grudziensiorum, Fascia Gembiciorum; Arbore trunca Grzymultowsciorum, & aliorum consanguinitatem & affinitatem habens. Indolem suam sub sceptris Regalibus Iagiellonicis Cracoviæ excoluit. Romanæ, Parisienses Academiae morum & pietatis spectatrices fuerunt. Redux in Patriam Archidiaconus Luceoriensis ab Illustrissimo Gembicki factus. Post cujus Fata Sede Vacante in Administratorem Episcopatus electus. Mox in Serenissimi Ioannis Casimiri Aulam cõoptatus Thesaurarij munus sibi oblatum, magna prudentia, & laude administravit. Tandem Referendarij Regni titulo auctus, illibati candoris Vigilantiæ, ac fidei in Majestates, præclara documenta dedit. Cujus pietatis specimen, prudentiæ vim & efficacem in rebus agendis dexteritatẽ videns Ioannes Casimirus Rex, post obitum Adalberti Tholibowski ad Cathedram Episcopalem Posnaniensem. Eundem Nominavit, sicq; Nominatus à Capitulo electus, Personas Capitulares Paterno affectu coluit. Palatium Episcopale Posnaniense: magno sumptu restauravit, ac in meliorem formam redegit. Fornicem Ecclesiæ Cathedralis Posnaniense: in Principali Choro proximum ruinæ refecit. Bona Episcopalia ne in ruinam irent, quantum potuit cõservavit, sed & Serenissimus Michæel Rex Serenissimaq; Eleonora Regina sũmo amore Eum & favore cõplexi sunt.

Tandem Serenissimus Ioannes III. Rex candorem ejus & illibatam veritatis vocem aliasq; virtutes considerans, Eundem ad Archiepiscopatum Gnesnen: Nominavit; Sed cum invidia Aulicorum expeditionem præpediret in Gora Hereditaria ditione sua prope Varsaviã, Neohierosolimã ubi cruenta Salvatoris Nostri Christi Dni vestigia contemplanda visuntur magno sumptu erexit fundavit & dotavit. Plura tam pientissimi Præsulis in Cathedrã suam Beneficia meditantem levolorum dissensus ob regales favores quibus abundabat & ultima linea rerũ mors, ad effectum deducere non permiserunt. Academix tamen Posnaniensis Lubranscianæ non immemor eidem molendinũ vulgo dictum Łożny cum omnibus suis attinentijs accedente consensu Venerabilis Capituli, donavit & incorporavit. in cuius perpetuum gratitudinis anathema quidam ejusdem Academix Alumnorum ad Effigiem Munificentissimi Præsulis, hoc distichon posuit in Oratorio Academico

*Dum mola præcipites, Lubransel volverit Orbes,
Fama tuum toto, Nomen in Orbe vehet.*

Anno Domini 1687 die 6. Men: April: ad cælestem Hierosolimam cum rexisset Episcopatum Posnaniensem annis viginti, in circa duobus translatus est Anno gratiæ & Inventariis suis Capitulo Posnaniensi relictis. Cujus animus vivat cum Sanctis æternã beatitudine fruentibus.

LXVIII.

STANISLAUS Witwicki in Bonis Smolniki, Districtus Sa-
nocēsis die septimâ Maij natus, è sacro fonte à Generoso
Luca de Magna Clofafforū Stirpe stemmatis Janina le-
vatus. Prima literarum studia Lublini didicit, mortuis Pa-
rentibus ab Avo materno Francisco Dubrawski Succame-
rario Præmisliensi traditus Illustrissimo Venceslao Episco-
po Varmieni, primo Resselij, deinde Brunsbergæ studi-
js admotus. decursis feliciter Philosophiæ studijs à Leszcy-
nio Ludovicæ Reginæ commendatus ad Aulam Principis
de Conde in Gallias ablegatus est, Theologiæ Iuri Cano-
nico & Geographiæ dedit operam, & mox Eques mont-
tis Fessulani & Spiritus creatus. Redux ex Gallia in Au-
la Ludovicæ Reginæ commoratus inter Canonicos Gne-
snenses à JOANNE CASIMIRO Rege cõoptatus, tandē
inter Secretarios Aulæ receptus, Iudicijs Assessorialibus
Regijs affedit, Commissiones publicas varias absolvit, pro
sanctioribus rostris disertus fuit Orator. In Aula Sere-
nissimi Ioannis Casimiri degens, Magnatum convivia fu-
gitavit, vini potu abstinens, solâ contentus frigidâ aquâ. In
utraq; Cancellaria non solum ad consilia, sed etiam ad ex-
peditiones concipiendas & conscribendas adhibitus. Tan-
dem successu temporis à Joanne Casimiro Legationis Brä-
deburgicæ, Danicæ, Sueticæ secretarius fuit assignatus, &
post: Secretarius Legationis magnæ in Gallias ad Ludo-
vicum

vicum Regem Galliarum missus. Decedente Ioanne Casimiro IV. sub tempus Electionis ab Illustrissimo Archiepiscopo Interrege invitatus ad assistentiam sui; Michæl Rex ad thronum Regalem evectus, intimioribus suis annumeravit, ad Augustissimum Leopoldum Imperatorem misit. Post mortem Michælis electus Serenissimus Joannes III. Regentem Cancellariæ Regiæ fecit, ex brachio ejusdem Serenissimi Regis ad Gedanensēs missus, tumultum compescuit. Grodnensium Comitiorum turbulentiorem statū ad malaciam reduxit. Episcopus Kijoviensis factus, ad tractatus Moschoviticos ad conferentias cum Nuntijs Apostolicis Imperialibus Gallicis, Sueticis, Brandenburgicis applicatus. Item ad reducendos in gremium Episcopos Ruthenos à Serenissimo Rege Deputatus, interventu Eminentissimi Cardinalis Palavicini Apostolici Nuntij Illustrissimi Zbaszicij Episcopi Varmiensis, & Illustrissimi Jablonovij Palatini Russiæ eo rem deduxit, ut Leopoliensis, Præmisliensis, Haliciensis, Camenecensis Episcopi Rutheni (qui vulgò Vladicæ appellantur) sanctæ unioni subscriperint, & constanter in eadem unione permanserint. Tandem ad Cathedram Luceoriensem evectus indefesso conatu laboravit circa sacrum fædus concludendum contra Turcas. In Diœcesi vigilantissimum Pastorem se exhibuit. Diœcesanam Synodum Brestæ celebravit, Libros pro utilitate Sacerdotalis & sæcularis statūs, utpote Gram-

maticam Christiano politicam, Orationis Dominicæ Commentaria, Antidotum Sarmaticum contra perniciosas Cleri cuiuspiam novitates. Obligationes omnium statuum, delineationem vitæ temporalis inter umbras humanas displicentiæ. Sigillum Regni à Serenissimo Rege sibi oblatum recusavit, ad Posnanensem Cathedram maluit transferri, Episcopus factus mox Synodum Diocesanam celebravit Erat Vir ex omni parte doctus & eruditus, sed magis genio Regis & sæculi obsecundans, frugali mensa contentus, quam varijs discursibus condiebat, Capitulo & Sponsæ suæ minùs favens, unde & in Collegiata Varfaviensi sepulturam sibi elegit, & ibidem postquam fatiscellit sepultus est. Et cum in primo testamento manu sua scripto & subscripto Christum Heredem exasse instituisset, ex suggestione domesticorum, sub quorum cura ægrotus remanebat, extraneum instituit.

LXIX.

Illustrissimus ac Reverendissimus Dominus D. NICOLAUS II. in Swięcice Swięcicki Episcopus Posnanien: feliciter modernus, cui Dominus sanitatem optimam, vitam longævam fortunam secundam.

TRACTATUS

De Potestate Capituli Sede Episcopali vacante.

PARS PRIMA

De Potestate Generali Capituli Sede Episcopali vacante.

Non est dubium, quod mortuo Episcopo alicujus Dioecesis, Jurisdictio Episcopalis transit ad Capitulum suum Cathedrale. Tex in cap. unico de Majoritate & obedientia, in sexto libro Decretalium ibiq; passim Canonistæ.

Et non solum sede Episcopali vacante per mortem, sed etiam per translationem ad alium Episcopatum, quia à die consensus, dicitur vacare Ecclesia, non autem prius, nisi appareret Papam voluisse invitum transferre. *Novarius in summa Bullarii par. 1. Commentario 38. num: 2. Diana in Tractatu quinto de potestate Capituli sede vacante, resolutione quinta. vel captus esset ab hostibus glossa ad dictum cap: unicum de Majoritate & obedientia in sexto. vel etiam per renuntiationem Novarius locò citatò Inò si Episcopo existente in remotis, ita ut ejus præsentia brevi haberi non possit Vicarius illius moriatur. Ita Diana de resolut: 5. & sic servatum fuisse Neapoli testatur. Rati-*

onemq; reddit, quia longa absentia equiparatur morti.

Controversia est inter Doctores, an omnis Jurisdictio transferatur in Capitulum sede Episcopali vacante talibus modis.

Et licet multi Doctores teneant, Capitulum Cathedrale sede vacante Episcopi sui, tantum succedere in ijs quæ sunt in Jure expressa. Ita Felixus in Cap: Cum olim de majoritate & obedientia. Abbas in cap. 2. tit. Ne sede vacante, Geminianus in Canone Presbyteri distinctione 24 Hostien in summa tit. de majoritate & obedientia, Glossa ad Clementinam primam § 1 verbo Capitulum, de Hæreticis. Parisius de resignatione Beneficiorum lib 7. Q. 23. num: 18 Piasceki in proximo Praxis suæ Episcopalis num 2. & Imò per omnia tutius est. Rota Romana, relata, à Garzia, de Beneficijs part 5, num: 92. & alij Doctores idq; allegando textum in cap: 2 Ne sede vacante, in illis verbis Cum nusquam inveniatur cautum in Jure, quod Capitulum sede vacante fungatur vice Episcopi. Allegatur & cap: Ex indulgentia speciali, & cap. ex parte, de rescriptis, tum quòd trita Regula Juris ita censetur prohibitum, quod non apparet concessum. Glossa in cap: Illa in verbo Cum nusquam inveniatur.

Nihilominus, communis est Doctorum opinio Capitulum Cathedrale vacante sede Episcopali, succedere generaliter, in omnibus quæ jurisdictionem ordinariam Episcopalem ex Jure communi concernentem concernunt: exceptis casibus in Jure expressis. Ita Quaranta in Bulla-

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali

rio, in verbo Capitulum sede vacante, & Intellige. Barbosa, de Canonicis, cap. 42. num. 61. Idem Barbosa, in tractatu de potestate Episcopi par: 2. allegatione 36. Idem Barbosa in lib. 3. Decretalium ad cap, Illa tit. Ne sede vacante num: 3. Sanctarelus in prima parte variarum resolutionum, Questione 41. num: 35. Piasceki in praxi sua Episcopali parte 1 cap: 1. num: 1, contrarius sibi ut supra Corradus, in praxi Beneficiaria lib. 2. cap: 12, num: 91. Novarius in summa Bullarj parte 2. tit Ne sede vacante num. 3. Gárzas ubi supra num. 4 & 30 Genuensis in praxi sua Archiepiscopali Neapolitana cap: 87 num: 1. Riccius in praxi Fori Ecclesiastici decis: 245 Fagnianus par: 2. libri primi Decretalium cap: His que num: 42 & in cap. Cum olim eodem libro, & parte num: 2. tit de maiortate & obedientia Pavinus de potestate Capituli, par, 1. Quest. 10. Rota Romana diversorum par, 2. decis. 1. num: 3. & parte 2 Decis. 632. num. 4. Diana in tractatu quinto de potestate Capituli sede vacante resolut: 1. Moventurq; Doctores istius opinionis communis. per textum in cap: olim ibiq; Glossam de maiortate & obedientia. Item per tex in cap: Ad abolendam ibiq; glossam in verbo sede vacante tit: de Hereticis Item per textum in cap: penultimo ibiq; glossam sub verbo, sed Capitulum. Item per textum in cap: tertio, & finali, tit: de supplenda negligentia Prælatorum in sexto libro Decretalium Item per tex: in cap: primo tit: de institutionibus, eodem lib: Decretalium.

Respondentq; ad cap. pro contraria opinione allegatum.

tum. Quod loquatur de collatione Beneficiorum, quæ cū sit quædam donatio (ut in cap: de multa de Præbendis habetur) & donatio, non comprehendatur, sub quacunq; ampla & generali facultate concessa, nisi specialiter exprimatur: Iure merito itaq; in dicto cap: appositum esse. Capitulum sede vacante Episcopali, non posse beneficia conferre; cum de hoc nullibi in Iure reperiatu esse cautum: non tamen inde posse concludi, ad exclusionem alicujus potestatis circa ea, quæ sunt Jurisdictionis ordinariæ, id enim neq; ex verbis, neq; ex mente illius textus esse potest. Nam ea omnia generaliter & universaliter ex ipsa nuncupatim transferuntur in Capi: quæ huiusmodi Jurisdictionis ordinariæ sunt ut est tex: in cap: penultimo titulo de supplenda negligentia Prælatorum.

Ampliaturq; conclusio communis. Primo, ut non tantum in Jurisdictione spiritualium sed etiam in administratione temporalium succedat Capitulum sede vacante Episcopali. Ita *Glossa ad cap. unicum sub verbo: Jurisdictio tit: de maioriore & obedientia lib: sexto Decretalium. Honor. lib: 3. Decretalium tit 9. num. 4. Franciscus Leo in suo Thesauro par. 1. cap: 10. num. 7. idq; per text: in dicto cap. 3. & cap. finali, tit. de supplenda negligentia Prælatorum lib: 6. & in cap. 1. de constit in sexto & in cap: Cum olim tit: de maioriore & obedientia, & in cap: unico eodem tit: in sexto & novissime Concilium Tridentinum cap: 16. sess: 24. de reformatione.*

Subampliatur dicta ampliatio prima etiam si Bona Episcopi

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali 8
scopi & Capituli sint divisa. Ita Honorius lib: 3. Decretalium tit. nono num. 4.

Subampliatur 2dò. Quòd succedat in Iurisdictione etiam in Re feudali. iuxta Honor. locò citatò allegando Gaillum lib: 1. obser. 30. num. 10. Etiam ita servari in Germania, licet secus in Gallia, ubi Dominus Feudi succedit

Ampliatur secundo qd non tantum in Iurisdictione Episcopis de Iure concessa, sed etiam de consuetudine illis competenti, Capitulum sede vacante Episcopali, succedat. Ita Garzias d. cap. 7. num: 39. cum: seqq Barbola ad dictum caput 42. numero sexagesimo primo Quaranta ubi supra num. 1. §: subsequenter: Genuensis sub praxi cap: 87. num: 1. versu 1. Ampliat Conedo in collectaneo quarto ad librum sextum num. 3. Parvinus par: 1. Quast: 9. num: 7. Azorius parte secunda lib: 3. cap: 39. Quast: 7. Honorius ubi supra num: 5. dum inquit: Transit in Capitulum Iurisdictione competens Episcopo etiam de consuetudine: Et ex prorogatione seu extensione Iurisdictionis ordinariæ factæ per legem, sive Canonem. Idem § Diana in Tractatu quinto de potestate Capituli sede vacante resolutione quarta.

Ampliatur Tertio quòd Capitulum Cathedrale sede vacante Episcopali, habeat Iurisdictionem non tantum in Personas spirituales sed etiam sæculares; si Episcopus defunctus, præter Iurisdictionem Episcopalem, habuit quoq; temporalem, idq; etiamsi causæ sint criminales, quia & eiusmodi causas absq; metu Irregularitatis, potest Magistratui vel alteri personæ sæculari delegare, ut super hoc facta

factâ Inquisitione super veritate criminis, iustitiæ debitum exequantur. Ita Quaranta ubi supra *quæsto primo* & ulterius sciendum. Diana ubi supra *resolut: 7. idq; per text in cap finali titulo, Ne Clerici vel Monachi lib: sexto Decretalium, & per textum in cap: Conquestus, tit: de Foro competenti, & in cap: Romana. 2. Debet de appellationibus libro sexto Decretalium.*

Ampliaturo Quarto. Quod possit etiam exercere Iurisdictionem contra Prælatos & Canonicos Capituli. Ita Navarrus *consilio: de officio Ordinarii Quaranta ubi supra dicto 2. ulterius sciendum, ad finem, Adhibitis tamen Adiunctis ex Capitulo, prout & ipsemet Episcopus tenetur eisdem Adiunctos in tali casu adhibere. Pialecki in proæmio Praxis sue Episcopalis num: 22. 2. Hinc etiam venit.*

Ampliaturo Quinto Quod non tantum in illis, quæ sunt Iurisdictionis Episcopalis; sed etiam in his quæ sunt Ordinis Episcopalis & consecrationis, succedat. Ita glossa finalis ad *cap: His quæ Tit: de maiestate & obedientia, & eandem glossam secutus est, Fagnianus in secunda parte libri primi Decretalium d. cap: His quæ, tit. de maiestate & obedientia num: 64. Quod ea quæ ministerium consecrationis desiderant, ad Capitulum sede Episcopali vacante devolvantur: non quidem, ut Capitulum exercent illa per seipsum sed quod valeat ad illa expedienda vocare quem maluerit, ex vicinis Episcopis. cum cautelæ studio, id est cum protestatione, quod per hoc nihil Iuris illi Episcopo acquiratur. Allegatq; Fagnianus loco citato pro hac opinione & quidem*

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali 7

dem veriori textum in cap. Cum nullus tit: de temporibus Ordinationum in sexto, ubi expressum est Capitulum sede vacante posse dare licentiam ordinandi: Allegat secundo textum in cap. Suffraganeis tit: de Electione, ubi Electus in Archiepiscopum & confirmatus, licet pallium Archiepiscopale non receperit, potest suum Suffraganeum, non per seipsum, sed per alios Suffraganeos consecrare, licet non possit dare licentiam, ut subditi sui ab alio Episcopo ordinentur. Et ita, in hoc casu Ius pingvius habere Capitulum sede vacante Episcopali, quam confirmatus Archiepiscopus, ut indicto cap: Cum nullus, tit: de temporibus Ordinationum in sexto. Item allegat glossam finalem in d. cap: Cum nullus quæ asserit collationem Ordinum & Sacramentorum esse de lege Jurisdictionis. Eandem opinionem tenent. Quaranta ubi supra d. Quæsto 1, 2. subnectitur congrue Genuensis in praxi sua Archiepiscopali cap 87. num 33. Honorius lib: 3. Decretalium tit: 9. num 5. Facit Concilium Tridentinum cap. quinto sess: 6. de Reformatione dum inquit Nulli Episcopo liceat cuiusvis Privilegij prætextu Pontificalia in Diæcesi alterius exercere, nisi de expressa licentia Ordinarij loci. Bassæus quoq; in Floribus totius Theologiæ sub verbo, Capitulum uum. 6. idem tenet quod Capitulum sede vacante licet non possit exercere ea quæ sunt Ordinis Episcopalis, tamen potest committere Episcopo alicui ut ea exerceat. Rationemq; reddit, quia committere est Jurisdictionis non Ordinis Episcopalis, exercere autem est Ordinis.

Ampliatur sexto. Quod non tantum in Jurisdictione cō-

tentiosa

tentiosa, sed etiam in voluntaria succedat. In quantum
 scilicet in Iure reperitur concessum vel in quantum ne-
 cessitas suadeat, ut ille actus fiat: Adeoq; ut in casu de
 negationis absq; iusta causa, superior, pro compulsu adi-
 ri possit. Ita Geminianus in cap. unico tit. de maiestate &
 obedientia. Felinus in cap. Cum omnes, tit. de constitutioni-
 bus numero Decimo Glossa in Clementina 1. sub verbo Ca-
 pituli tit. de Hæreticis communiter à Doctõribus approbata
 Idem tenuit Fridericus de senis consilio 30. Quaranta in sum-
 ma Bullarij sub verbo, Capitulum sede vacante Quæsto 1.
 versu 3. intellige Regulam. Garzias in tractatu de Benefici-
 is, par 5. cap: 7. num. 2. num: 54, num. 60 & num. 81 Genu-
 ensis in praxi cap: 81 num: 2. versu 2 Rebuffus in praxi tit:
 de devolut: num: 85. & in Tractatu de Nominationi Quæst:
 8. num 49. Piasceki in proæmio praxis sue Episcopalis num:
 22 versu Tamõ communior & in ipsi praxi par: 2. cap: 1. art:
 3. num. 18. Riccius in praxi fori Ecclesiastici decil: 357. num:
 4 Fagnianus par 1. libri tertij Decretalium ad cap: Illa num:
 12 tit: Ne sede vacante. Vide Dianam resolutione 3. Able-
 ganturq; pro comprobatione istius ampliacionis sextæ in pri-
 mis in cap. Cum olim tit. de maiestate & obedientia. Item
 text. in cap. Cum nullus tit de temporibus Ordinationum in
 sexto. Atq; sic intelligendi sunt Doctores contrarium senti-
 entes, quod Capitulum sede vacante Episcopali non suc-
 cèdat in Iurisdictione voluntaria, ut tenent Ioannes Mona-
 chus in cap. ultimo de supplenda Prelatorum negligentia Ar-
 chidiaconus in cap. Episcopus eodem tit. ut eos refert Piasce-

eius in tractatu de Resign. Beneficiorum lib. 7. Quæst. 25. num: 13 Vnde Capitulum sede vacante non potest gatas merè voluntarias seu donationes sine necessitate facere, aut fructus & commoda Episcopatus distrahere. Vi annotavi Layman lib: 1. Tractatu 4. cap. 7 § 4 num. 17. Bassus in Floribus totius Theologiae practicæ sub verbo Capitulum num. 10 allegantes glossam in cap. 1 sub verbo Presentatos in. de Institutionibus.

Ampliatur septimò. Quòd succedat, non tantùm in Iurisdictione ordinaria ex jure communi generali ad Episcopum spectante ex dicto Cap. Cum olim § cap: ad Abolendã ibiq; glossam sub verbo: sede vacante tit: de Hereticis § cap. 1. ibiq; glossam sub verbo ad Episcopum pertinente, tit. de Adulterijs, sed etiam in ea quæ spectant ad Episcopum respectu illius Iurisdictionis Episcopalis ex Jure communi speciali concessa. Ita Riccius, in praxi rerum quotidianarum, resolut. 205. Diana in tractatu de potestate Capituli sede vacante resolut, 16. § sequi. Genuensis in praxi sua Archiepiscopali cap. 66. num, 22. Garzias ubi supra cap. 7. num: 40. Piafecki in praxi sua, parte secunda cap. 1. num: 16. Sanchez in tractatu de matrimonio lib: 8. disputatione 2. num. 10. § alij Doctores.

Nec obstat doctrina Innocentij in cap. Cum in cunctis, tit. de Electione Abbatu in cap. verum, tit. de foro competente. Glossa in cap. scriptum, sub verbo Temporis, tit. de Electione. Honorij ubi supra num: 6. § 7. Garzia num. 38. Fagniani parte 2. libri 1, Decretalium, ad cap. His qua, tit.

de majoritate & obedientia numero 43. & numero 46. ubi scripsit quod non succedat Capitulum in conferenda laurea Doctorali & Magisterij. Idem scripsit & Genuensis in praxi cap. 87. num. 29. rationem reddendo quia Episcopus de Jure communi non possit doctorare, Quaranta ubi supra num. 1. versu, sublequenter Francisci Leonis in suo Thesauro fori Ecclesiastici par. 1. tit. 10. num. 8. sub Fallentia 7. versu, Capitulum enim sede vacante. Bassai ubi supra num. 6. Barbosa lib. 3. Decretalium cap. Illa, tit. Ne sede vacante aliquid innovetur num. 26. Et aliorum Doctorum asserentium. Capitulum sede vacante non succedere Episcopo in his, quæ concernunt Episcopum Jure speciali & accidentali. Quia illorum doctrina procedere potest in his, quæ spectant ad Episcopum jure speciali gratioso, videlicet ex Privilegio respectu dignitatis Episcopalis, non autem in his, quæ competunt Episcopo, Jure communi speciali. Ita Abbas in dicto cap. verum. Felinus in cas. Eam te, tit. de Rescriptis. Riccius dicta resolut. 265. num. 6. Honorius ubi supra, num. 7. Ratioq; diversitatis ab illis redditur. Quia Capitulum succedit Episcopo propter communionem, quæ est inter illos. Sunt enim unum corpus. cap. Quando tit. de His quæ fiunt à Prelatis. Rota Romana parte prima recentiorum, decis. 296. Et dignitas ac Jura Ecclesiæ, pariter possidentur per Episcopum & Capitulum, juxta cap. Dilecti, ibidem q. Doctores, tit. de majoritate & obedientia. Fagnianus lib. 2. Decretalium. cap. verum, tit. de foro competenti, num. 5. & sequ. Quæ rationes cessant in his, quæ Episcopo competunt.

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali

petunt, jure speciali, & ex Privilegio, aut ex delegatione, ut infra dicemus.

Ampliatur octavo. Quòd succedat Capitulum in Jurisdictione competenti Episcopo, ex prorogatione seu extensione Jurisdictionis ordinariæ, facta per legem, seu Canonem. Ita Geminianus in Cap: *Quamquam*, de *Electio* in sexto. Quaranta d. & subsequenter Genuensis d. cap: 87. num: 31 dicens hanc esse veriorum opinionem. Honorius ubi supra num: 5. & Garzias in *Tractatu de Beneficijs* par: 5. cap: 7. num: 48 & sequenti & alij DD. contra nonnullos. Ratio hujus ampliationis redditur à Honorio quia eadem ratio esse debet additamenti, quæ & principalis. Exemplificatq; etiam si illa prorogatio fiat, cum verbis Apostolicis auctoritate concedimus facultatem, quia ejusmodi verba non faciunt Jurisdictionem delegatam juxta *tex in cap. Cum aliquibus*, ibiq; glossa sub verbo *Concedimus facultatem* tit: de *Rescriptis* in sexto. Aliud Exemplum adfert si adsint verba; non obstante exemptione vel Privilegio. Cujus exempla habentur, in *Clementia I. de Testamentis*, & in *Clementia I. tit. de sepulturis*; & in cap: *Ad abolendam* tit: de *Hereticis* Aliam rationem reddit Honorius ubi supra num: 6. Quod aliud sit dari à Jure Jurisdictionem delegatam Episcopo, ita ut procedat auctoritate Apostolica; & tanquam specialiter delegatus; & aliud est dari Episcopo Jurisdictionem in aliquibus casibus quam alias non habebat, extendendo ejus potestatem ordinariam. Allegatq; *tex in cap. Cum olim* & ibi *Doctores*, tit: de *majoritate* & *obedientia*. Et huic opinio-

TRACTATUS

ni videtur adhaerere Fagnianus in par: 2. libri primi Decretalium. ad cap: His qua tit. de maiestate & obedientia num: 56 dum inquit. Ex quo notabiliter infero, ut potestas à Concilio Tridentino Episcopis attributa, tanquam sedis Apostolicæ Delegatis, defuncto Episcopo, in Capitulum non transeat secus si Episcopis competat utroq; iure scilicet ordinario & delegato, veluti si Concilium det illis facultatem procedendi etiam autoritate Apostolica, Ideoq; Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini censuit facultatem transferendî Beneficia simplicia ab Ecclesijs collapsis competentem Episcopo ex cap. septimo less: 27 transire in Vicarium Capituli sede vacante. Siquidem Decretum illud non dicit simpliciter, Autoritate Apostolicâ, sed additâ particula: Etiam, quæ est implicativa Iurisdictionis ordinariæ. Hucusq; verba Fagniani. Idem scripsit & tenuit in par: 2. libri terij Decretalium ad Caput Ausientiam, tit: de Ecclesijs adificandis vel reparandis, num: 46 & sequ. Eidem ampliationi videtur adhaerere & Piafecki in praxi sua Episcopali par: 1. cap: 1. art 2. num: 22. in illis verbis: Tum de num: si intelligamus ibi prorogari Iurisdictionem Episcopi & non delegatum concedi. Videatur & Garzias ubi supra par: 5. cap, 7. num: 40.

In Iurisdictione Episcopo spècialiter delegata: quod Capitulum sede vacante non succedat Episcopo, communis est Doctorum opinio. Ita tenuit. Federus de senis consilio 30. Quaranta ubi supra a principio numeri primi. Norvarius in summa Bullarij par: 1. comment: 38. num: 36. Barbosa in tracta:

tractatu de Canonicis & dignitatibus cap: 42. num: 104. Idem Barboſa tenet libro 3. Decretalium cap: Illa num: 26. tit: Ne ſede vacante aliquid innovetur. Genuenſis in praxi cap: 87. num: 30. quem vide Piaſecki in proæmio praxis ſuæ num 22. Rota Romana decis 6. tit: de Officio Delegati in antiquis. Idem per tex. in cap: Paſtoralis & Præterea tit de Officio Ordinarij Ratio autem redditur Quia præſumitur perſonæ electa industria. Ita Baſſeus, ſub verbo Capitulum num: 6.

Subampliatur Primo dicta Concluſio Etiamſi ſaltim poſt præſentationem mandati ſeu commiſſionis fuiſſet mortuus Episcopuſ. Ita Nicolaus Garzias de Beneficiis parte 5. cap: 7. num 43. Barboſa loco citato num: 26. & in dicto cap: 42. num: 104. Quaranta dicto num: 1. verſu ſubſequenter. Piaſecki ubi ſupra Genuenſis in praxi cap: 87. num 29.

Subampliatur ſecundo Etiam ſi Episcopuſ cui Cauſa delegata eſt, jam eandem cauſam incæpiſſet, ſed expectandus eſt ſucceſſor Episcopuſ. Ita Genuenſis loco citato num: 29. & Barboſa d. cap: 42. num: 104. allegantes cap: Quoniam ibidem Abbatem tit: de Officio Delegati. Cardinalem in Clementia prima, tit: de hæreticis, & alios Doctores, atteſtatur Genuenſis hæc eſſe opinionem, communẽ vel ſi Episcopuſ Jurisdictione comperet cum alio inſolidumq; quia tunc ad Collegam ſuperſtitem fieret devolutio. Ita Quaranta ubi ſupra, verſu Prædicta reſtringe.

Extenditurq; dicta Opinio, quòd Capitulum ſede vacante non ſuccedat Episcopuſ, in Jurisdictione delegata: quòd procedat etiam in Jurisdictione generaliter à ſede Apoſto;

lica delegata, prout sunt casus in cap: Irrefragabili tit: de Officio Ordinari in cap: Ad abolendam tit: de Hæreticis in Clement: Attendentes tit: de statu Monachorum, & in Clement: quia contigit tit: de Religiosis Domibus; Et quæ ex Concilio Tridentino Episcopis respectu dignitatis competit tanquam sedis Apostolicæ Delegatis.

Ita Sagnianus in secunda parte libri primi Decretalium ad cap. His quæ numero quinquagesimo quarto & sequentibus numeris, tit. de maiori parte & obedientia, dicens hanc opinionem esse communem & veriore Garzias in tractatu de Beneficiis par. 5. cap. 7. num. 46. Novarius in summa Bullarij par. 1. comment. 38. num. 26. & alij multi. Licet in contrarium non desint quoq; Doctores, inter quos numerantur: Hostiensis Cardinalis, Ioannes Andreas. Quaranta in Bullario sub verbo Capitulum sede vacante. Quæstio 1. ver: Quod amplius quem vide & alij Doctores ad d. Cap. Ad abolendam tit. de hæreticis. Rationem suæ opinionis adferentes; Quia illa Iurisdicção non intelligitur delegata, sed magis ordinaria prorogata; in qua Capitulum (vt supra scripsimus) succedit & non expirat morte Delegati de quo videatur etiam Barbosa in tractatu de Canonicis & dignitatibus cap. 42 num. 107 sed hæc melius patebunt in parte sequenti in qua casus speciales enumerabimus in quibus Capitulum sede Episcopali vacante succedat.

PARS SECVNDA.

In qua enumerantur casus speciales, in quibus Capitulum sede Episcopali vacante succedat.

Primus casus est Quod potest judicare omnes causas etiam in prima instantia vigore Concilij Tridentini cap. 20. sess. 24. de Reformatione. Ita Barbosa dicto cap. 42. de Canonicis & dignitatibus, numero octuagesimo quinto. Aloysius, Riccius in praxi aurea, resolut: 130. Barbosa supranominatus, in tractatu de Officio & potestate Episcopi par: 3. allegatione 81. num. 6 Idem Barbosa ad caput. Illa tit. Ne sede vacante quidquam innovetur. num: 27. Diana in tractatu de potestate Capituli sede vacante resolut: 8. Et potest easdem exequi juxta Basseum sibi verbo Capitulum num: 6. Ratioq; redditur, quia Episcopi habent hoc privilegium jure Ordinario, à Concilio Tridentino loco citato sibi concessum, quo casu succedit Capitulum sede vacante. Tum quia appellatione Ordinarij, non solum venire Episcopum, sed etiam inferiorem Prælatum. Ampliaturq; hic casus primus, quod Capitulum sede vacante possit deputare Iudices ad cognitionem ejusmodi causarum. Limitatur. Quia Capitulum sede vacante licet succedat Episcopo, in nudo exercitio jurisdictionis Episcopalis, tamen si verteretur quæstio super proprietate alicujus juris seu Iurisdictionis an ad Episcopum pertineat vel non verbi gratià, si contenderetur, an aliquis
sic

TRACTATUS

fit subiectus vel exemptus. Item an talis locus sit de Dice-
 cesi, vel non; similiter si dubitaretur, an aliquod Beneficiū
 sit de Iure patronatus, vel pertineat ad meram collationem
 Episcopi, Capitulum non succederet in examinatione ejus-
 modi Quæstionis. Idq; etiamsi ejusmodi causæ essent incæ-
 ptæ ante vacationem sedis, sed expectandus est novus Præ-
 latus. Ita Panormitanus in cap. verum num: 12, tit. de foro
 competenti Pavinus de potestate Capituli parte. 2. Quæst: 9 Di-
 ana ubi supra resolut. 9. Ratioq; datur propter præjudicium
 quod generari posset futuro Episcopo, cum tunc Ecclesia
 careret legitimo Defensore per tex. in cap. finali ibiq; Docto-
 res tit. Ne sede vacante.

Secundus casus est. Quòd potest judicare etiam causas
 Matrimoniales, & criminales, & alias arduas Ita Quagran-
 ta ubi supra § 5. quæro Barbosa dicto cap. 24. num: 72. § num.
 102. § d. cap. Illa, num. 18. Genuensis in praxi Archiepiscopa-
 li Neapolitana cap. 87 num. 17. Piasecki in proæmio praxis sue
 Episcopalis num. 21. Idq; per tex. in cap. veniens, tit. de eo, qui
 duxit in matrimonium, § in cap. Significavit, tit. de conver-
 sione Coniugum.

Nec ob stare Concilium Tridentinum dicto cap. 20. sess:
 24. de Reformatione. Quia loquitur de Prælatibus inferioribus
 Episcopo.

Tertius casus est. Quòd possit cognoscere de crimine Hæ-
 resis. Ita Genuensis d. cap. 87: num. 19. Barbosa d. cap: 42, num:
 66. qui allegat glossam ad dictum caput, Ad abolendam sub ver-
 bo: Prærogativa, § alios Doctores, Fagnianus in par: 1. libri

De potestate Capituli sede vacante Episcopali

17

quinti Decretalium ad cap: Ad abolendam num: 13 tit: Hæreticis, Glossa ad idem cap Ad abolendam sub verbo: Prærogativa. Novarius Summa Bullarj parte 1, comment: 38 num: 10. Diana resolut: 20.

Et licet Piafecki in praxi sua Episcopali, parte 2, cap, 3, art, 6, num, 13, teneat, quòd in causa Hæresis possit Capitulum sede vacante, procedere etiam contra exemptos, Novarius tamen d. num. 10. contrarium tenet, allegando Decianum, in tractatu criminali lib, 5, cap 21, num 25, Farinaceum in tractatu de Hæresi, Quest, 186, § 11, à num. 178. Genuensis autem loco citato scripsit, quòd in casu judicandæ Hæresis. Capitulum debeat in specie constituere Delegatum ad judicandum Hæreticos: Et quòd non sufficiat quòd sit Vicarius Capituli, nisi habeat speciale mandatum à Capitulo, tum quòd in carceribus Episcopi tales delinquentes detineat, allegando glossam, in Clementina prima, & ibi Cardinalem de Hæreticis, vide etiam Quarantã in Bullario sub verbo, Capitulum sede vacante, ver, 5,

Quartus casus est. Quòd potest punire delinquentes, & super facto, inquisitionem facere. Ita Genuensis in praxi sua Archiepiscopali Neapolitana in dicto cap. 87, num, 3. Barbosa in tractatu de Canonicis & dignitatibus cap, 42, num, 65, Fagnianus in dicto cap, His quæ num: 51, § num, 102, versu 35, dum inquit: Potest Capitulum sede vacante Episcopali inquirere de delictis, extra visitationem contra certas personas, allegando decisionem Rotæ Romanæ, decis. 166, parte 3, recentiorum. Hoc adjuncto, quòd non possit alium

C

car.

carcerem instituire, nisi quem habebat Episcopus defunctus.

Quintus casus est. Potest Beneficiatos ob crimen ali- quod, vel ex alia justa causa Beneficijs privare & depone- re. Ita *Genuensis* ubi supra num. 18. *Quaranta* ubi supra, ad finem *Quæsti noni*, *Barbosa* dicto cap. 42, num. 80, *Piase- ski* in praxi parte 2, cap. 5, num. 69, ubi videtur innuere etiam si sint collationis solius Episcopi, non tamen illa con- ferre ut infra dicemus. *Honorius* loco citato num. 5. *Roma- Romana*, decisi: 6, sub tit. de rerum permutatione, in novis. *Allegaturq;* textus in cap. *His qui tit. de majoritate & obe- dientia.*

Sextus casus est. Quòd potest excommunicare, & alias censuras ferre, quas poterat Episcopus. Ita *Genuensis* ubi supra, num. 5, ad iungendo, quòd sine dubio ad finem re- velationis ut animæ exeant à peccato, juxta caput 8, *Conci- lii Tridentini* sess. 25, de reformatione, & ita servari in Curia *Neapolitana*, testatur *Barbosa* in dicto cap. 42, num. 65, & num. 80, *Rebuffus* in praxi sub tit. de revolutionibus, num. 63. *Fagnianus* parte 2, libri quinti, *Decretalium* ad cap. & nobis tit. de sententia Excommunicationis num. 47, ubi de Censura suspensionis. *Allegaturq;* pro hoc textus in cap. *His qua. tit. de- maioritate & obedientia*, & in cap. unico, eodem, tit. lib. 6. *Decretalium*. Quòd tamen non possit anathematiz are, id est cum solennitate excommunicare, de qua excommunica- tione habetur in *Canone*, debent, undecima, causa, *Quæst. 3.* *Idem Fagnianus* annotavit ad d. cap. *His qua. in secunda parte.*

De potestate Capituli sede vacante Episcopali.

parte libri primi Decretalium, sub tit. de maiori parte & obedientia, num. 49, ad finem ubi testatur de communi.

Septimus casus est. Quòd potest absolvere ab omni excommunicatione, à qua Episcopus poterat absolvere. Ita Novarius in summa Bullarii comment. 38, num. 24, per tex. in cap. unico, & Genuensis dicto cap. 87, num. 11, per tex. in cap. 1, tit. de maiori parte lib. 6, Decretalium & gloss. ad cap. His qua, Barbosa in dicto cap. 42, Piasecki in praxi parte 1, cap. 1 art. 2, num. 22. Quaranta ubi supra Quæsto 3, & alii.

Ampliaturq; casus, ut procedat tam in excommunicatione lata ab homine, quàm à Iure, nisi à Sede Apostolica hæc facultas adempta fuerit, unde ab excommunicatione Sedi Apostolicæ reservata non potest absolvere. Iuxta Glossam ad d. cap. unicum, tit. de maiori parte & obedientia in sexto sub verbo Iuris. Glossam ad cap. sciant euncti, sub verbo, Sententia, tit. de Electione, per text. in cap. Nuper tit. de sententia excommunicationis, ibiq; glossam, sub verbo revinuit, Barbosa d. cap. 42. num. 62, & 65. Unde Capitulum sede vacante, vel ejus Vicarius non potest absolvere à Casibus in Concilio Tridentino cap. 6 sess. 24, de Reformatione Barbosa dicto num. 62, atq; sic à Sacra Congregatione Concilij Tridentini die 3, Decembris, Anno Domini 1632, videatur Piasecki in praxi par. 1. cap. art. 2. num. 22 & par. 2 cap. 1 tit. de Casibus Episcopo reservatis num. 18. ubi pro utraq; parte adfert Doctores, & tandem subnectit declarationem Concilij Tridentini tenoris sequentis.

Quæritur pro parte Episcopi Cameracensis per emi-

mentissimas Dominationes Vestras declarari, an facultas
 competens Episcopis, vigore Concilij Tridentini cap: 6.
 sess, 24. de Reformatione transferatur in Vicarium Capi-
 tularem sede vacante Episcopali die 4. Decembris, Anno
 Domini 1632. Sacra Congregatio Cardinaliū Concilij Tri-
 dentini Interpretum Inhærendo declarationibus, alijs fa-
 ctis, Respondit, Episcopos vigore dicti cap: sexti non posse
 absolvere, nec dispensare in casu Hæresis, neq; in alijs
 nova lege post Concilium Sedi Apostolicæ reser-
 vatis: verum in ijs casibus, in quibus Episcopis talis fa-
 cultas non est adempta, eam utiq; transferri, in Vicarium
 Capitularem sede Episcopali vacante, dummodo talis fa-
 cultas specialiter per Capitulum eidem Vicario tributa
 fuerit: subscriptio autem talis. Rober: Card: Vbaldinus.

Octavus casus est. Quod potest confirmare, vel infir-
 mare electiones, quas poterat Episcopus. Ita Barbosa dicto
 cap. 422. num: 63. Et in Tractatu de Officio Episcopi par. 3.
 allegationi: 72. num: 183. Et par: 1. lib: 3. Decretalium. Qua-
 ranta. ubi supra. Quæsito nono, Fagnianus ad cap. Alla, num:
 10. tit. Ne sede vacante. Lotterius lib: 2. Quæs. 2. à num. 17.
 Piaſcecki in praxi Episcopali parte: 2. cap: 5. art. 2. num. 62.
 Honorius ubi supra num: 5. quem vide Vallensis ad librum
 tertium Decretalium, tit: 9. num: 7. Pavinus parte 2. Quæs.
 4. Et s.

Allegaturq; textus in cap. Cum olim, ibiq; glossa. Et Do-
 ctiores tit: de majoritate Et obedientia. Ratioq; redditur. Quia
 licet collatio sit voluntatis & gratiæ: vt in dicto cap: Illa.
 Confir-

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali 27

Confirmatio autem necessitatis, & sapit iustitiam, cum per electionem sit ius quæsitum electo, ideoq; ei sit debita confirmatio, ut in cap: Cum inter; tit: Ne sede vacante.

Ampliaturq; hic octavus casus, quòd si Electio alicujus dignitatis spectaret ad Capitulum, & confirmatio ad Episcopum, Capitulum sede vacante duplici iure possit vti scilicet eliget jure Capitulari, & confirmabit jure Episcopali in quo succedit. Ita Quaranta ubi supra hoc est Quæsit: 9 §. Quæ conclusio recipit. Vallensis ubi supra num. 6 §. alij DD. Allegaturq; pro hoc glossa §. Doctores in cap: penultimo, tit: de supplenda negligentia Prælatorum in lib: 6, Decretalium.

Nonus casus est. Quòd possit mōitoria edere, ad finem Revelationis. Ita Novarin. in summa Bullarj parte 1. comment: 38. num: 23.

Decimus casus est. Potest exigere subsidium charitativum. Ita Barbosa d. cap. 42. num: 83. §. ad dictum cap. Ulla: tit. Ne sede vacante 22. §. in Tractatu de Officio §. potestate Episcopi parte 3. allegatione 67. num: 13. Novarius d. comment. 38. num: 9. Quaranta ubi supra Quæsit: 8 dum inquit: Capitulum, sede vacante succedit in exactione manualis obedientie, quam in quibusdam locis statuto die, Clerus Diocesis suo Prælato exhibere solent cum muneribus, atq; ita servari Neapoli restatur. Allegaturq; pro hoc tex: in cap: His quæ tit. de majoritate §. obedientia.

Limitat tamen Barbosa dicto cap: 42. num: 84. Quòd Capitulum nequeat statutum condere, quo tale subsidium, in futurum

futurum ex parte minuatur. Allegatq; pro hoc Bellent. in tractatu de subsidio charitativo Quest: 45. Azorium lib: 9. cap: 15 Quest: 7.

Vndecimus casus est. Quòd succedat in exequendis ultimis voluntatibus, quatenus id Episcopum jure ordinario, consernebat. Ita Quaranta ubi supra versu septimo. Barbosa ad dict: caput 42. num, 76 & in tractatu de Officio & potestate Episcopi par. 3 allegatione 82. num 31 Novarius ubi supra num, 5 Doctoresq; ab ijs citati.

Ampliatuq; quòd possit exigere rationes administrationis Executorum piarum voluntatum, etiam si sint Religiosi, & piorum locorum. Ita Zerola in praxi sua parte 2 verbo Capitulum, § 9 Barbosa de Officio & potestate Episcopi par: 3 allegation: 75 num: 6, & eodem secutus Novarius d. cap. 38. num: 5. Fagnianus par: 1 libri tertij. Decret: ad caput Joannis, tit: de Testamentis, num: 8.

Dixi Iure Ordinario. Quia in executione testamentorum jure speciali Episcopo competente, non succedit Capitulum. Iuxta Parvium in tractatu de potestate Capituli te de vacante, parte 2 Quest: 7 ver: Respondeo. & Barbosa d. cap: 42 num: 76.

Duodecimus casus est. Quòd potest approbare & exponere Confessarios; cum hoc sit Jurisdictionis ordinariæ Ita Quaranta ubi supra Quest: 7. Novarius in summa, Bullarij par: 2 comment: 32 num. 9, & alij communiter. Idq; ampliatu, etiam in Casibus Episcopo reservatis. Ita Vallensis lib: 3 Decretalium, ut: 9 num, 11.

Decimus tertius casus est. Potest dare licentiam ascendendi matrimonio & resistere, juxta formam Concilij Tridentini cap. 1. sess. 24. tit. de Reformatione matrimony. Ita Barbosa ad dict. cap. 42. num. 86. Et ad cap. Illa, tit. Ne sede vacante aliquid innovetur num. 20. Bassæus in verbo Capitulum, num. 10. Et alij passim Doctores. Ratioq; redditur. Quia hoc est jurisdictionis ordinariæ.

Decimus quartus casus est. Quia potest dimittere denuntiationes requisitas à Concilio Tridentino ubi supra. Nam hoc spectat ad jurisdictionem ordinariam, ut patet ex verbis Concilij Tridentini d. cap. 1, sess. 24, de Reformatione matrimony.

Ampliaturq; hic casus, quòd & Vicarius Capitularis sede vacante Episcopali possit id facere, ex vi Officij sui, quia venit appellatione Locordinarij. Ita Zbrozzius de Officio Vicarij lib. 2, q. 201. Riccius in praxi sua fori Ecclesiastici decis. 25. Stephanus Gratianus in disceptationibus suis forensibus, cap. 83. num. 10. Garzias de Beneficijs par. 3. cap. 8. n. 54. Marcellus Vulpe in praxi sua cap. 15. num. 10. Sperellus decis. 97. Et alij communiter. Quidquid in contrarium scripserint, Menochius de Arbitrarijs Iudicium, casu 453. Cephalus consilio 421. vol. 3. & alij nonnulli.

Decimus quintus casus est Quòd Capitulum sede vacante Episcopali, & Vicarius Capitularis, potest literas ad Episcopum à Sacra Congregatione Eminentissimorum Cardinalium directas, & ab illo non executas executioni debitæ demandare. Ita Aldanus in compendio resolutionum Ca-

nonicarum lib. 2. tit. 3, ubi refert, sic à Sacra Congregatione Episcoporum fuisse resolutum.

Decimus sextus casus est. Potest ex nova dispositione Concilij Tridentini cap. 10. sess. 7. tit. de Reformatione, infra annum à die vacationis Episcopalis sedis, dare licentiam subditis Diocesis, vacantis suscipiendi Ordines, à quovis Antistite, sed tamen non omnibus, nisi arctatis respectu beneficij recepti vel recipiendi. *Textus Concilij Tridentini loco citato, qui talis est: Non liceat Capitulis Ecclesiarum sede vacante infra Annum à die vacationis ordinandi licentiam, aut literas dimissorias seu Reverendas (ut aliqui vocant) tam ex Iuris dispositione, quàm etiam cujusvis Privilegij, aut consuetudinis vigore alicui qui Beneficij Ecclesiastici recepti sive recipiendi occasione arctatus non fuerit cōcedere. Et sic tenuit Novar. d. comment. 38, Quaranta ubi supra Quæsit. 10. Pialecki in proæmio praxis sue Episcopalis num: 21. § par: 1. cap, 1, art 2 num: 21, Riccius in praxi fori Ecclesiastici decis: 472. !*

Ampliatur, ut Capitulum sede vacante Episcopali non possit dare licentiam suscipiendi etiam primam tonsuram, intra annum vacationis non arctatis. Ita Quaranta ubi supra ver. 10. Genuensis in praxi cap: 87. num. 15. Riccius in praxi aurea par: 2. resolut: 106. Barhela in additionibus ad cap, 10, Concilij Tridentini sess: 7 num: 2 § in tractatu de Canonici cap, 42. à num: 116 Garzias de Beneficiis par: 5. cap, 7. num. 95, Doctoresq; ab iis citati. Ratioq; redditur à Riccio § Garzia locis citatis. Quia Concilium Tridentinum dicto cap: 10 sess:

10. *sess* 7. generaliter & absolute loquitur, quòd non liceat Capitulis infra annum dimissorias ordinandis concedere. Ergo generaliter & indistinctè, est intelligendum, quoad omnes species dimissoriarum, & quorumcunq; Ordinum. Et ita juxta hanc opinionem censuisse Sacram Congregationem testantur, *ubi etiam Garzias* respondet ad opinionem contrariam & ad declarationes S. Congregationis pro parte & opinione sua allegatas, quem vide. Confirmaturq; opinio supra Doctorum allegatorum. Quia juxta Canonistas prima tonsura dicitur Ordo. Idem tenent *§ Diana in Tractatu quinto de potestate Capituli sede vacante, resol. 14. § sic praticari testatur quem vide.*

Dixi ex nova Constitutione Concilij Tridentini. Quia ante Concilium Tridentinum Capitulum sede vacante absolute id poterat facere. *ut Quaranta ubi supra Questio 10 per text in cap Cum nullus, de temporibus Ordin: in textu § in cap sede vacante in cap olim de majoritate § obedientia. Idem scripsit § Piasecki in proemio praxis sue ad finem num 21. Doctoresq; ab eo citati.*

Annus autem vacationis sedis Episcopalis in hoc casu incipit currere à die mortis Episcopi, non autem a die Electionis Vicarij Capitularis ut annotavit Novarinus in *summa Bullarj par: 1. comment: 38. num 3. Fagnianus in secunda parte libri primi Decretalium cap significasti de Officio Archidiaconi num 7.*

Dicitur autem arctatus, ratione Beneficij recipiendi. Si aliquis à Patrono præsentetur vel ab alio nominetur ad

D

aliquod

aliquod Beneficium Ecclesiasticum vacans & requirens actu certum ordinem quo presentatus vel nominatus caret. Unde potest Capitulum sede vacante Episcopali etiam infra annum vacationis sedis Episcopalis dare illi licentiam suscipiendi minores Ordines vel saltem primam Tonsuram, ut capax sit illius Beneficii, nec frustretur illo, *tenuit Pialecki par. 1 art. 2. num: 21. in praxi sua Episcopali, Barbosa quoq; ad dictum cap: 42. num: 127. sic scripsit: Arctati occasione recipiendi Beneficij dicuntur, qui habent lus, seu sunt vocati ad aliquod Beneficium vacans seu Capellaniam, quod tamen requirit actu certum Ordinem quo illi carent. vel dicuntur illi qui cum sint Ordinati primâ tonsurâ, sunt presentati ad Beneficia. Idem annotavit & Garzias in Tractatu de Beneficiis, parte 5. cap: 7. num: 99. & sequenti, hoc adiecto quod etiam ille videatur arctatus occasione Beneficij recipiendi, qui cum non sit ordinatus primâ tonsurâ est presentatus ad Beneficium. Idem repetit par: 7. cap: 1. num: 24. & seq: in illis verbis: Patronus dicendo presento talem de proximo clericandum, vel dicendo presento talem & peto eum ordinari primâ tonsurâ: Tunc enim videtur eum presentare, ut cum sit Clericus factus instituatur. Et ita erit accipienda declaratio Sanctæ Congregationis Concilij, super cap. 10. sess: 7. de Reformatione, quæ sic ait: Vicarius Capituli sede vacante infra annum potest concedere dimissorias ad primam tonsuram ei, qui est presentatus à Patronis laicis ad Beneficium Ecclesiasticum Juris patronatus ipsorum, ut illud obtinere valeat. Tandem*
ibidem

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali. 27

ibidem num. 31. subiungit. In casu verò, quo absolute præsentaretur nondum habens primam Tonsuram, credo præsentationem esse nullam, & factam de indigno, & incapaci quantumvis de proximo clericaretur. Clericatio enim subsequens etiam de proximo non potest retrahi ad tempus præsentationis, in quo requiritur, capacitas & habilitas præsentati, cum ex præsentatione, Ius ei quæretur ad Beneficium.

Sic Barbosa ad d. cap: 10. Concilii Tridentini sess 7. num 17. Arctatos occasione Beneficij recipiendi illos dicit, qui habent Ius, seu sunt vocati ad aliquod Beneficium vacans seu Capellaniam quæ tamen requirit actu certum ordinem, quo illi carent, vel illos qui cum sunt ordinati primâ Tonsurâ sunt præsentati ad Beneficia.

Arctati autem occasione suscepti Beneficij dicuntur, si illud Beneficium requirat Ordines Sacros. *ita Piasecki in proæmio praxis sue num 21. Vel juxta alios Arctati occasione suscepti Beneficij dicuntur: Qui obtinent aliquod Beneficium, requirens seruitium personale, ratione cuius de Iure consuetudine Privilegio statuto Ecclesiæ, vel ex fundatione, tenentur intra annum, ad Ordines promoveri. Ita Garzias d. par: 5. cap: 7. num: 98. Barbosa ad d. cap: 10. Concilij Tridentini sess. 7. de Reformatione § d. cap 42. de dignitatibus § Canonicis num, 126. Riccius in praxi aurea resolut: 98. § alii DD.*

Adferuntq; exempla.. Primò in eo, qui obtinuit vg. Canonicatum habentem annexum certum Ordinem. Ita

Garzias, Barbosa locis citatis.

Secundum exemplum adfertur in eo, qui obtinuit Beneficium seu Capellaniam, requirentes ex institutione servitium personale, seu aliquem ordinem. Ita *Garzias* & *Barbosa locis citatis.*

Tertium exemplum. In eo qui obtinet Ecclesiam Parochialem, & est arctatus ad Sacerdotium intra annum *Garzias d. parte 5. cap. 7. num. 98. Barbosa ad dict. caput 10. Concilii Tridentini sess. 7. de Reformatione num. 16. & d. cap. 42. de Canonicis. & dignitatibus num. 126.*

Quartum exemplum, ubi ordo suscipiendus Beneficio ita annexus est ut tempore Provisionis in eo constitutus esse debeat, qui Beneficium obtinet, sed impetrans dispensatus fuit, ut hoc non obstante, huiusmodi Beneficium posset obtinere, vel ubi in literis contineretur clausulae v.g. Non obstantibus aliquibus, &c. per quæ effectus gratiæ nostræ impediri valeat quomodolibet vel differri vel alia similis clausula. Ita *Barbosa de Canonicis. & dignitatibus d. cap. 42. n. 126. & ad d. caput 10 Concilii Tridentini, num. 16.*

Quintum exemplum. In eo qui obtinuit aliquod Beneficium vel Capellaniam, quæ ex vi Erectionis certum numerum Missarum per se & non per alium substitutum recitandarum & absolvendarum requirit, ut colligitur ex *Thoma Tamburinio in opusculo de Sacramento Ordinis lib. 7. cap. 8. num. 7.*

Declarantur dicta primo. Illum neq; occasione suscipiendi neq; suscepti Beneficij posse dici interim Arctatum, qui

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali 29

qui in concursu ad Beneficium curatum, cuius Beneficij collatio à summo Pontifice facienda est iudicio Examinatorum electus est. Ita Barbola in *Tractatu de Canonicis & dignitatibus*, cap: 42. num. 127, Garzias d. par: 5. cap: 7. num: 10. dum inquit: Electus in concursu ad Beneficium curatū, cuius collatio facienda est à Papa, non potest interim dici Arctatus, neq; occasione Beneficij recepti, quia illud tunc non habet, nec occasione Beneficij recipiendi, quia non requiritur actu Sacerdotium. Et eundem Garziam secutus est Aloysius Ricci in *praxi aurea*, resolut: 98.

Declarantur secundo, neq; illum ratione Beneficij suscipiendi arctatum posse dici: cui aliquis Beneficium requirens actu ordinem, quo ille caret, resignare vult. Barbola in d. *Tractatu de Canonicis & dignitatibus* cap: 42. num: 127. & ad d. caput 10° Concilij Tridentini sess: 7. de Reformatione num: 17. Garzias ubi supra num. 102. Allegaturq; Albusius Riccius in *praxi aurea* resolut: 98. parte 2. voluminis primi. Ratioq; redditur à Garzia d. num: 10 2. Quia hoc est merè voluntarium. Qui tamen Garzias ex doctrina Vgolini in *Tractatu de Officio Episcopi* cap. 26. §. 20. num: 5. contrarium adfert. Quod Vgolinus dicat, ubi collatio Beneficij alicui esset facienda, vel per electionem, vel præsentationem, vel per concursum, & necesse esset habere aliquem Ordinem Sacrum, dimissorias Capitulum licite concederet tanquam arctato occasione Beneficij recipiendi de quo, vide.

Declarantur tertio. Neq; illum posse dici arctatum, respectu

respectu Beneficij recepti, ut possit ad reliquos Ordines ordinari, si habeat Beneficium non requirens servitium personale hoc est, ut per se absolvat Missas, sed quod per substitutum datur illi facultas easdem absolvendi. *lia Tamburinius loco citato à num: 6. dum inquit: Petes si tonsuratus aliquis, vel quilibet nondum Sacerdos Beneficium habeat simplex, cum libertate satisfaciendi per alium Missas ex Beneficio debitas, poteritne Capitulum sede vacante dimissorias seu licentiam suscipiendi reliquos Ordines? Respondeo quamvis ijs, qui præsentantur ad Capellaniã aut Beneficium, licet tempus ipsos non urgeat possit Capitulum sede vacante concedere Dimissorias ad primam Tonsuram, ut sic possit potiri Beneficio, ut vult Pyrrhus Corradus in praxi dispen: Apostol. lib. 4. cap. 4. num 12. § sequ. Ex quo prima Tonsura non sit ordo: Tamen ad alios Ordines non potest, quando (vt proponitur) Missæ & onera satisfacienda ex Beneficio præstari possunt per alium. Ratio est, quia hic commodius quidem præstaret per se, sed non potest dici Arctatus à Beneficio recepto vel recipiendo, nam Beneficium jam recepit, & satisfactionem jam præstare potest per alium, hucusq; Tamburinus quæ illius doctrina multis Doctoribus visa est nimis rigorosa, & beneficiato gravaminosa.*

Declarantur quarto. Quod Capitulum sede vacante Episcopali potest ante lapsum Anni obtinenti facultatem à Sede Apostolica suscipiendi Ordines à quocunq; Antistite cum approbatione sui ordinarij de vita & moribus hu-

iufmodi facultatem subordinatam seu literas testimoniales dare & concedere. Ita Navarrus in cons: 19. antiqua editionis, in novis: autem cons: 27. sub tit: de tempore ordinationum Quaranta in summa Bullarij, sub verbo Capitulum sede vacante quest. 10, verl: 3. Limita Piasceki noster in praxi sua Episcopali par: 1. cap: 1. num, 25. dum inquit: Capitulum quoq; sede vacante ante lapsum Anni vacationis obtinenti facultatem à Sede Apostolica de suscipiendo Ordines extratempora à Iure Statuta à quocunq; Antistite Catholico cum licentia proprii Ordinarij (prout semper in eiusmodi concessionibus clausula hæc de petenda licentia ab Ordinario apponi solet in Curia Romana) facultatem hanc subordinatam concedere. Hucusq; verba Piasceci, Idem scripsit S. Genuensis in praxi sua cap, 87. num. 15. Barbosa in Tractatu de Canonicis & dignitatibus cap: 42. a num: 122. Et in Tractatu de potestate & Officio Episcopi parte 2. allegat: 7. num. 14. Ratioq; redditur ab eo d. allegat: 7. num. 15. Quia qui à Sede Apostolica obtinuit privilegiũ ad suscipiendos Ordines à quolibet Episcopo non indiget novis literis dimissorijs, sed solum indiget testimonio proprii Ordinarij de vita & moribus. Subiungitq; amplius Quod si tale privilegium habens à Sede Apostolica absq; dictis literis testimonialibus proprii Ordinarij ordinetur & promoveatur, remaneat suspensus ab executione susceptorum Ordinum. Et ordinans incurrat suspensionem à collatione ordinum per Annum. Idem scripsit S. Riccius in praxi rerum quotidianarum resol. 225. num: 1, Pro qua opinione allegatur

legatur textus Concil. Trident. cap. 10 sess. 7. de Reformatione
 & cap. 8. sess. 23. de Reformatione, sic Tamburinus loco citat.
 num: 10. scripsit Quod Capitulum sede vacante Episcopali
 intra prædictum Annum vacationis potest literas commē-
 daticias seu testimoniales concedere. Quia hæ literæ non
 continent licentiam suscipiendi Ordines subjungitq; id cer-
 te & maxime advertendum esse; sæpe enim occurrit Ut
 quis in prædicto Anno primo vacationis impetret Breve
 Apostolicum per quod promoveri possit, sive à viciniore,
 sive à quocunq; Episcopo Catholico &c & tunc non ob-
 stante ejusmodi Brevis debet ordinandus petere & obti-
 nere à d. capitulo testimonium suæ vitæ, quod tunc Ca-
 pitulum certe dare potest, quia id non est concedere ut
 dixi licentiam suscipiendi ordines hanc enim prædictus
 ordinandus habet per dictum breve à Summo Pontifice,
 sed solum est testimonium dari de vita & moribus. Et qui-
 dem Summus Pontifex solet in eodem Brevis admonere
 ordinandum, ut has literas testimoniales obtineat à Capi-
 tulo in hac vel simili clausula, cum licentia tui Ordinarij,
 per quam clausulam licet dicatur de licentia, tamen intel-
 ligendum esse, de literis commendatijs seu testimonialib9.
 Quia licentiam ordinum suscipiendorum jam ipse Summus
 Pontifex concessit. Hucusq; Tamburinus.

*Idem scripsit S. Gavantus in Enchirid par: 1. Sub ver-
 bo Capitulum sede vacante, S. alii passim Doctores.*

Et prædicta extenduntur etiam ad Rescriptum Nun-
 tij Apostolici, si alicui concedat, ut intra Annum sedis va-
 cantis

antis ordinari possit extra tempora, vt scripsit Barbosa in Tractatu de Canon: & Dignitat: loco cit. ad finem num. 122.

Quamvis is idem Barbosa in d. Tract: de Officio & potestate Episcopi loco cit: num. 16. & in d. Tract: de Canon: & Dignit: cap. 42. num. 122. ex doctrina Monera in Tract: de commutatione ultimarum voluntatum cap. 10. num. 182. refert & testatur. Modernum stylum Curie Romanæ esse, ut sede Episcopali vacante dictæ testimoniales literæ dentur ab Episcopo viciniore. Idem refert & Diana in Tractat: 7. de potestate Capituli resoluit: 17.

Hinc inferunt Doctores. Quod Capitulum sede vacante Episcopali possit volentibus studia tractare dare literas testimoniales seu commendatitias. Ita Zerola par: 1. sub ver: Capitulum, veru Ad secundum respondetur. Rationemq; reddit. Quia hoc non prohibetur à Concilio Tridentino. Unde à iure antiquo non esse recedendum. Rationem secundam reddit. Quia literæ ejusmodi ad studia tractandæ non dicuntur dimissoriæ: Quibus commendatur studens Ordinario loci illius, ubi vult literis operam navare.

Sed Genensis in praxi sua d. cap. 87. num. 16. contrarium scripsit. Quod hodie post Concilium Tridentinum in Canonicatibus Parochis & aliis Beneficijs requirentibus Personalem residentiam requiratur licentia Summi Pontificis. ut tales Clerici & Beneficiati possint ire ad studia tractanda, nullum tamen textum juris vel aliquem Doctore pro hac opinione allegat.

Novarius quoq; ubi supra comment: 38. scripsit. Quod

TRACTATUS

Capitulum sede vacante Episcopali potest dare literas testimoniales seu commendatitias Clericis ad divina celebranda, Sacramenta administranda, & similia facienda & exercenda.

Declaratur quinto. Quòd Capitulum sede vacante Episcopali non potest intra annum vacationis dare licentiam, ut aliquis ordinetur ad titulum Patrimonij seu Pensionis. Ita colligitur ex *Doctrina Garzia in Tractat: de Beneficijs parte 5. cap. 7. num. 93. ex declarat. 4. Sacrae Congreg: Cardinalium.* Et ex *Barbosa in summa Apostolicarum decisionum in collect. 125. num. 12. qui tenent.* Quod nec post lapsum annum à die vacationis Sedis Episcopalis id possint facere allegando super hoc declarationem Sacrae Congregat: Cardinalium Concilij Tridentini. Ubi tamen subjungunt. Id non esse receptum saltem in Regnis Castellæ & Portugaliæ. Unde in hoc casu consuetudinem & praxim loci & Dioecesis esse attendendam scripserunt.

Declaratur sexto. Quòd Capitulum habens Territoriū distinctum & exemptum ab immemorabili tēpore possessionem & Iurisdictionem Ordinariam in Iudicando. non possit ante lapsum Anni à die vacationis sedis Episcopalis dimissoriales, seu licentiam dare suscipiendi Ordines, qui non essent arctati, ut supra. Ita *Quaranta d. quæst. 10. versu* quam dispositionem ampliando. Ita rescriptum fuisse à Sacra Congreg: Capitulo Salmantino referunt. *Idem scripsit S. Barbosa ad d. cap. 10. Concil: Trident: sess: 7. num. 14. S. cap. 10. Conc: Trident: sess: 23. de Reformat: à num.*

De potestate Capituli sede vacante Episcopali.

¶

13 videatur & *Gravianus in dilcept: forensibus cap, 212.*

*Declaratur septimo Quòd Capitulum sede vacante Episcopali non potest Clericis dare Dimissoriales vt absolvantur ab Episcopi potestate & in aliam Dioecesim se transferant. Ita Fagnian: par: 2, lib. 1. Decretalium, in cap signifi-
ficasti sub tit. de Officio Archidiaconi num: 3 & in cap. His
que sub tit: de majoritate & obedientia num. 59. d. par: 2. lib:
1. Decret: ubi rationem reddit.*

Notandum hic quod si Capitulum sede vacante Episcopali, à casibus lure non permissis audeat dictas dimissorias seu licentiam suscipiendi etiam Minores Ordines ante Annum à die vacationis sedis Episcopalis concedere, subjacet Interdicto. Ordinati autem ad Minores Ordines nullo privilegio Clericali (præsertim in causis criminalibus) gaudeant, ad majores vero Ordines promoti ab exercitio seu executione eorundem Ordinum susceptorum; ad beneplacitum futuri Episcopi ab ipso jure sint suspensi. *Text. est expiessus in d. cap: Concil, Triden: sess: 1 de Reform. Capitulum autem contraveniens, Ecclesiastico Interdicto subiacet; & sic ordinati, se in minoribus constituti fuerint nullo Privilegio Clericali præsertim in criminalibus gaudeant. In minoribus vero Ordinibus constituti ab executione Ordinum susceptorum ad beneplacitum futuri prælati. Ipso lure sint suspensi Hucusq; verba Concil: Triden: Idem scripsit & Riccius, in praxi rerum quotidianarum, reiol: 135 num. 11.*

Et dictam pœnam Interdicti incurrit etiam & Vicarius à Capitulo sede vacante Episcopali constitus, si intra dictum

Annum (ut supra) dictas dimissorias, seu licentiam suscipiendi Ordines concedat non arctatis. Non tamen pœnam suspensionis per Annum de qua pœna, in cap: 10. sess. 7. & cap. 10. sess: 23. mentio fit. Ita Franciscus Leo in suo Thesaur: 10 par: 3. cap. 8. num. 4. Barbosa ad d: cap: 10 sess 7. de Reform. à num: 18. & add: cap: 42. in d. Tract: de Canonicis & Dignitatibus num: 130 Videatur & Fagnian, d. par: 2 lib 1. Decretalium, ad d. cap: significasti, de Officio Archidiacon à num. 7 quem vide.

Quamvis Piasecki noster in praxi Episcopali par 1. cap: 1. art. 2. num: 23. Videtur contrarium sentire quoad Vicarium Capitularem quod non pœnam Interdicti, sed solum pœnam suspensionis ipso facto ab Officijs & Beneficijs per Annum Incurrat fundatq; hanc opinionem suam in text. Trident: in d. cap. 10 sess. 23. de Reform

Ampliatuq; Quod Capitulum sede vacante Episcopali, & Vicarius à Capitulo constitutus dictam pœnam Interdicti in d. cap. 10 sess 7 de Reformat. incurrat. Quamvis is cui dimissoriæ seu licentia suscipiendi Ordines concessæ sunt, non sit illis usus. Ita Barbosa ad d. cap. 10, sess. 7. num. 19. & ad cap: 10 sess: 23. de Reformat: & in d: cap 42. num, 13. Ratio redditur. Quia Actus fuit perfectus quo ad concedentem per quem non stetit. Sed Diana in Tract: 5, sub tit. de potestate Capituli sede vacante resol. 12. contrarium sentit. Rationemq; reddit. Quia pœna pro aliquo delicto imposta regulariter non incurritur, nisi post opus consumatum, id est in nostro casu post usum prædictarum litera.

literarum, cujus opinio videtur valde esse probabilis.

Notandum. Quòd Clerici in minoribus Ordinibus constituti dictam privationem privilegij non incurrant ipso facto seu Iure, sed demum post declarationem iudicis juxta Constitutionem *Urbani 8vi Papæ contra male promotos latam.* Ita Franciscus ubi Barbosa *ad d. cap. 42. num. 131.* Ratio redditur. Quia Concil: Triden: d. sess. 7. usum est verbo gaudeant, quod est futuri temporis ac proinde vigore dispositionis illius non videtur infligi dicta pœna ipso Iure.

Querunt adhuc Doctores. An ejusmodi Clerici possint habere & obtinere Beneficia Ecclesiastica. *Quaranta in summa Bullarj sub verbo Capitulum sede vacante quæst. 10. versu hinc contingit dubitare,* affirmat quod hoc privilegium non amittit ipso Iure, sed solum post sententiam Iudicis vel executionem. Rationem reddit. Quia taliter ordinatus ex mente Navarj cont: 20. sub tit. de tempore ordinan: in antiquis. Hinc inferitur. Quod possit habere & tenere Beneficium antequam per sententiam privetur, & quod capax sit illius. Idem sentire videtur & Barbosa *ad d. cap. 10. Concil. Triden: sess. 7. & expresse tenet Diana in d. Tract. 5. sub tit. de potestate Capituli sede vacante Episcopali resolut: 15.*

Querunt secundo. An si Episcopus sit notoriè hæreticus possit Capitulum dare dimissorias, seu licentiam suscipiendi Ordines, *juxta d. cap. 10. Concil: Triden: sess. 7. Eaquianus in par: 2, lib: 1. Decretalium ad cap. Hic quæ. sub tit,*

T R A C T A T V S

10: de maiestate & obedientia à num: 62. concludit affirmative atq; sic à Sacra Congregatione Cardinalium Concilij Trident: Interpretum fuisse declaratum refert.

Ubi aliud dubium movet. Quod si Canonici propter hæresim sint dispersi, & nequeant convenire aut convniri sine difficultate, an sufficiat habere literas dimissorias ab uno aliquo Canonico Ecclesiæ Cathedralis, aut omnino si, ne dimissorijs literis? Refert, sic à Sacra Congreg: fuisse declaratum. Et quidem ad primam partem dubij. Quod sufficeret habere dimissorias à residentibus Canonicis etiam si unus tantum resideret. ob rationem. Quia Ius Capituli etiam in uno conservatur. *juxta Glossam penultimam in cap. Grat: sub tit: de postulatione Prælatorum ibiq; Abbatem num: 9.*

Ad secundam autem partem dubij refert à Sacra Cōgregatione responsum fuisse. Neq; viciniorem Episcopum, neq; Metropolitanum posse audiri, sed adeundam esse Sedem Apostolicam.

Querunt tertio. An Capitulum sede Episcopali vacante vel ejus Vicarius concedens intra Annum vacantis sedis Episcopalis dimissorias alicui pro suscipienda prima Tonsura incurrant pœnam Interdicti, vel suspensionis ut supra? Ad quod quæsitum patet responsio ex casu 16 superius posito. Addo tamen. Quod Novarius in summa Bullarij *part: 1 comment. 38. à num 37 versu* Et proinde dato non concessio scripsit. Nec Capitulum, nec eius Vicarium incurrunt pœnam Interdicti, nec ordinatam pœnam suspensio-

nis licet secus quo ad alios Ordines ubi etiam à num. 37 defendit quendam Episcopum, qui vigore Brevis Apostolici ordinato dati ut à viciniore Episcopo posset ordinari, dictus Episcopus eundem ad primam tonsuram ordinaverat, ab q; literis testimonialibus Capituli de natalibus ætate vita, & moribus, ac alijs requisitis Ordinandorū, quod dictus Episcopus ordinans nullam pœnam suspensionis incurrit. Apud quem plura Lector videre potest, Faciunt ad hoc quæsitum quæ Riccius in praxi Rerum quotidianarum Resol: 235. Zerola in praxi Episcopali par. 1. sub verbo dimissoria, versu ad secundum videtur, scripserunt.

Quarunt quarto. An regulares ante lapsum Anni sedis Episcopalis vacantis possint ordinari, nec ne? In hoc quæsito non conveniunt Doctores siquidem Quaranta ubi supra quæsitio II. versu Adverte testatur. Quod Vicarius Capituli Neapolitani non soleat Episcopo externo concedere, ut possit, intra ejusmodi annum Regularibus Diocesis Neopolitanæ, conferre Ordines, etiam prævio examine per ipsum Vicarium. Idem refert S. Piasecki noster in praxi sua Episcopali, in præmio eiusdem ad finem num. 21. Barbosa quoq; in d. Tract: de Canonicis S. dignitatibus cap: 24. num. 121. absolute scripsit. Quod Capitulum durante dicto anno non potest dare licentiam Episcopo commoranti in Civitate vel Diocesi, ut ordinet Regulares etiam prævio examine per ipsum Vicarium facto. Idem scripsit & in Annotationibus ad d. cap. 10. Concil: Trident: sess: 7. de Reformatione num: 3. Ratioq; huius opinionis videtur esse. Quia

Conc: Trident. d. cap. 10, sess: 7 generaliter loquitur, & omnia Privilegia tollit, ut patet ex contextu dicti capituli.

Themudo autem in Decisionibus Archiepiscopalibus par: 1. deci: 89. à num: 3. Antonius Forcellus in Responsis moralibus tom. 2. casu 71. ut illos refert Diana ubi supra resol. 10. Tambur ubi supra num: 11. contrarium sentiunt. Ratioq; redditur à Tambur. Quia Regulares non indigent dimissorijs, ut ipsis illas concedere debeant Episcopus & Capitulum sede vacante Episcopali, in cuius Dicecesi ipsi Regulares commorantur. Sed satis esse, si ipsi Regulares habeant dimissorias à suis Prælati, poterunt ordinari, etiam in eadem Dicecesi in qua sedes Episcopalis vacat ab aliquo Episcopo, qui forte ex licentia Capituli ibi Pontificalia exercet & multo magis ab alijs Episcopis, quando in suis Dicecesibus ordinationem celebrant. Allegaturq; pro hac opinione. Quintanada in Tract. de Ordin: singulari 8. & Pyrrhus Corradus in praxi dispensationum lib. 4. cap: 6. num: 16. Idem approbat & Piatecki nosler in praxi sua Episcopali par: 1. cap: 1. ar. 2. ad finem num. 22.

Nec obstat Concil: Trident: d. cap. 10. sess: 7. Quia loquitur de Clericis Secularibus. Non autem Regularibus. Ita Piatecki & loco citato. Et Themudo loco citato, aliam rationem & responsonem adfert. Quia Concilium prohibet tantum, ne liceat Capitulis Ecclesiarum, sede vacante intra Annum à die vacationis sedis Episcopalis licentiam seu literas dimissoriales, vel ut aliqui vocant Reverendas concedere Clericis, non autem ne concedat licen.

licentiam Episcopo externo apud se commoranti, vel suo Episcopo tutelari intra annum vacationis sedis Episcopalis conferendi Ordines: quæ sunt Inter se distincta.

Quæ sententia confirmatur per declarationē Sacræ Congregationis Cardinalium Concilij Tridentini de mandato Clementis Octavi Summi Pontificis factam; quam refert Piasecki *in praxi sua Episcopali par. 1. cap. 1. art. 2. num. 24.* & Genuen: *in praxi sua Archiepiscopali cap. 81. num. 1.* Cuius declarationis Cardinalium Concilij Triden. tenor talis est.

Congregatio Concilij censuit, Superiores Regulares suo subdito itidem Regulari, qui præditus qualitatibus requisitis Ordines suscipere voluit, literas dimissorias concedere, ad Episcopum tamen Diocesenum, nempe illius Monasterij, in cuius familia ab ijs ad quos pertinet, is Regularis positus fuerit: Et si Diocesanus abfuerit, vel non esset habiturus ordinationes ad quemcunq; alium Episcopum, (dum tamen ab eo Episcopo, qui Ordines contulerit, examinentur quo ad doctrinam, & dum ipsi Regulares non distulerint de industria concessionem dimissoriarū in id tempus, quo Episcopus Diocesanus, vel abfuturus, vel nullas habiturus esset ordinationes, vel sedes Episcopalis vacaret. Verum cum à Superioribus Regularibus Episcopo Diocesano absente. vel ordinationes non habente, literæ dimissoriæ dabuntur in eis, utiq; huiusmodi causam absentia Diocesani Episcopi vel ordinationum ab eo non habendarum exprimendam esse. Quod si Regulares ordi-

dimissorias concedendas esse ad Episcopum viciniorem in eoq; procedere omnia quæ de Episcopo Diocesano superior præscripta sunt Quod qui non fecerint officij & Dignitatis seu Administrationis, ac vocis Activæ & passivæ privationis ac alias arbitrio ejusdem Sanctissimi D. N. Papæ reservatas pœnas incurrant. *In quorum fidem datum Romæ die 15 Martij. Anno D. 1596. Hucusq; verba declarationis allegata, quam Pialecius noster refert, & Lezana volum: 1. cap. 24. num: 12.*

Notandum tamen est. Quod dictas dimissorias potest Vicarius Capituli sede vacante Episcopali concedere, si Capitulum id ei expresse concedat. *ita Pialecius ubi supra.*

Adverit quoq; primo Tamburinus loco citato num 14. Quod licet in dicta Declaratione Sacræ Congregationis Cardinalium Concilij Triden: duæ conditiones pro validitate dictarum Remissoriarum sub penis ibidem expressis sunt appositæ. Quarum prima est. Quod tales literæ dimissoriæ non dirigantur, nisi ad Episcopum illius Diocesis, in qua habitat Religiosus ordinandus. Nisi forte is Episcopus abfuerit, vel Ordines non celebraverit; secunda conditio est, ut in dimissorijs hoc ipsum exprimatur.

Tamen hocce Decretum Clementis 8vi Summi Pontificis innuit, non videretur usu receptum esse cum Prælati Regulares non soleant ipsum observare.

Idem scripsit & Portellus in dubijs Regularium *sub verbo Ordines Sacri num 1* ubi testatur dictum Decretum Clementis VIII. Summi Pontificis in Regno Hispaniæ non esse receptum.

Adver-

Advertendum secundo ex Tamburino loco citato. Quod à Superioribus Societatis Iesu localibus non potest dari licentia suscipiendi Ordines seu concessionem dimissoriarum, sed solum à Provinciali.

An autem Superiores locales aliarum Religionum ampliorem potestatem habeant, scripsit Idem Tamburinus illorum praxes & ordinationes esse videndas.

Advertendum tertio. Circa dictum decretum Clementis VIII Summi Pontificis, quod in illo expressum est, quod Episcopus Ordines collaturus Regulari debeat illum quo ad doctrinam examinare. Hoc tamen non obstante Ordines collaturus Regularibus potest, si vult non examinare, non solum quando notorie literatus fuerit, sed etiam si id sibi non constet conformando suam conscientiam cum conscientia Prælati Regularis, de sufficientia ordinandi. Ita Lezana volum: 2 in summa quæst: allegat: Regularium, sub verbo Ordines Sacri, num, 13. & Doctores ab eo allegati, ut pote Villalobos, tom: 1, summae suæ Tract, 11 diff: cul, 14. num: 5 Portellus & alij.

Quod etiam in aliquibus Diæcesibus nostris. Nam licet Regulares statis temporibus Ordines suscipere volentes debeant se examini Examinatorum Diocesanoꝝ subijcere tamen Examinatores ad examen eorundem non descendunt, sed attestazione Superiorum suorum de sufficientia & idoneitate ordinandorum visa fidem dant.

Patres tamen Societatis Iesu ad majorem cautelam, & ad effugiendum examen Diocesanoꝝ obtinuerunt sibi ab

Innocentio Papa libertatem à tali examine, prout & mihi Archidiacono Posnaniensi dictam libertatem ab Innocentio Papa Typis mandatam præsentarunt

Advertendum quarto. Quod Regulares debent Ordines suscipere ab Episcopis, in quorum Dioccesibus sunt Monasteria, in quibus degunt & sunt assignati vel dimissorias ab illis recipiant *juxta caput 8 Concilij Tridentini sess 23 de Reformatione*, de quo videatur Genuensis in praxi sua Curia Archiepiscopalis Neapolitanæ cap: 83 num. 1. vt patet ex dicta declaratione Sacræ Congregationis Cardinalium Concilij Tridentini de mandato Clementis VIII. Summi Pontificis facta.

Advertendum quinto. Quod Abbates & alij quicunq; Superiores Regulares quantumvis exempti non possunt dimissorias concedere nisi Monachis sibi subiectis idq; sub pœna suspensionis per Annum à Beneficio & Officio ipso iure incurrenda, Ita Piasecki noster in praxi sua Episcopali par: 1. cap: 1. art: 2. Idq; per text in cap 10 Concilij Tridentini sess: 23 de Reformatione.

Amplius addit Piasecki loco citato, Quod obstante dicto textu Concilij Tridentini cap 10 sess, 23. Neq; exempti seu Abbates, qui nullius Diocesis sint, seu habeant Iurisdictionem quasi Episcopalem possunt dare dimissorias nisi suis Monachis, atq; ita Seraphinum Auditorem Rotæ Romanæ ad requisitionem Sacræ Congregationis Cardinalium Concilij Tridentini decis, 985. decidisse refert Idem & Riccius in praxi sua cap 83. à num, 9.

Unde

Unde tales Exempti juxta dispositionem Concilij Trid: cap. 9 sess. 23. de Reformat. debent se gerere, ut videlicet ad viciniorem Episcopum, vel ad eum quem semel elegerint, remittant Monachos sibi subiectos pro suscipiendis Ordinibus. Ita Pialecki loco citato; & Lezana ubi supra num. 10. ad quos in occurrentia licet recurrere.

Placet hic inferere quæ Lezana Tomo 1. cap. 14. de obligatione: Regul: in susceptione Ordinum annotavit, quod his temporibus standum esse, moderniori decreto Sacræ Congregationis Cardinalium Concilij Tridentini, quod decretum de mandato Illustrissimi & Reverendissimi Domini Francisci Paulutij Eiusdem Sacræ Congregationis Concilij Tridentini publicatum est tenoris sequentis.

In una Catanensi die 23 Mensis Novemb: Anno Dni 1641 Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Conclij Tridentini Interpretum utraq; parte Informante, ore & scriptis, ac rationibus hinc inde deductis mature discussis inhærendo decisioni Rotæ Romanæ sub die 27. Mensis Aprilis Anno Domini 1592. coram bonæ memoriæ Cardinali Seraphino, nec non declarationibus ipsius Sacræ Congregationis dictæ decisioni conformibus subsecutis censuit improbata contraria opinione Abbates Regulares etiam Benedictinos Congregationis Cassinensis seu alterius Congregationis vel ordinis, aut Instituti habentes etiam iura Episcopalia, seu quasi Episcopalia, usumq; mitræ & baculi, ac facultatem primam Tonsuram, Minoresq; Ordines conferendi non posse d. imam Tonsuram nec alios Minores

nones Ordines, nisi suis subditis Regularibus conferre, non autem Regularibus alterius Congregationis Ordinis, vel instituti etiam si habeant dimissorias suorum Superiorum Regularium & consensum Loci Ordinariorum intra quarum Diocesum fines ipsi Regulares ordinandi existunt. Et multo minus Personis Secularibus etiam habentibus literas dimissorias à suis Ordinarijs. Ac propterea inhibuit Archiepiscopis Episcopis, & alijs Prælati Inferioribus tam Secularibus quam Regularibus, ut in futurum concedere non audeant supra dictas literas dimissorias hujusmodi Abbatibus directas nec ab istis recipi. Quod si secus fiat, tam concedentes, quam ordinantes à collatione ordinum, ipso jure suspensi remaneant, præter alias pœnas arbitrio ejusdem Sacræ Congregationis reservatas. Quam declarationem Sanctissimus Dominus Noster die decima septima Januarij Anno Domini 1642. ad se cum rationibus relatum, approbavit, & inviolabiliter observari jussit.

Subscriptio vero talis

Petrus Aloysius Cardinalis Caraffa

Franciscus Palutius Sacræ Congregationis

Secretarius.

Idem scripsit & Barbosa ad cap: 10. Concilij Triden: sess. 23. de Reformat: num. 2 § 5 dum inquit. Abbates Regulares habentes Ius Baculum, & mitram deferendi etiam postquam Sacerdotalem ordinem & munus benedictionis susceperint, non posse primam Tonsuram, & Minores Ordines alijs Regularibus qui dimissorias speciales suorum

Superi-

Superiorum, & etiam specialem licentiam Episcopi loci habuerint, nec etiam alijs Secularibus suorum Superiorum dimissorias adferentibus. Adfertq; pro hac opinione Ludovicum Mirandum Scipionem de Rubeis Hieronymum, Rodericum, & alios Doctores, idq; ex voto Rotæ Romanæ de mandato Clementis VIII. Summi Pontificis responsum fuisse per Seraphinum decis: 985. par: 1 decisionum, ejusdem Seraphini. Et sic Sacram Congregationem Episcoporum & Regularium in Eugubina tertia die Mensis 8bris Anno Domini 1593. censuisse. Et in causa Camplendie 22 Junij Anno Domini 1631. contra nonnullos Doctores contrarium tenentes, quos ibidem refert existimantes falsoq; decisum referentes Abbates Regulares habentes Jus Baculum & Mitram deferendi postquam Sacerdotalem, Ordinem, & munus benedictionis susceperint, posse Tonsuram & Minores Ordines Secularibus Iurisdictioni Episcopi subjectis conferre, si modo Ipsi Episcopi consensus accedat. Et à dicto Episcopo dictas literas quisq; dimissorias impetraverit, Ita Barbosa loco citato ubi plura in hac materia numeris sequentibus. & Fagnianus in cap significasti, par: 2 de Officio Archidiaconi, & præsertim, num: 10. ubi ampliatur etiam si probetur Abbatiam esse in statu nullius Diocesis.

Notandum imo. Quod contra Abbates & alios quoscunq; exemptos dantes dimissorias alijs, quam suis subditis Regularibus poena statuta est suspensionis totalis per Annum, ut Barbosa annotavit in annotationibus suis ad dictum cap. 10. *Concil. Trident: sess: 23. num. 20.*]

Notan.

Notandum secunda. Quod Novitij non possunt Minores Ordines suscipere à suis Abbatibus Regularibus Ratio redditur. Quia pendente anno probationis non habentur suorum Superiorum Religionis pro subditis ad suscipiendos Ordines Ita *Barbosa ad d. cap: 10, Concilij Triden. sess. 27. num: 3. Et in Tract: de Officio & Potestate Episcopi par: 2 allegat: 3. num: 8. Idem scripsit & Stephanus Gratianus in disceptationibus suis forensibus in cap, 741. num: 6. Doctoresq; ab eo allegati contra Soarez in Tract: de Religione tom: 4. Tract. 8. lib. 2. cap: 29. num, 12. per glossam in cap, Abbates sub verbo Convolverunt tit: de Privilegijs lib. 6. existimantem: Abbates hujusmodi posse Minores Ordines Novitijs suorum Monasteriorum conferre.*

Sic etiam & *Lezana* ubi supra *num: 20* de Novitijs Religionum scripsit. Novitij Religionum si volunt ordinari observare debent decretum Concilij Triden: *in cap: 2. sess. 21 de Reformat* ubi præcipitur. Ne quis deinceps Clericus Secularis quamvis sit alias idoneus moribus scientia & ætate ad Sacros Ordines promoveatur, nisi prius legitime constet, eum Beneficium Ecclesiasticum, quod sibi ad victum honeste sufficiat pacifice possidere. Rationemq; reddit. Quia ita determinavit *Pius V. Summus Pontifex* in Bulla sua quæ incipit *Romanus Pontifex Tom. 2. Bullarij. Bulla huius Pontificis num 75* Vbi sub gravissimis pœnis prohibet Religiosos sive Regulares more Religiosorum in communi viventes non Professos ordinari posse non servata forma prædicti Concilij Tridentini allegatq; *Gavantum*

tum in Enchiridio seu in manuali Episcoporum sub verbo Ordo in genere *num: 29* dum inquit. Regulares non Professi tenentur iisdem legibus quibus Clerici Seculares in suscipiendis Ordinibus, ut Pius V. Summus Pontifex Anno Domini 1568 statuit. Et Novitius non dicitur habere domicilium in Dioecesi Novitiatus.

Tamburinus quoq; loco citato *num: 13.* sic scripsit: Prælati Regularium Exemptorum possunt concedere dimissorias suis subditis imo & Novitijs, sed his cum Patrimonio, vel Beneficio non autem ad titulum Paupertatis, sed in his non immoror. Nam hodie Novitij Regularium non ordinantur, sed solum Professi.

Id solum subnecto. Quod Capitulum sede vacante potest dare licentiam Novitijs disponendi de eorum Bonis temporalibus intra duos Menses ante Professionem juxta dispositionem Concilij Triden: *cap. 16: sess. 25. de Regularibus Ita Diana ubi supra Resol. 34. Barbosa parte 3. de Potestate Episcopi allegat 99. num. 4. Doctoresq; ab eo citati.* Ratio redditur. Quia Episcopus Iure ordinario potest id facere, ut patet *ex d. cap. 16 Concilij Triden: sed Capitulum sede vacante Episcopali succedit in omnem Iurisdictionem Ordinariam Episcopo competentem, ut supra in prima par: scripsimus. Ergo*

Notandum & hoc. Quod & si Capitulum sede vacante Episcopali, vel Vicarius Capituli non possit intra Annū vacantis sedis Episcopalis concedere dimissorias subditis su-

is ad suscipiendos Ordines nihilominus poterit intra eundem Annum per alium Episcopum Pontificalia exercentē ordinare suos Dicccefanos, vel habentes dimissorias. Ita Diana in Tract. 5. tomo 3, sub tit: de Potestate Capituli sede vacante Episcopali, Resolut: 11 & Navarrus Conf: 27. sub tit: de temporibus Ordinationum, Ferrar: de Ord. c. 5 ver: 4 num: 7. Molfesius in summa Tract: 2. cap: 2. num: 28. atq; sic à Sacra Congregatione fuisse resolutum referunt, Licet Quaranta contrarium teneat. Et Piafecki noster in praxi sua Episcopali par: 15. cap: 1. art: 2. ad finem num, 22.

Notandum & hoc, quod gratiæ per mortem concedētis non expirant, ut habetur in cap: si super gratia. tit: de Officio Delegati, lib, 6: Decretalium, nisi per Successorem fuerint clare, & non per conjecturas revocatæ. Ita Genuensis cap: 87. num: 39 Unde refert, quod non expiret mortuo Episcopo Dimissoria ad Ordines. Nec licentia audiendi confessionem, nisi fuisset concessa ad Beneplacitum, juxta cap: si gratia de Rescripti. in 6to. & licentia dispensandi non expirat per mortem Papæ. Navar: Consil: imo de Privilegijs: Casus autē reservati expirant: quia solent reservari ipsi Episcopo qui mortuus est.

Decimus septimus casus est. Potest Capitulum dispensare in omnibus casibus in quibus Episcopus ejus poterat dispensare. Quia nullibi id prohibitum videtur esse capitulo. Et sæpe expediat has dispensationes facere, ut colligitur ex can: Domino Sancto ubi & glossa sub verbo. necesse. &

in can.

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali
in can ut constitueretur distin: 50. Ratioq; redditur Quia
dispensatio regulariter procedit à jurisdictione ordinaria,
& fit cum causæ cognitione. Ex quo

Infertur primo. Quod Capitulum Cathedrale va-
cante sede Episcopali potest dispensare cum illegitimo,
ut possit Beneficium simplex obtinere, vel Ordines, *Piasce-
cki cap: 1. art: 2. num. 21. Corrahus in praxi Beneficiaria,
lib: 2. cap 12. à num. 90. atq; ita in praxi servari testatur
maxime si justa causa dispensandi subsit, Zerola in praxi
par: 2. sub verbo Capitulum. § 3. Et alij passim Doctores.*

Infertur secundo. Quod Capitulum Cathedrale sede va-
cante Episcopali potest dispensare & absolvere in casibus
Episcopo à Concilio Triden: cap 6. num 14. de reform,
concessis. Videlicet in Irregularitatibus omnibus & suspen-
sionibus ex delicto occulto provenientius: excepta ea
quæ oritur ex homicidio voluntario & exceptis alijs ad fo-
rum contentiosum deductis, & in quibuscunq; casibus oc-
cultis etiam Sedi Apostolicæ reservatis quoscunq; delin-
quentes sibi subditos in sua Diocesi, sed tamen solum in fo-
ro conscientie. Ita *Barbosa ad d: cap: 7. sess 14. num: 8. litera
B. Doctoresq; ab eo citati, inter quos ponit & Piasceccium
nostrum in praxi sua Episcopali, par 2. cap: 1. n. 38. Idem Pias.
Ubi adfert Declarationem Sacræ Congregationis Cardina-
lium Concilij Tridentini cura sua obtentam tenoris se-
quentis.*

Quæritur pro parte Episcopi Camenecensis per EE VV.

declarari, an facultas competens Episcopis vigore Concilij Tridentini *cap. 6. sess. 24 de Reform.* transferatur in Vicarium Capitularem sede Episcopali vacante die 4. Decembris 1632, Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum inhærendo declarationibus alias factis, respondit: Episcopos vigore *d. cap. 6.* non posse absolvere nec dispensare in casu hæresis, neq; in alijs nova lege post Concilium Sedi Apostolicæ reservatis; verum in casibus in quibus Episcopis talis facultas non est adempta, eam vtiq; transferri in Vicarium Capitularem sede Episcopali vacante, dummodo talis facultas specialiter per Capitulum sede Episcopali vacante, eidem Vicario tributa fuerit. Idem scripsit & *Garzias in Tract. de Beneficijs parte 5. cap. 7. num. 40.* & alij Doctores attestantes sic fuisse à sacra Congregatione EE. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum aliquoties declaratum. Ratio huius opinionis est. Quia licet illa facultas Episcopis per Concilium concessa videatur, illos concernere jure speciali Concilij Trid: (ut contraria opinio existimat) tamen competit Episcopis jure communi & Jurisdictione ordinaria tributa illis per dicti Concilij Triden: decretum. Capitulum autem Cathedralis sede vacante Episcopali succedit Episcopo demortuo in omnibus casibus, in quibus Episcopus potest jure ordinario facere, ut supra scripsimus. Ergo quidquid sit statibus declarationibus EE. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum opinio contraria debet cessare.

Adiungo.

Adjungo quod licet in d. cap. 6. Episcopis videatur esse concessa facultas disponendi & absolvendi ab hæresi occulta, nec ad forum contentiosum deducta, tamen hodie id minime ipsis licitum esse consequenter nec Capitulo competere, siquidem hæc facultas per Bullam Cænæ Domini sit revocata. Ita Barbosa ad d. cap. 6 num. 52. Doctoresq; ab eo citati, atq; ita in supremo Tribunali Romano Sacræ Inquisitionis fuisse pronuntiatum refert Penna in Directorio Inquisitionis par: 3 quest: 92. comment: 141. Et per Gregorium XII. Summum Pontificem sic fuisse responsum testatur Fufius de Visitat: lib. 2 cap: 31. Facit & declaratio Congregationis Concilij Tridentini ex Piafocio paulo superius à nobis allata.

Decimus octavus casus est. Potest Capitulum Cathedrali sede Episcopali vacante dare facultatem Episcopo externo in Ecclesia sua Cathedrali, vel in alio loco Diocesis Pontificalia exercendi, hoc est Ordines conferendi olea sacra & chrisma conficiendi, & benedicendi Ecclesias, Altaria, Calices, Campanas, & alia similia consecrandi & benedicendi. Ita Quaranta ubi supra questio 11. subnectitur congrue Garzias parte 5. cap. 7. num 93. Genuensis d. cap. 87. num. 33. Piaflecki noster in Proæmio praxis sue Episcopalis num 21. & alij DD.

Decimus nonus casus est. Potest Capitulum dispensare in votis & petitione debiti, in quibus Episcopus poterat jure ordinario dispensare. Ita Barbosa de Cononicis & Dignitati

tatibus cap: 42 Genuensis d. cap: 87. num 11. videatur Tamburinus lib. 3. cap 7. § 3. à num. 6. & in eodem libro 3. cap 16. § 4. num: 4.

Vigésimus casus est. Quod Capitulum succedat in Indulgentijs concedendis. Cum illæ potius Iurisdictionem quam ordinē concernere videant. *Barbosa in d. cap: 42 n. 91, Tamburinus lib: 3 cap: 7 § 3. à num. 5 & eodem libro 2. cap. 42. num 91. & in Tract. de Officio & Potestate Episcopi par: 3 allegat 88. num: 31* præsertim si Capitulum hoc haberet ex consuetudine affirmat Doctoresq; ab eo citati, idq; per textum in cap: cum ex, eo § 11: de Pœnitentia & remissione.

Sed Bassæus sub verbo Capitulum num: 9 contrarium scripsit & hanc opinionem probabiliorem esse dixit. Idem tenet Bonacina tomo 1. disput. 6. quest. 1 pun. 3. num, 23 & alij Doctores Rationemq; reddunt inter alias rationes: quia hoc videtur esse Iurisdictionis extraordinariæ, in qua Capitulum non succedit præsertim in ijs quæ reservata sunt dignitati Episcopali. Idem sentit & Fagiuanus ad d. cap. Illa, num: 14 Rationemq; dat, quia hoc est Iurisdictionis voluntariæ & gratiosæ in qua Capitulum non succedit. Vide quæ infra parte 3 casu 5. scripsimus.

Vigésimus primus casus est. Quod Monasterio vacanti potest dare Oeconomum seu Administratorem, Ita Pia-secki noster in praxi sua Episcopali par: 2. cap. 5. art: 2. n. 65. idq; per text: in cap: finali de statu Monachorum.

Vige.

Vigesimus secundus casus est. Quia Capitulum Cathedra-
le sede Episcopali vacante potest Beneficia simplicia in
commendam dare ad certum tempus, hoc est ad sex Men-
ses. Ita *Novarius in Bullario par. 2. comment: 32. Barbosa*
in d. cap 42. num. 94. Bassæus sub verbo Capitulum num: 5. ubi
subiungit, & si interim Episcopus non eligatur & confir-
metur possit tempus illud prorogare allegatq; Rebuffum
in praxi sua par. 1. tit: de devolutionibus num. 77. Prasecki
d. cap 5 num. 55. Vallensis lib: 3. Decretalium cap. 9 num: 5.

Ampliatq; Barbosa loco citato etiamsi collatio eius-
modi Beneficij spectet ad collationem solius Episcopi idq;
sive vacet in mense Episcopali vel etiam Summi Pon-
tificis.

Ampliatur secundo. vt etiam Beneficia curata Iuris-
patronatus laicis commendare ad tempus quousq; non
fuerit provisum à Patronis.

Si autem Beneficia fuerint Parochialia spectantia ad so-
lam collationem Episcopi Capitulum sede vacante Episco-
pali non potest illa commendare cum sint reservata sedi A-
postolicæ scripsit Lotterius in *Tract. de Re beneficiaria par.*
2. quæst. 2. Fagnanus lib. 3. Decretalium, par: 1 in cap III,
à num. 15, tit. Ne sede vacante quem vide. Vbi scripsit, à
principio allegati capituli. Quod scilicet Beneficia spectan-
tia, ad collationem solius Episcopi Capitulum se-
de Episcopali vacante, non possit conferre, tamen secus si
fuerint simultaneæ Collationis Episcopi & Capituli vel ad
solum

solum Capitulum Collatio pertineret *Idem scripsit* & *Piascki nosser d. cap 5 n. 65.* & quod Ecclesiæ Cathedralis præbendæ de iure præsumantur simultaneæ Collationis Episcopi & Capituli nisi alia sit cuiusq; loci consuetudo,

Item dictus *Fagnianus in d. cap. Illa num 18 scripsit* Quod Vicarius à Capitulo sede vacante constitutus potest omnia munia obire quæ Concilium Triden. *sess. 18. sess. 24* statuit subeunda ab Episcopo seu eius Vicario cum Ecclesiæ Parochialis vacatio contigerit Et in specie statim habita notitia vacationis Ecclesiæ, & antequam ullum fiat examen constituat idoneum in eo Vicarium cum assignatione congrua portionis fructuum, reservatis alijs fructibus ijs quibus iure videbitur; dictus autem Vicarius in illa Ecclesiâ Parochiali constitutus onera eius sustineat, donec dictæ Ecclesiæ de Rectore provideatur.

Postea dictus Vicarius à Capitulo constitutus per edictum publicum vocet omnes qui voluerint examinari pro obtinenda illa Ecclesia Parochiali. Deinde examinet illos qui concurrerint, adhibitis etiam alijs examinadoribus saltem tribus quorum votis si paria aut singularia fuerint, possit ipse Vicarius accedere, quibus magis ei videbitur. Curetq; idem Vicarius ut singulis Annis à Diocesana Synodo probentur Examinadores Saltem sex ex quibus tres eligat eosq; congreget, ut secum examen perficiant, ad singulas Parochiales vacantes. Et si unus vel duo tantum ex dictis Examinadoribus etiam cum Vicario, vel omnes

tres aut etiam sex absq; Vicario seipsos congregaverint, & examen perfecerint nullum. Et si ex dictis sex Examinatoribus aliqui intra Annum suæ Electionis mortui fuerint, tota fa ultas examinandi ad superstitēs etiāsi tantum unus superesset spectabit eo anno durante.

Si contingat sequentibus annis nullos alios examinatores eligi in Synodo Dioecesana illi sex, qui semel præcedēte anno ex Decreto Concilij fuerint electi pro legitimis habeantur, etiam post lapsum Anni suæ Electionis & sic in officio suo perseverare possint, donec alij servata forma Concilij electi fuerint. Et si ex dictis sex Examinatoribus aliqui mortui ferint, curabit Vicarius ut lapso anno alij in locum demortuorū sufficiantur seu eligantur, in Synodo Dioecesana alioquin qui supererunt pro legitimis non habeantur.

Examen & approbatio pro legitimis non habeantur ad Parochialem vacantem si ante ad alias Parochiales quæ prius vacaverint fuerint facta, ita ut non sufficiat, quem iudicatum fuisse idoneum præteritis mensibus, aut annis ad aliquas Parochiales, sed semper opus sit novo examine, & nova approbatione ad ipsam Parochialem, de cuius collatione singulis vicibus agitur.

Examinatores ex pluribus Examinatis non unum solum, sed plures quos iudicaverint idoneos significabunt Vicario, Et ex istis pluribus idoneis per Examinatores iudicatis, non ipsi Examinatores, sed solus Vicarius eliget, quem ceteris magis idoneum iudicaverit. Hæc enim facultas nullo modo Examinatori-

bus competit, cum soli Episcopo à Concilio sit attributa: cuius loco erit Vicarius Capitularis sede Episcopali vacante.

Ipse etiam solus Vicarius absq; Examinatoribus scribat litteras ad Summum Pontificem, ad quem collatio Parochialis spectabit, quibus præcipue testabitur propositum fuisse & editum examen per concursum factū totq; examinatos fuisse & ex examinatis, tot idoneos, à tribus saltem Examinatoribus iudicatos, se vero ex istis idoneis talem cæteris magis idoneum iudicasse elegisseq;. Hucusq; Fagnanus loco citato ubi plura de isto concursu ad Ecclesiam Parochialem collationis Patronorū & Collatorum Spiritualium sed prædicta apud Nos adeo non servātur, sed ad Parochiales Ecclesias collationis spiritualis etiam Episcopi absq; concursu instituunt passim

Vigesimus tertius casus est Potest Capitulum sede vacante Episcopali præsentatos à Laicis habentibus. Ius Patronatus instituere. Ita Piasecki in præmio præxis suæ Episcopalis num 22. & Non succedit in ijs, quæ sunt gratuita & voluntaria Garzias in Tract de Beneficijs par. 5. cap 7. num: 54. Rationemq; reddit Piaseccius noster loco citato. Quia hoc pertinet ad Iurisdictionem necessariam idq; per text. in cap 1. & 2. de inst. lib 6. Decretalium. & testatur hanc esse opinionem communem. Idem & Barbosa in d. cap 42. num 95.

Vigesimus quartus casus est. Potest Capitulum admittere Resignationes Beneficiorum. Ita Piasecki ubi supra par. 2. c. 5. art 2. num 68. maxime iustā causā existente. Novarius in sum.

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali

in summa Bullarum par. 1 comment. 38 num. 3 unde extendit quod possit recipere resignationem Beneficiorum spectantium ad collationem etiam Episcopi, Barbosa in Tract. de Canonicis & dignitatibus in cap. 42 num. 96. dum inquit in recipiendis Resignationibus Beneficiorum non solum spectantium ad collationem Episcopi & Capituli, sed etiam spectantium ad Collationem Episcopi solius, quamvis illa non possit conferre; ubi plures Doctores pro hac opinione allegat inter quos, & Flaminium Pariz: in Tract. de Resignat. Beneficiorum l. 7. quest. 23 a n. 20 Ubi pluries hanc materiam tractat, & pro utraq; parte affert allegationes & tandem n. 20 adhæret nostræ opinioni, & ad contraria respondet Quamvis ibidem num: 37. tenet, quod Capitulum sede vacante non possit recipere resignationem Beneficiorum spectantium ad collationem solius Episcopi allegatq; Decisionem. Rotæ Romanæ. Dixi iusta causa existente. Quia nec Episcopus potest admittere absq; iusta causa resignationes cum id ipsis prohibetur per Bullam Pij V. Summi Pontificis, quam refert Piasec: parte 2 cap 5 art 3 num 48.

Quam tenet opinionem suam Parizius ibidem num: 40 Quando Capitulum est in possessione conferendi & recipiendi Resignationes omnium Beneficiorum, etiam spectantium ad collationem solius Episcopi, tunc potest recipere resignationem & conferre omnia Beneficia. Rationemq; reddit Quia in his attenditur possessio per text. in cap: Consultationibus de Iure Patronatus.

Vigésimus quintus casus est. Potest Capitulum sede Epi-

scopali vacante permutationibus Beneficiorum auctoritatē præstare. *Ita Novarius ubi supra comment: 38 num 3.* Non tamen ad collationem solius Episcopi, vel tertij spectantiū. *Ita Barbosa in d. cap 42 num: 97 Doctoresq; ab eo citati.*

Vigesimus sextus casus est. Quod Capitulum sede vacante potest præbendas & portiones ex justa causa vigore Conc Triden. cap: 15. sess. 24 de Reformat. suppressere. *Ita Novar: d. comment: 58 n 9 sed Barbosa in d, cap 42 n. 27. & in Tract: de Officio & Potestate Episcopi par 3 allegat: 67 num 3. Contrarium scripsit dictus Barbosa in d. Tract: de Canonicis & Dignit. cap 3 num 23 ubi num 24.* Subiungit quod nec Vicarius Episcopi vel Capituli sede Episcopali vacante eam suppressionem facere possit etiam in casibus, in quibus posset Episcopus, cuius est Vicarius; allegatq; Rebuffum in praxi Beneficaria Sbrozzium de Officio Vicarij Garziā in Tract. de Beneficijs Gratianū disceptationibus Forensibus.

Vigesimus septimus casus est. Capitulum Cathedrale vacante sede Episcopali potest condere statuta obligatoria totam Diocesim dummodo sint justa, & non tendentia in præjudicium Ecclesiæ vel mensæ Episcopalis, secus est si dicta statuta concernant augmentum cultus divini vel ob bonum Regimen ipsius Capituli vg. qualiter debeant congregari, & qualiter distributiones quotidianæ debeant distribui, de quo videatur *Barbosa in d. Tractatu de Canonicis & Dignitatibus cap. 42. num. 73. Doctoresq; ab eodem ibidem citati. Quibus addo Bonacinarum volum. 2. in Tract: de Legibus in gene-*

in genere disput: 1. quest: 1. pun. 3. num. 29. ubi sic inquit. Capitulum Ecclesie Cathedralis posse mortuo Episcopo Leges vel Statuta facere duratura, donec revocetur ab Episcopo successore, imo etiam posse statuta ab Antecessoribus Episcopis facta revocare & contraria statuere si ita expedire judicaverit, Rationemq; reddit. Quia Capitulum exceptis casibus in iure expressis & consuetudine in contrarium, succedit sede vacante Episcopali in Iurisdictione Episcopi quoad totam ordinariam administrationem in temporalibus & Spiritualibus juxta text: in cap: cum olim de majoritate & obedientia in cap. unico eodem tit. lib. 2. Decretalium in cap: si Episcopus, in cap. finali, tit. de supplendis negligentis Prælator lib. 6. Decretalium, Et Concilij Trident: sess 24 cap. 16. Jam autem ferendi Leges pertinet ad potestatem & Iurisdictionem, ordinariam Episcopi, Ergo Capitulum, Cathedrale sede vacante Episcopi sui succedit in Iurisdictione Episcopi ferendi leges.

Advertendum tamen, Quod sicut Statuta Episcopi non ligant Successorem suum, quin eas possit revocare cum par in parem non habeat potestatem ut scripsit Glossa in cap. cum omnes sub verbo Constitutum tit. de Const: Ita & Successorem Episcopum Statuta à Capitulo sede vacante Episcopali lata non ligant futurum Episcopum ergo

Vigesimus octavus casus est Capitulum Cathedrale sede vacante Episcopi sui potest accedente justa causa unire Beneficia, dummodo per hoc Iurisdictioni Episcopi nihil detra-

detrahatur, vel nisi sibi uniat. Ita *Rebuffus in praxi sua* in de unionibus num. 30. & sub tit. de Devolutionibus num. 100. *Piaſeck* noſter in praxi ſua parte. 2. cap. 5. art. 3. num. 90. Idq; per text. in cap. *Vnico ut ne ſede vacante* lib. 6. *Decretalium*. Ratio redditur Quia unire Beneficia eſt, Jurisdictionis contentioſæ ibi *Piaſeck* noſter.

Ampliat. Quod Capitulum Cathedrale ſede ſua vacante Episcopali poſſit diſſolvere uniones ſeu revocare ex cauſis, ex quibus Episcopus hoc idem poſſet facere. *Nicolaus Garſias in Tract. de Beneficijs* parte. 12. cap. 2. num. 67 ubi num. 68. refert, ita à ſacra Congregat. Cardinalium. Interpretum Concilij Tridentini fuiſſe deciſum & declaratum his verbis: Capitulum ſede vacante non poſſe ſupprimere quodeunq; Beneficium & ſibi unire ſicut & ſede plena non poſteſt conſentire unioni faciendæ ipſi Capitulo directe & principaliter. Videatur & *Aloyſius Riccius* in praxi fori Eccleſiaſtici deciſ. 492 ubi plene hanc materiam tractat, in quibus caſibus Episcopus vigore dictarum facultatum uniones facere poſſit.

Sic à contrario ſenſu Capitulum Cathedrale ſede Episcopali vacante, poſteſt diſmembrare Beneficia unita antecedente tali cauſa, in quibus caſibus Episcopus vivens poterat id facere. Ita *Rebuffus in praxi* sub tit. de unionibus revocant. n. 9. Quaranta ubi ſupra c. *Sede vacante*. queſt. 9. ad finē

Vigeſimus nonus caſus eſt Quod Capitulum Cathedrale vacante ſede Episcopali poſteſt commutare ultimas voluntates

tates in casibus tamen ijs in quibus Episcopus poterat cōmutare. Ita Barbosa in d. Tract. de Canonicis § Dignitatibus d. cap. 42. num: 101.

Trigesimus casus est. Potest remittere pœnas impositas per Episcopum vel eius Officium. Ita Mircell Vulpes. 44. num 26 § eum secutus est Barbosa d. cap. 42. num. 102.

Trigesimus primus casus est Potest Capitulum Cathedralē sede Episcopali vacante visitare Diocesim, quando scilicet lapsus est Annus à prima visitatione per Episcopum facta, nec Ecclesia esset de proximo providenda de successore Episcopo. Ita Piafecki in proœmio praxi sua num 22. dum inquit: Neq; potest Capitulū sede vacante visitare Diocesim, nisi particularem aliquem locum exigente necessitate seu ad puniendum delinquentem, si autem vellet facere visitationem generalem præsertim, quando diutius vacaret sedes requirenda illi esset licentia Superioris. Ita Piafecki ibidem per lura ab ipso allegata & Doctores. Et sic forsā intelligendus est Barbosa in d. cap. 49. num, 60. dum inquit Capitulum sede vacante Episcopali posse visitare per se vel per alium visitatorem deputando, nec huiusmodi visitationem soli Summo Pontifici competere. ubi allegat Glossam in Clementina I. § I. de Hæreticis multosq; Doctores de quo videatur Idem in Tract. de Officio § Potestate Episcopi par. 3. allegat. 133. sic § Rota Romana par. 1 Recentiorum Decis: 346. num. 2 ubi inquit absolute. Quod Capitulum Ecclesiæ Cathedralis sede Episcopali vacante succedit

succedit in Iurisdictione ipsius Episcopi etiam in iure visitandi.

Sed dicta resolutio quo ad visitationem limitatur à Doctoribus, quod non procedat respectu exemptorum & Sedi Apostolicæ immediate subiectorum. Nam Capitulum Ecclesiæ Cathedralis sede vacante Episcopali videtur, non posse ita visitare per se, vel per alium. Ita *Barbosa d. cap. 42. num. 105* Rationemq; reddit. Quia licet eorum visitatio incumberet Episcopo si viveret. *juxta tex. in Clemen. Attendentes III. de si. su. Monachorum & Concilium Triden. cap. 9. sess. 25. de Regularibus* Tamen quia Episcopus vivus taliter exemptos non posset visitare iure ordinario, sed solum iure delegationis Apostolicæ, ut constat *ex d. Clemen. Attendentes, & ex d. cap. 9. Concilij Triden* Ideo Capitulum Ecclesiæ Cathedralis sede Episcopali vacante, non poterit visitare taliter exemptos.

Hinc infert is idem *Barbosa d. cap. 42. num. 10.* Quod Capitulum Ecclesiæ Cathedralis vacante sede Episcopali non potest visitare Monasteria exempta monialium quæ visitat Episcopus Authoritate Apostolica. Idem scripsit & *Nicolaus Garzias in Tract. de Beneficijs par. 5. cap. 7. num. 48* & alij Doctores quos citat *Barbosa in Tract. de Officio & potestate Episcopi par. 3. allegat 73. num. 25.*

Trigesimus secundus casus est Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante potest dare licentiam monialibus non tantum jurisdictioni Episcopalis, sed etiam Sedi Apostolicæ immedi-

immediate & Regularibus subiectis egrediendi extra clausuram. Ita Bassaus sub verbo Clausura num, 4 & Tamburinus in Tract. de Iure Abbatisarum Disputat: 20. quest. 1. r. 9.

Trigel. tertius casus est. Potest de Iure cōmuni revocare licentias & approbationes concessas Religiosis audiendi cōfessiones secularium, nec non prædicandi sive sint absolute concessæ, sive ad tempus vel commutandi vota in alia pia opera. Ita Bassaus verbo Capitulum num: 11. ubi tamē dicit spectatis privilegijs Regularibus à Summis Pontificibus concessis, & specialiter Patribus Ordinis S. Dominici à Clemente IV. Summo Pontifice in Bulla quæ incipit Exigentibus Vestræ devotionis meritis id non posse fieri, sed quia per Bullam Gregorij XIII. & Bullam Urbani VIII. Summorum Pontificum omnia privilegia Regularibus concessa, sint, ad ius commune reducta. Ideo dicta limitantur de quo videatur Aloysius, Riccius in praxi rerum quotidianarū resol: 269. & Piasecki in praxi sua Episcopali par, 2, cap. 3. art. 6. num, 11.

Trigesimus 4tus casus est. Potest conferre Beneficia quæ per negligentiam inferioris Collatoris aut dilationem devoluta sint ad collationem Episcopi. Ita Abbas cap, 2. tit Ne sede vacante. Zypeus de Iure Pontificis tit, ne sede vacante, Rebuffus in praxi sua tit: de Devolutionibus num: 96 Vallensius in Decretalibus suis eodem tit: num: 4 Honorius ubi supra num, 17. Ratioq; redditur. Quia collatio talium Beneficiorum non concernit Episcopum ex dignitate Episco-

pali, sed ex negligentia collatorum vel ut alij Doctores. Quia hæc devolutio non concernit Episcopum favore suo seu dignitatis Episcopalis, sed ratione Beneficij ut ejus diuturna vacatio evitetur. Unde non potest inter fructus dignitatis Episcopalis connumerari *per text: in cap. Quamvis de electione lib. 6. Decretalium.*

Licet Quaranta in summa Bullarij sub verbo Capitulum sede vacante quæsito 9. ibi: Tertio Conclusionem amplia procedere &c, Contrariæ opinioni adhæreat: Ex quo Pius V Pontifex in Bulla sua quæ incipit: Sanctissimus in Christo Pater, in qua generaliter loquitur. Quod omnia Beneficia sede Episcopali vacante quomodolibet vacantia ad eorundem Episcoporum collationem provisionem Electionem seu quamvis aliam dispositionem quomodolibet pertinentia ipsi Pontifici reservantur, sed mihi nostra opinio Doctorum magis placet. Nam & ipse Rebuff quem citat Quaranta ut supra num: 101. loquitur solum. Quod ad Capitulum sede Episcopali vacante non devolvatur Collatio præbendarum & aliorum Beneficiorum spectantium ad solam collationem Episcopi non autem de Beneficijs, modo quo supra devolutis prout rationes Doctorum nostræ opinionis id elucidant.

Trigesimus quintus casus est. Potest conferre Beneficia vacantia ad collationem præsentationem electionem communiter seu simultanee ad Episcopum & Capitulum spectantia. Nam tunc totum jus Capitulo accrescit. Ita Rebuffius

De Potestate Capituli sede vacante Episcopi.

97

buffus in praxi sua, tit: de Devolut: num: 74: Quaranta dict: quast: 9 num: 6, Valensis ubi supra, & Honorius loco citato, num: 17. Fagnanus par: 1. lib. 3. Decretalium in cap: Illa tit: Ne sede vacante. Alleganturq; text. in d: cap Illa ibiq; glossa & in cap: Unico eodem tit: Ne sede vacante lib. 6. Decretalium, Atq; ita Intelligendos esse Doctores absolute tenentes. Quod Capitulum sede vacante Episcopali non possit Beneficia conferre, id est spectantia ad collationem, solius Episcopi, non autem spectantia ad simultaneam collationem Capituli cum Episcopo, vs; iura præallegata loquatur.

Trigesimus sextus casus est. Potest admittere præsentatos à Patronis, & si sint idonei instituere. Ita Piasceki noster in præmio praxis sue Episcopalis num: 22 & par. 2. cap: 5. art. 2. num: 60. Franciscus Leo in suo Thesauro par. 1 cap: 10. num. 11. Fagnanus in d: cap: His quæ, num: 57. & in d: cap. Illa, 1. par: lib: 3 Decret: tit, Ne sede vacante, num. 12. Vivianus in Tract: de iure Patronatus lib: 12 cap: 2 num: 10 Idq; per text: in cap. cum olim tit: de Majoritate & obedientia & in cap 1. in: d. Institut. lib. 6. Decret: Ratioq; redditur, Quia Institutio est necessitatis & illa collatio pender à voluntate præsentantis, ita ut Persona præsetata & non alia si sit idonea instituatur. Ita Vallensis ubi supra num. 8. Honorius num: 11.

Sicut etiam non desunt Doctores. Quod Capitulum sede Episcopali vacante potest præsentatos instituere ele-

Etos confirmare ad alia Beneficia quorum collatio presentatio ex consuetudine, vel aliquo statuto spectat ad aliquem cum consilio Capituli. Ita *Virvianus de iure Patronatus lib: 14. cap: 3. num 59. idq; per tex. in cap. cum olim. tit. de Majoritate & obedientia.*

Trigesimus septimus casus est. Potest Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante conferre Beneficia spectantia ad Capitulum cum consilio Episcopi. Ita *Rebuffus ubi supra num: 76 Honorius num: 17 & alij Doctores.* Ratioq; redditur. Quia non extante Episcopo consilium ab eo peti nequit per text: in cap. 1. § finali ut: *Ne sede vacante,* si autem alicui alteri competat collatio alicuius Beneficij cum consensu Episcopi, vide infra par. 3. Casu 29.

Trigesimus octavus casus est. Potest Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante dispensare in impedimentis matrimonialibus, in quibus casibus potest Episcopus dispensare. Ita *Tamburinus lib. 7. Tract. 2. cap: 5. num 4.* Ratio redditur. Quia hoc est iurisdictionis ordinariæ, ubi tamen subiungit. Quod Vicarius Capituli id non possit facere nisi à Capitulo habeat speciale mandatum ad id. Nam, & Vicarius Episcopi non potest id facere absq; speciali mandato.

Quadragesimus casus est. Potest Capitulum Cathedrale sede vacante Episcopali dispensare ab operibus servilibus in die Festo. Ita *Tamburinus lib. 4. cap: 3. num 36.*

Rationem reddit. Quia Capitulum succedit Episcopo in
in o.

in omni jurisdictione nisi in jure prohibeatur. Quod prohibitum in jure non inveniri. Vicarium autem Capituli id non posse facere absq; speciali mandato Capituli.

Quadragesimus primus casus est. Potest Capitulum dispe nsare in jeunijs. *Tamburinus Lib. 4. cap. 9. § 7. num 59.*

Quadragesimus secundus casus est. Potest Capitulum litigare super iure eligendi quod videlicet electio spectet ad Episcopum vel Capitulum. *Ita Fagnan: par: 1. lib. 1. Decretal: in cap. cum dilectus, sub tit. de consuetudine num. 4.* Ratio redditur. Quia licet Capitulum sede Episcopali vacante regulariter non succedat in litigijs Episcopi, vel Ecclesie vacantis ut infra par: 3. casu 16. scripsimus Tamen quia talis questio pertinet ad Capitulum seu aliud Collegium sine Prælo Eius recte Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante videtur id ipsum facere.

Quadragesimus tertius casus est. Potest Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante Ecclesie inferiori ex iusta causa & legitima volenti Bona sua alienare auctoritatem suam interponere. *Ita Quaranta ubi supra questio 6. Riccius in praxi fore Ecclesiastici decis. 84 num. 2. Pontius in Tract: de matrimonio lib: 5. cap. 10 num. 4. Genuensis in d. cap: 87. num: 22.*

Si tamen illa Ecclesia inferior careat Rectore debet dari curator aut defensor cuius auctoritate alienatio fiat. *Ita Fagnanus par: 1. lib: 3 Decret: in cap: Novit, num 33 tit: Ne sede vacante aliquid innovetur.* Vbi tamen subiungit, quod hodie

hodie debet servari dispositio Extravagantis *Ambitiosæ* tit. de Rebus Ecclesiæ non alienandis.

Quadragesimus quartus casus est. Potest Capitulum Cathedralæ res Ecclesiæ suæ quæ servando servari nequeunt liberè, absq; alicuius autoritate alienare, dummodo pretiū servetur. Ita *Quaranta ubi supra Fagnanus ubi supra num. 31.*

Imo Quaranta & Riccius locis citatis ampliant. Quod possit etiam stante evidenti necessitate vel utilitate suæ Ecclesiæ mutuo pecuniam accipere etiam non interveniente Autoritate superioris, si videlicet periculum sit in mora & de facili autoritas superioris non possit haberi. Allegantq; glossam in cap. *Cupientes* sub verbo *Aliunde* tit. de Electione l. 6. Decret. Idem tenet *Rodoan* in Tract. suo de rebus Ecclesiæ non alienandis q. 30 *Genuemsis* ubi supra num. 23 de quo videatur etiam infra de casibus, in quibus Capitulum non succedit casu 14.

Quadragesimus quintus casus est. Capitulum Cathedralæ sede Episcopali vacante potest dare licentiam ingrediendi Monasteria monialium iurisdictioni Episcopali subiectarum stante justa causa & necessitate, Ita *Tamburinus* in Tract. de iure Abbatissarum disp. 23 ques. 2. Cum & Vicarius Episcopi possit id facere habendo speciale ad id mandatum.

Ampliat. Quod Capitulum Cathedralæ sede Episcopali vacante possit ex justa causa & necessitate dictam licen-

licentiam ingrediendi Monasteria Monialium immediate Sedi Apostolicæ subiectorum, impertire. Ita Sauchez in Tract. de matrim. lib. 8. num: 10. disput: 2. Tamburinus d. disput. 23. quæst. 3. num. 4. quem vide. Ratio adfertur. Quia licet Episcopis liceat id tanquam delegatis Sedis Apostolicæ ut habetur in Conc: Trident: cap. 9. sess: 25. de Regularibus, Capitulum autem Cathedrale sede Episcopali vacante non succedat Episcopo juxta opinionem nonnullorum tamen non esse credibile, quod Sūmus Pontifex voluerit moniales prædictas aliquando remanere sine Superiore ad quæ in casibus occurrentibus refugere possint. Et sedes Episcopalis nonnunquam diuturno tempore solet vacare.

Quadragesimus sextus casus est. Potest Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante gratificari Patrono Ius habenti præsentandi ad aliquod Beneficium, & quasi illud conferre. Ita Quaranta ubi supra quæst. 9. Parvius par: 2. quæstio 2. ad finem & Piasecki noster ubi supra, par: 2. cap: 5. art. 2. num: 67. Genuensis d. cap 87 Ratio redditur. Quia & Episcopus de jure proprio id facere solet.

Quadragesimus septimus casus est. Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante potest dare licentiam ædificandi Ecclesiam, ut per hoc acquiratur Ius Patronatus illius Ecclesiæ. Ita Barbosa in Tract. de Officio & potestate Episcopi par. 3. allegat: 76. num 32. Vivianus in Tract. de Iure patronatus lib. 2. cap: 1. num. 15. Navar: d. comment. 38 num. 4. Quaranta ubi supra quæstio 9. Ubi tamen subiungit quod
Capitu:

Capitulum in fundatione tali conditionem aliquam præjudiciosam Episcopo approbare non valeat.

Quadragesimus octavus casus est. Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante potest præstare consensum super translatione Iuris Patronatus de uno in alium, *Vivianus ubi supra lib. 1. cap. 2. num. 44.*

Quadragesimus nonus casus est. Potest Capitulum interponere Decretum alienationis. Ratio quia & Vicarius Capitularis id potest facere accedente speciali mandato Capituli sicut & Vicarius Episcopi accedente speciali mandato Episcopi. Ita *Pontius de matrim. lib. 5 cap. 10 num. 4. Azorius tom. 2 lib. 3 cap. 37 quæstio 6 & 7 Aloysius Riccius in praxi fori Ecclesiasticæ decif. 483.*

Quinquagesimus casus est. Potest Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante concedere Clericis licentiam tractandi studia. Ita *Zerola in praxi sua Episcopali sub verbo Capitulum, versu ad 2dum respondetur.* Rationemq; reddit, quia hoc non prohibetur à Sacro Concilio, Tridentino & consequenter à Iure antiquo non esse recedendum *Barbosa ad cap. 1 Conc. Trident. sess. 5 de Reform. num. 60.* Ubi tamen subiungit quod hæc licentia non potest illis suffragari ultra quinquennium à die quo studere cæpit.

Qui tamen casus procedit quoad Clericos si minores sint 30 annis, secus ad Parochos quia his nec Episcopus potest dare licentiam studia tractandi. Ita *Barbosa ad d. cap. 1. Conc.*

Conc.

Conc: Triden: sess. 5. de Reform. num. 61. Et in Tract de Offi. cio Parochi cap. 8 num. 27. Doctoresq; ab eo citati, quibus addo Piaſecki in praxi Episcopali par. 2 cap. 3 art. 3 num. 4. Imo neq; causa studij. Ratioq; redditur. Quia in concursu & examine ad curatum Beneficium debet inveniri sufficiens, atq; ita à Sacra Congr: Concil: Triden: fuisse declaratum refert.

P A R S III.

In qua adferuntur casus speciales, in quibus Capitulum Ecclesie Cathedralis, Sede Episcopali vacante, non succedit Episcopo in Iurisdictione.

Primus casus est. Non succedit in præsentatione collatione, Electione, Provisione Beneficiorum de iure communi vel consuetudine ad collationem provisionem electionem solius Episcopi spectantium & quocunq; modo etiam per viam privationis sede Episcopali vacantium. Ita Honorius in Decretalibus suis locis citatis à num: 16 Vallen: ubi supra num 3 Fagnanus d. cap: Illa, Vivianus in Tract, de Iure Patronatus lib 12 cap, 2, Piaſecki noſter in proœmio praxi suæ num 22 versus, Neq; succedit in ijs quæ sunt gratuita. Et par, 2 eiusdem praxi suæ Episcopalis num 65, Et num 69, Et alij communiter Doctores, idq; per text, in d. cap. Illa, in cap. cum olim: ibiq; glossam tit. de Maioritate Et obedi-
K entia.

entia. Ratioq; redditur. Quia collatio beneficiorum est mē-
ræ gratiæ, Ita Lotterius in Tract, 2 de Re Beneficiaria lib, 2.
quæst, 1 num 2,

Ampliatu primo. Etiam si vacarent per renuntiationē.
Ita Barbosa in d, cap 42 num 109 Doctoresq; ab eo citato.

Ampliatu secundo. Etiam si Episcopus talia Beneficia
non consuevisset conferre sine consilio, & consensu Capi-
tuli. Ita Rebuffus in praxi sub tit, de Dilat, num 71 Vallē-
sis ubi supra num. 3, Quaranta ubi supra, & alij Doctores
idq; per text, in d. cap unico ꝯ cum vero tit ne sedet vacante
lib 6 Decret. Ratioq; redditur prima. Quia id nullibi in Iu-
re videtur cautum, ut in d cap Illa. Ratio secunda, Quia
collatio ejusmodi Beneficiorum connumeratur inter fructū
Episcopi, ut habetur in cap finali tit de Officio Vicarij, &
quidem non inter fructus Jurisdictionis, sed inter fructus
honorificentiæ. Ita Loter lib 2 q, 2 num. 17. Jam autem
Capitulū sede Episcopali vacante tenet ne quis fructus Episco-
pi dilapidare audeat, sed futuro Episcopo reservare juxta
tex, in cap Cum vos tit, de Officio ordinarij. ꝯ cap, Quia sa-
pe tit, de Electione lib 6 Decret, prout late discurren Loterius
ubi supra.

Sed hodie nullo casu sive periculum sit in mora sive
non, collationem dictorum Beneficiorum transire, ad Epi-
scopum Successorem, sed indistincte spectare ad dispositi-
onem Summi Pontificis. Ita Fagnanus in d cap Illa à num.
8 Piasecki ubi supra par 2 cap 5 num 62, Lotterius ubi supra,
à num.

à num 36. Et hæc reservatio talium Beneficiorum per Bullam Pij V. Sūmi Pontificis quæ incipit Sanctissimus in Christo Pater, ut videre licet apud Quarantam ubi supra reservata est.

Norandum tamen est primo. Quod Capitulum Cathedralis Ecclesiæ sede Episcopali vacante possit Beneficium eiusmodi, spectantia ad collationem solius Episcopi, si fiat simplicia commendare ad certum tempus videlicet sex mensium sicut & Beneficia currata Iurispatronatus laicalis non autem ad Beneficia curata ad collationem Episcopi solius vel aliorum Patronorum spiritualium quæ juxta dispositionem Concilij Tridentini *cap 18 sess 24 de Reformat.* per concursum debent conferri, de quo videatur dicta & scripta à nobis supra par: 2 casu 26.

Norandum secundo juxta doctrinam *Garzia in Tract, de Beneficijs par 11 cap 4 num. 81.* Quod si Episcopus admisisset resignationem ex causa permutationis Beneficij ad solam collationem ipsius spectantis, & antequam contulerit moriatur possit Capitulum sede vacante, vel Vicarius Capitularis eiusmodi Beneficium compermutanti conferre. Rationemq; reddit. Quia Episcopus admittendi talem Resignationem jam assensum præbuit, & ex alia parte collatio est debita compermutantibus, & sic est necessaria *juxta text, in Clemen. unica, tit, de permutationibus, & in cap unico, tit. de rerum permutat. lib 6 Decret.*

Ampliatur tertio, dictus casus primus Quod Capitulum
K2 Eccle.

Ecclesiæ Cathedralis sede Episcopali vacante Beneficia ad collationem solius Episcopi spectantia, & per privationem vacantia non potest conferre *iuxta Piasecki d. cap 5.*

Ampliatur 4to. Quod Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest conferre Beneficium quod aliquis ex speciali iure haberet cum Episcopo. Ita *Rebuff. ubi supra num, 75, Quaranta ubi supra sub verbo Capitulum sede vacante, quæ s. o. Vivianus in Tract. de iure patronatus l. b. 12 cap 2 num: 13* Rationemq; diversitatis reddit *Rebuff* loco cit: cur videlicet Capitulum possit conferre Beneficia communiter spectantia ad Episcopum & Capitulum non autem ad alium cum Episcopo. Quia de hoc secundo casu non reperitur in iure expressum & ratione commutationis in primo casu permittitur. Quæ communitio non est, quando Episcopus confert cum alio *iuxta iura à Rebuffo allegata quem vide.*

Secundus casus est. Quod Capitulum sede Episcopali vacante Beneficia generaliter vel specialiter reservata Summo Pontifici non potest conferre, & eorum resignationes etiam ex causa permutationis admittere, siquidem & Episcopo id facere non est licitum. Ita *Garzias ubi supra d. par 11 cap 4 num 82 Doctoresq; ab eo citati, & ita Rota Romana deci, 1 sub tit de rerum permutatione. Partiq; redditur à Garzia eisdem num 84.* Quia de Beneficijs reservatis Papæ inferior non potest se intromittere ut colligitur *ex cap 2 & in cap dudum in de prebendis, lib 6 Decret, & ex cap Finali*

nali cap Si eo tempore, tit de Electione eodem lib 6 Decretal,
Unde cum omnia Beneficia collationis Episcopalis vacante sede Episcopali reservata sint Summi Pontifici per Regulam secundam Cancellariæ Capitulum sede Episcopali vacante non potest ea conferre, nec commendare. Nec Oeconomum apponere *juxta Lotterium in Tract, de Re beneficiario lib. 2 quest. 2 num 27, § num 36.* licet præcisa reservatione in terminis Juris communis posset Capitulum dictam commendam facere & Oeconomum apponere, ut *Lotter ubi supra à num 36.* scripsit Atq; ita declarandas esse Doctorum opiniones qui scripserunt potestatem deputandi Oeconomum vel commendandi talia Beneficia reservata spectare ad Capitulum, sicut *Rebuffus in Nominationibus quat. 8 num 50 § in praxi Beneficiaria sub tit. de requisitis ad collationem bonam, num 21 § tit. de Devolut, num. 77 § num. 80 cum seq.* *Azor tomo 2 Instit. moralium lib 3 cap 28.* *Piasecki noster in praxi par 2 cap 5 art 2 num 68* scripserunt quod opinio illorum procedat cessantibus reservationibus & Affectionibus Apostolicis.

Tertius casus est. Quod Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest Beneficia curata ad collationem solius Episcopi vel aliorum Patronorum spiritualium spectantia commendare. *Id Lotterius in Tract. de Re beneficiaria lib 2 quest. 2 num 27.* Rationemq; reddit. Quia collatio Beneficiorum curatorum ad collationem solam Episcopalem spectantium sede Episcopali vacante non reservatur

tur successoris Episcopo inter fructus Episcopales, & aliorum emolumentorum Et Concilium Triden: in cap 16 *sess. 24 de Reform.* permittit Capitulis sede vacante Episcopali commendare Ecclesias quatenus sibi incumbit onus percipiendi fructus. Ita *Lotter ubi supra num 40.*

See Frascchi noster in praxi sua Episcopali par 2 cap 5 art 2 num 62 ubi potest etiam Capitulum sede vacante scripsit generaliter. Quod Capitulum sede vacante Episcopali Beneficium spectans ad collationem Episcopi potest commendare ad tempus, donec fuerit provisum ab eo cuius est collatio. Rationemq; reddit. Quia sicut Episcopus vivens potest dare Oeconomum Monasterio vacanti licet illud providere non possit. Ita & Capitulum sede vacante Episcopali, & ita apud nos hæc doctrina Piaseccij passim practicatur, quod Beneficia curata spectantia ad collationem Episcopi solius vel Patronorū spiritualium, sede Episcopali vacante à Capitulo seu eius Vicario Capitulari ad tempus certum commendantur, donec Sede Apostolica fuerit provisum, idq; non ob aliam rationem, nisi quod necessitas id suadeat, tam in administratione Sacramentorum & Oeconomia in bonis temporalibus. Id certum est quod apud nos, si Canonicus vel dignitas vacet semper expectetur provisio Apostolica, nec ille Canonicatus vel dignitas alicui commendatur.

Quortus casus est Quod Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest eiusmodi Beneficiorum curatorum

ratorū Electos constituere, & ex electis idoneum Sūmo Pontifici præsentrare, sed hoc spectare ad Vicarium à Capitulo eligendum ut supra in par: 2. scripsimus.

Licet *Urvianus in Tract. de iure patronatus par. 2. lib. 10. cap: 1. num. 36.* contrarium tenet quod non tantum Vicarius Capitularis, sed etiam Capitulum eiusmodi concursus possit instituere.

Quintus casus est. Capitulum Cathedrale sede vacante Episcopali non potest Indulgentias quas posset Episcopus vivens concedere num: 22 & alij. Ratio redditur. Quia illa iurisdictio videtur concessa respectu dignitatis Episcopalis. Idem scripsit *Piasecki noster in proæmio praxis Episcopalis num 20 Quarant. in summa bullarij sub verbo Capitulum sede Episcopali vacante. versu 12.* Licet non desint Doctores in contrarium, ut refert *Quaranta ibidem faciunt hic ea quæ supra par: 2 scripsimus casu 20.* Vnde in hac contrarietate Doctorum *Quaranta loci cit: scripsit Tutius esse ut Capitulum hoc comitteret alicui Episcopo quæ suo nomine hoc faceret.* Videatur quæ scripsimus par: 2 casu 20.

Sextus casus est. Non potest Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante dimissorias dare ut aliquis Clericus transeat ad aliam Diocesim. Ita *Fagnanus d. cap. His quæ num: 50 Idq; per tex: in can Presbyter distin: 24* Ratioq; redditur. Quia id sapit alienationem in qua Capitulum sede Episcopali vacante non succedit.

Septimus casus est. Non potest supprimere præbendas vigore Concilij Triden: cap. 15 sess. 24 de Reform: Ita Barbosa lib. 3. Decret: in cap: Illa tit. Ne sede vacante: num: 26 & in d. cap: 42. in Tract. de Canon: & Dignitatibus num 112 Licet Novar: in Bullario suo comment. 38. num. 8. videatur. Barb: in collectaneis decis. Aplarum collactenea 125. num: 10

Ampliatuꝛq; is casus septimus. Quod Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest aliquod Beneficium supprimere & sibi unire. Ita Garzi i. Tract. de Benef: par. 12. cap. 2 à num. 67 Barbosa in d. cap. 42. num. 99 referentes pro hac sua opinione declarationem Cardinalium. Interpretum Concilij Trident.

Octavus casus est. Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest visitare Monasteria exemptorum, & immediate Sedi Apostolicæ subiectorum. Ita Barbosa lib. 3. Decret: in cap: Illa, tit. Ne sede vacante, num. 2 & in d. cap: 42 de Canonis & Dignit, num: 73. & in Tract: de Officio & potestate Episcopi par 3 allegat, 73. num. 27. qui videatur & Garzias ubi supra par 5 cap. 7. num: 45. Ratioq; redditur. Quia Episcopus hanc visitationem non jure ordinario, sed delegato à Sede Apostolica expedit, ut habetur in clementina Attendentes tit. de statu Monachorum, & in Conc. Triden cap. 9 sess. 29 de Regularibus.

Non exempta autem & sedi Apostolicæ immediate non subiecta potest visitare, ut scripsit Barbosa in Collectaneis Aposolicarum Collect. 125 num. 7.

Notan:

Notandum tamen est, de Iurisdictione delegata ut supra scripsimus Episcopis concessa. Quod attendendum, sit, an illa delegatio fiat in perpetuum, fiat muneri Episcopali, ut deinceps cuilibet Episcopo ex Officio competat, idq; non in bonum & tanquam privilegium Episcopi, sed in bonum eorum in quos illa Iurdictio conceditur: an in bonum aliorum vel Ecclesiæ: Aut fiat illa delegatio Episcopo sub nomine dignitatis ad aliquam tantum particularem causam vel peculiare negotium. Nam in delegatione primo casu Capitulum succedere potest, non autem in delegatione secundo casu facta. Ita Molina in Tract de Iustitia § Iure tomo 6 Tract 5 disput: 11.

Ex his præmissis Barbosa d. cap: 42: num: 107 inferit cum Molina loco citato: Quod Capitulum sede vacante Episcopali possit Monasteria exempta & immediate Sedi Apostolicæ subiecta per se vel per alium visitare, non obstante dicta Clementina, & Concil: Triden: Cum in dictis Iurisdictione delegata sit commissa in perpetuum muneri & Officio Episcopali. Ac proinde Capitulum Cathedrale sede vacante Episcopi sui succedere. Tum quia non est verisimile, quod Clemens V in d. Constit: sua & Conc: Triden: loco cit: intenderent aliquo tempore dicta Monasteria destituere visitatione, & aliquo Regimine spirituali: Unde stante aliqua necessitate urgente posse dictam visitationem fieri. Ita scripsit Pavianus in Tract: de Officio Capituli sede vacante par: 1, quest: 7. Eumq; securus Quaranta ubi supra quest: 1. ad finem.

Nonus casus est. Capitulum Cathedralē sede Episcopali vacante consequenter & Vicarius eius non potest Beneficiorum matrimoniorum dispensationum & aliarum gratiarum à sede Apostolica Episcopo vel eius Vicario seu Officiali commissas & delegatas perficere. Ita Barb: in d. cap: 42. num: 104. Riccius in praxi sua cap: 87. num: 29. Quarantā ubi supra quasito 3. ad finem, & alij DD. ab eis citati. Idq; per text. in cap. Pastoralis. § Præterea. tit. de Officio Ordinarij & Glossam in Clemen. 1. sub verbo Capituli tit. de Hæreticis.

Sicut etiam Vicarius Episcopi non potest se intromittere, si commissio fuerit directā ad solum Episcopum nec è converso si dirigatur ad Vicarium seu Officiale Episcopi non potest se ingerere. Nisi huiusmodi commissionis subdelegatio fiat per Episcopum ipsi Vicario seu Officiali & è contra. Ita Barbosa in Tract. de Officio & Potestate Episcopi par. 3. allegat. 54. num: 136.

Ampliaturq; primo dictus casus nonus, Quod Capitulum Cathedralē sede Episcopali vacante non potest cognoscere & de causis Vicario seu Officiali generali Episcopi delegatis & commissis. Ita Riccius ubi supra. Barbosa ubi supra num: 57. ubi testatur de stylo Curie & Cancellarie Romanæ servari. Quod sede Episcopali vacante ad Vicarium Capitularem non dirigantur Literæ in forma dignū nec dispensationes matrimoniales aut Beneficiales, sed ad Episcopum viciniorem vel eius Vicarium seu Officiale. Atq; sic à Sacra Congr. die 24. Martij Anno Domini 1621 fuisse

fuisse declaratum refert. Cuius sacrae Congregationis verba sunt. Dispensationes matrimoniales directas Episcopo, vel eius Vicario generali, si sedes vacare contingat non posse per Vicarium Capitularem expediri. Et deinde Anno 1631. Die 2da August: similiter censuit: Capitulum seu Vicarium Capitularem sede vacante Episcopali non posse exequi Commissiones Apostolicas in forma dignum, vel alias directas Episcopo vel eius Vicario generali intuitu Officij vel sub nomine dignitatis.

Quibus stantibus declarationibus sacrae Congregationis & stylo Curiae Cancellariae Romanae opinio Salas in *Tract: de Legibus disput: 20. sess: 17. num: 124.* Sanchez in *Tract: de Matrim: lib: 8. disput: 27. num: 32.* Pontij in *Tract: de matr: lib: 5 cap: 10. num: 4.* & aliorum Doctorum contrarium tenentium subsistere non potest.

Sic & Novar: d. comment: 38 num: 26 addit. Quod Capitulum Cathedrale vacante sede Episcopali non succedit in casibus, in quibus Conc: Triden: dat facultatem Episcopo, ut procedat tanquam delegatus sedis Apostolicae.

Ampliatur secundo. Etiam si dictae literae vivente adhuc Episcopo fuissent eidem praesentatae. Ita Barbosa ubi supra, Et Garzias d. par. 5 cap. 7 a num. 42

Ampliatur tertio. Etiam si Episcopus ante mortem suam apposuisset manum, atq; ita non esset res integra. Ita Barbosa ubi supra per text in cap. Quoniam Abbas iii. de Officio delegati, Genuensis ubi supra.

Limitantur dicta primo. Si literæ fuissent directæ sub hac forma Vicario seu Officiali generali v. g. Posnaniensi vel Cracoviensi &c. &c. Atq; ita exprimeretur solum nomen Diœcesis, secus si diceretur Vicario seu Officiali generali Episcopi v. g. Cracoviensis vel Posnaniensis &c. Ita Barbosa in d. cap. 42. num. 59. Marcell vulve in praxi sua cap. 44. num. 6. & alij Doctores Ratio redditur: Quia dum sedes Episcopalis vacat, Vicarius Capituli est Vicarius Diœcesis, Videatur & Diana ubi supra resol. 78.

Limitantur secundo. Quia Vicarius Capituli literas à sacra Congregatione ad Episcopum directas & ab illo non executas possit executioni demandare, nec non omne illud quod Episcopo mortuo per Bullam seu Breve in causis Jurisdictionem eius spectantibus conce um erat. Ita Barbosa d. cap. 42. num. 60. ubi ita à sacra Congregat: fuisse declaratum refert.

Sicut etiam is idem Barbosa in Tract. de Officio & potestate Episcopi par. 3 allegat: 54. num. 137 scripsit Quod Vicarius Capituli sede Episcopali vacante potest esse delegatus Papæ, ac gratiarum Beneficialium quæ expediuntur in Curia Romana Executor. Allegatq; glossam in Clement: Et si principalis sub verbo Episcopi, & sub verbo delegatus, tit: de Rescriptis. Ratio redditur. Quia etiam Vicarius Episcopi sede Episcopali plena potest esse juxta ea quæ scripsit Barbosa ubi supra num. 136. Idem sentit Gratianus in disceptationibus suis forensibus cap. 106. num. 28. & Sbrozcius in Tract,

in *Tract. de Officio Vicarij lib. 2 quest. 22. § quest. 23*

Hinc si Papa scribat ad Capitulum sede Episcopali vacante uti vices gerenti ut provisum (hoc est Apostolicum) recepiat in Canonicum, & eidem præbendam conferat, potest id exequi etiam si Collatio ad Episcopum spectet, vel Episcopus qui tempore datæ erat de Capitulo tenetur id adimplere. Ita *Fagnanus in 1. par. lib. 1. Decret. in cap. Eam Te tit. de Rescriptis, Barbosa ad text. eiusdem cap. idq. per text. eiusdem cap. ibiq. glossa sub verbo donatio quos vide.*

Decimus casus est. Non potest Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante dare licentiam erigendi nova monasteria. Ita *Barbosa d. cap. 42. num. 60. Idem scripsimus infra casu 32.*

Undecimus casus est. Non potest Laureas doctorales conferre quas Episcopus mortuus poterat ex aliquo privilegio conferre. Ita *Genuensis in praxi sua ubi supra num. 29.* Ratio redditur. Quia Capitulum sede Episcopali vacante non succedit Episcopo in ijs quæ concernunt Episcopum jure speciali juxta doctrinam Doctorum in cap. olim de majoritate & obedientia, videatur in hoc *Tract.* quæ scripsimus quo ad Capitulum Cracoviense sede Episcopali vacante.

Duodecimus casus est. Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non succedit Episcopo mortuo, in ijs quæ concernunt Episcopum respectu dignitatis Episcopalis. Ita *Quaranta ubi supra & Subnectitur congrue, Sobrozzius ubi supra*

pra lib. 2. quest. 2. Et sequenti Genuensis ubi supra num. 32. Pia-
secki noster in Proxio praxis suae Episcopalis num. 21. Et
ly Doctores passim idem per text. in cap. Quoniam Abbas tit.
de Officio delegati Et nos supra scripsimus.

Quae autem Episcopum concernunt respectu dignita-
tis Episcopalis gloss. in cap. fin. de privilegijs lib. 6. Decretal.
in cap. fin. tit. de poenitentis Et remissionibus enumerant.

Decimus tertius casus est. Capitulum Cathedr. sede Episco-
pali vacante non potest constituere praebendam poeniten-
tialem, juxta Conc. Trident. cap. 8. ses. 24. de Reform. Nisi
in casibus in quibus potest conferre Beneficia. Ita Genuen-
sis d. cap. 87. num. 247. Ubi subdit a sacra Congreg. decla-
ratum esse Electionem Personae Poenitentiarum spectare qui-
dem ad Episcopum, sed collationem praebendae eidem fa-
ciendam esse ab illo, ad quem collatio illius praebendae
spectabit.

Decimus quartus casus est. Capitulum Cathedrale sede
Episcopali vacante non potest quidquam de Bonis & Juribus
mensurae Episcopalis vel Ecclesiae alienare vel permutare sive
illa sint mobilia, sive immobilia, quae tamen possunt ser-
vando servari. Ita Genuen. d. cap. 87. num. 22. Fagnanus par.
2. lib. 1. Decret. ad cap. His qui tit. de Maioritate Et obedi-
entia num. 58. Et par. 1. lib. 3. decret. ad cap. Novit. sub tit.
Ne sede vacante aliquid innovetur num. 24. per text. in can.
Si qua de rebus 12. quest. 2. Et glossam in can. si quis Episco-
patus 10. causa quest. 2. Et glossam in cap. Cum olim tit. de Maio-
ritate Et obedientia,

Amplia.

Ampliatur primo. Quod Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest Bona mensæ Episcopalis infeudare etiam infeudari solita. Ita Quaranta ubi supra quasi: 6. Vbi tamen limitat nisi in contrarium esset consuetudo, vel investitura esset necessaria. Rationemq; reddit: Quia tunc nullum inde præiudicium Episcopo successori inferretur

Ampliaturq; secundo. Quod Capitulum Cathedrale sede vacante Episcopali non possit quidquam de Bonis mensæ Episcopalis, vel Ecclesiæ alienare idq; etiam si magna necessitas urgeat & Ecclesia esset diu duratura. Ita Tagnan: in d. cap Novit: Ratioq; ipsius est Quia Ecclesia æquiparatur minori vel pupillo qui sine auctoritate Tutorū vel Curatorum quidquam alienare nequit. Ita nec Ecclesia dum caret Pastore alienare quidquam potest sine decreto Episcopi, allegatq; pro hac opinione sua text: in can. sine exceptione 12 causa quæst 2.

Potest tamen Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante Bona mensæ Episcopalis locare ad tempus juxta Barbosa in d. cap: 42 num, 135. de quo infra dicemus.

Decimus quintus casus est. Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest donationem Iurispatronatq; in Laicum vel Clericum confirmare. Barbosa d. cap. 4, n. 111. Rationemq; reddit. Quia tunc necessario debet intervenire consensus Episcopi. Idem scripsit S in lib. 3, Decret: cap. Illa, tit. Ne sede vacante, num. 26. Vivianus in Tract:

de Iure patronatus par. 1. lib. 4. cap: 1. num. 26.

Sicut & Vicarius Episcopi absq; speciali hoc est Episcopi mandato non potest hanc licentiam & consensum præstare prout Gratianus in disceptationibus suis Forensibus cap. 303. num 10 late super hac materia scripsit.

Sed Riccius in praxi fori Ecclesiastici decis 180 num 150. contrarium tenet secutus doctrinam Calderini in Consilio 3. tit de Iure patronatus quod Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante possit eiusmodi assensum præstare. Rationemq; reddit, Quia dare hanc licentiam est Iurisdictionis Episcopalis non ordinis. At Capitulum sede Episcopali vacante succedit Episcopo in Iurisdictionibus, ut habetur in cap: Is qui, § cap. Cum olim tit. de majoritate § obedientia § in cap: 1. eodem tit. lib. 6. Decret: Ergo, & hæc opinio magis mihi placet.

Decimus sextus casus est. Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non succedit Episcopo in potestate deducendi jura Episcopi in Iudicium etiam defendendo, & etiamsi jam lis fuisset inchoata vivente Episcopo debet enim expectari futurus Episcopus propter periculum alicuius præiudicij quod inde possit generari. Ita Piascecki nosier in proæmio praxis suæ Episcopalis num, 22. Fagn. 1. par. lib: 3 Decret. in cap. Novit: sub tit Ne sede vacante, aliquid innovetur num 22. Doctoresq; ab jis citati.

Limitatur. Nisi sit defendenda libertas Ecclesiæ ipso facto, seu ipse nudus actus exercendæ Iurisdictionis Episcopalis

palis, in quo plene succedit Capitulum. Ita Pia-
secki ubi supra d. num: 22 & Rota Romana par. 2 diversa-
rum decis 1, num: 12. Ubi sic inquit: Capitulum sede Episco-
pali vacante posset litigare pro defensione Jurisdictionis
Episcopalis, puta occasione Interdicti ab Episcopo lati, & in
alijs similibus. Idem scripsit & Quaran, in summa Bullarij
sub verbo Capitulum quest. 1. vers. Prædicta restringe dum
inquit: Capitulum Cathedrale sede Episcopali, vacante po-
test litem agere, si contendendum esset de nudo exercitio
Jurisdictionis, secus si verteretur dubium super proprietate
alicuius certi Iuris ubi exempla ponit, ad quem curiosum
lectorem remitto.

Similiter non potest tractare de statu Ecclesiæ. Fa-
gnanus loco citato d. num 14: Alias sententiam latam sede va-
cante contra Ecclesiam nullius valoris esse scripsit ibidem
num. 17. Ratioq; est, Quia in tali casu Ecclesia carebat le-
gitimo defensore, ut habetur in cap. fin, tit. Ne sede vacan-
te Sc. Sc.

Decimus septimus casus est. Capitulum Cathedrale sede
Episcopali vacante, non potest præstare consensum ut bo-
nis Ecclesiæ vacantis imponantur gabellæ, & alia onera
Imo neq; in hoc consentire ut personæ Ecclesiasticæ ipso-
rumq; Bona aggraventur. Ita Fagnanus in d. cap. Novit,
sed apud nos seculares hæc non audiunt, sed pro libertate
sua, an licentia? non expectato consensu, Sedis Apostoli-
cæ personis & Bonis Ecclesiasticis imponunt intolerabiles

contributiones, & alij oneribus aggravant & extorquent.

Decimus octavus casus est. Capitulum Cathedralis sede Episcopali vacante non potest condere statutum, quo subsidium charitativum in futurum ex parte minuatur *Barb: d. c. 42 n. 84.*

Decimus nonus casus est. Si exercitium Jurisdictionis in aliquo casu competat Episcopo cum alio non in solidum, sed inter eos esset locus juris accrescendi, in tali casu devolutio illius Jurisdictionis ad collegam superstitem, & non ad Capitulum fieret. *Ita Quaranta ubi supra. ques. 1. vers. Prædicta restring., allegatq. pro hoc text. in can. fin. distin. 69*

Vigesimus casus est. Capitulum Cathedralis etiam sede Episcopali plena absq; consensu Episcopali, & tanto magis sede vacante non potest quidquam statuere circa distributiones quotidianas, *Ita Barbosa d. cap. 42. num. 74 Vivianus de Iure patronatus lib. 15. cap. 3. à num. 158.*

Ampliaturq; ut nec constituere possit, ut illi qui nunquam in Ecclesia resederunt, & fidei professionem non emiserunt habeantur pro præsentibus *Ita Garzias in Tract. de Beneficijs par. 3 num. 32. Barbosa in in d. cap. 42. num. 75 Riccius in praxi fori Ecclesiastici decis. 493. ubi concludit.* Quod statutum vel consuetudo Capituli non potest fieri, nec introduci ut absentes ex refectionibus seu distributionibus quotidianis per quindecim saltem dies participant. alias lata fit nullius valoris.

Amplius is idem *Riccius decis. 494 scripsit.* Quod distributiones quotidianæ non debeantur Canonici. Qui cum horæ canonicæ decantentur, non adsunt in choro li-

cet sint presentes in Ecclesia, vel dicant tunc temporis Missam. Et allegat declarationem sacrae Congregationis Cardinalium.

Insuper nec illos Canonicos participes esse distributionum quotidianarum qui Episcopo assistunt celebranti missam extra Ecclesiam propriam (hoc est) Cathedrali, vide plura apud eundem Riccium loco citato, sed apud Nos dicta non observantur extantibus statutis ab Episcopis, non tamen à Sede Apostolica approbatis.

Vigesimus primus casus est. Capitulum Cathedrali sede Episcopali vacante non potest derogare qualitati in fundatione Beneficij appositæ. Ita *Virvianus in Tract. de luperatironatus lib. 14. cap. 3. num. 55.* Ratio redditur Quia nec Episcopus id potest facere.

Vigesimus secundus casus est. Capitulum Cathedrali sede Episcopali vacante non potest conferre Beneficia debita graduatis originarijs patrimonialibus, & sic debitis certo generi Personarum ex aliqua familia si illorum collatio spectaret ad solum Episcopum. Ita *Lotter d. quest. 2. num. 23. num. 33. ubi refert decisiones Rotæ Romanæ.* Ratioq; redditur: Quia id nullibi in Iure cautum videtur. Iam autem in materia collationis & provisionis Beneficiorum, firma regula remanet expressa in cap. 2. tit. ne sede vacante aliquid innovetur, In Capitulum sede vacante Episcopali non transire ea, de quibus in Iure non est cautum. Ratio secunda. Quia eiusmodi collationem non posse dici necessariam, & per hoc transmissibilem in Capitulum.

Quia dum Episcopus cui vult ex pluribus nominatis aut graduatis providet exercet potius actum gratiæ quam jurisdictionis illeq; actus proprie appellatur gratificatio juxta gloss: in cap: Cum autem, sub verbo iudicio, tit: de lu. repatronat.

Hinc etiam Rotâ Romanâ coram Cardinali Millino, (quam refert & sequitur Lotterius d. quaest. 2. num 27) definit Capitulum sede Episcopali vacante non posse gratificari in Beneficijs Parochialibus quæ juxta dispositionem Concilij Triden: cap. 18 sess. 24. de Reformat: magis dignis in cõkursu per examen inventis sunt conferenda. Neq; illa commendare ad tempus juxta declarat: sacrae Congregat. Eminentissimorum Cardinal: Interpret: Concil: Trident, cuius declarationis Lotterius ubi supra § Num 27. facit.

Vigesimus tertius casus est. Quod Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest recipere resignationes Beneficiorum ad collationem solius Episcopi spectantium, etiam causa permutationis. Ita Piasecki noster in praxi sua Episcop: par: 2. cap: 5 art: 2. num: 68. Nisi forsan in præjudiciũ resignantis, non autem in præjudiciũ successoris Episcopi, vel ut valeat sub conditione, si fuerit acceptata a futuro Episcopo. Quemadmodum etiam resignatio facta in manibus Notarij vel Patroni, licet sit nulla tamen in præjudiciũ Resignantis si approbetur ab Episcopo valebit, vel si illa resignatio fieret ex aliqua necessaria v.g. ob affectionem alterius Beneficij incompatibilis, vel resignatio

gnatio fieri debeat in poenam resignantis. Ita Piasecki ubi supra. Atq; ita idem Piasecki intelligendus est quæ scripsit in proæmio praxis suæ num: 22. dum inquit Capitulum sede vacante Episcopali non potest recipere resignationes, nisi ex causa gravi & necessaria seu in poenam resignantis, aut in casu permutationis.

Vigésimus quartus casus est. Quod Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest concedere gratias. Ita Piasecki in proæmio praxis suæ num: 22,

Vigésimus quintus casus est, Sede Archiepiscopali vacante non potest Capitulum eius exercere Iurisdictionem in suffraganeos suos, nec judicare appellationes interim ab eis devolutas, sed recurrendum est ad Nuntium Apostolicum. Ita Piasecki d. num 22 vers, Neq; exercere potest. Atq; ita testatur servari Mediolanense, Bononien: Neapoli, & in alijs Archiepiscopatibus Italiæ. Quod est notandum Rationemq; reddit: Quia hoc est potestatis Authorisabilis.

Vigésimus sextus casus est. Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non succedit in emolumento proveniente ex ipsa Iurisdictione & sigillo Curia, vel alias undecunq; ad Episcopum pertinente, sed illud futuro Episcopo reservandum esse scripsit *Quaranta ubi supra per tex: in Clemen: statutum, tit. de Electione.*

Ubi ampliatur, Id etiamsi illud emolumentum esset commune cum Capitulo, sed in tali casu partem concernentem Episcopum reservandam esse successoribus. Vide plura apud

apud eundem Quarantam, quorum tamen usus upud nos non practicatur.

Vigesimus septimus casus est. Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante non potest eligere arbitros ad cognoscendum de causa suspitionis vel Recusationis contra suum Vicarium oppositis, sed ipsum Capitulum potest per se de eiusmodi causa cognoscere & confitro de justa recusatione & exceptione causam alteri non suspecto committere. Ita Garzias de Beneficijs par. 5. cap. 7. num. 2. Declara: 10. Piasecki noster in proaemio praxis suae num. 22.

Ubi subiungit, Quod Vicarius à Capitulo electus si fuerit impeditus infirmitate, vel alio impedimento non potest alium subdelegare, sed eiusmodi subdelegatio spectet ad ipsummet Capitulum, nisi ad aliquem casum singularem vertentem seu ad quid modicum. Allegatq; Cardinalem in Clemen. Unica, ut: de Officio Vicarij, Hostiensem in cap: Clericos eodem tit: § Quarantam sub verbo Capitulum sede vacante Episcopali num. 1. Quod est notandum. Nam apud nos Vicarius Capitularis sede vacante Episcopali electus à Capitulo absq; scitu & consensu Capituli eligit sibi locum tenentem.

Vigesimus octvus casus est. Quod Vicarius Capitularis, sede vacante non potest judicare vel excommunicare Capitulum: Piasecki loco citato. Ratio redditur. Quia Iurisdictio non potest redundare contra dantem Iurisdictionem.

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali. 95

Vigesimus nonus casus est. Quod si alicui alteri compe-
tat collatio alicujus Beneficij cum Consilio Episcopi non
extante Episcopo potest ille solus conferre non requisito
consilio Capituli. Ita Honorius ubi supra & allegatur pro
hoc text. in cap: Vnico. § final. Ne sede vacante.

Siautem spectaret ad illum collatio alicujus Beneficij
cum consensu Episcopi non potest ille solus conferre idq;
etiamsi periculum sit in mora, & etiam dato, quod con-
sensus non possit obtineri juxta eundem Honorium pro quo
allegat gloss: in cap. 1 sub verbo Cum Consilio Episcopi tit. Ne
sede vacante &c. & aliam gloss: in cap: si per Te sub verbo
assensus tit: de Rescriptis lib. 3 Decret. Et cum conferre
nequeat non currere ipsi sex menses ad conferendum Be-
neficium, ut habetur in cap. diversitatem tit: de concessione
Præbendarum, & in cap. Finali, tit. de electione.

Trigesimus casus est. Quod Capitulum Cathedrale se-
de Episcopali vacante, non potest concedere licentiam
ingrediendi Monasteria Regularibus subiecta. Ita Tambur.
ubi supra quest. 1. atq; sic à sacra Congregat. fuisse decisum
refe. 1. Ratioq; redditur: quia hæc licentia ingrediendi
Monasteria Regularibus subiecta præcise spectat ad Regu-
lares quibus Monasteria dicta monialium sunt subiecta, ita
ut nec ad Episcopum, nec eius Vicariam nec ad Capitulum
sede Episcopali vacante & eius Vicarium spectare potest.

Mortuo autem generali vel Provinciali posse dari di-
ctam licentiam ab eorum Vicarijs: cum hoc per Bullam

Iulij II. Summi Pontificis concessum sit. Ita Tamburinus d.
diss. 23. quæst. 2. num. 3.

Sed Riccius in praxi aurea par. 4. Resol. 192. ad finem
scripsit. Quod Capitulum Cathedrale sede Episcopali va-
cante potest eandem licentiam concedere, & consequen-
ter Vicarius Capitularis, & pro hac opinione allegat San-
chez in summa Theologiæ moralis tomo 2. lib. 6. cap. 15.
num. 130 & tanto magis ipsemet Episcopus maxime ubi d.
Bulla Pij V. Summi Pontificis non sit recepta.

In hoc conveniunt omnes DD. quod Abbatissa dictarum
Monialium præmissam licentiam ingrediendi Monasterium
suum non potest concedere, ut Riccius loco citato scripsit.

Trigesimus primus casus est. Non potest Cathedrale
Capitulum sede Episcopali vacante, sed tantum eius Vi-
carius instituere concursum ad Ecclesias Parochiales colla-
tionis Episcopi, & aliorum Patronorum spiritualium, de
quo late scripsimus supra in par. 2. casu 22. versu si au-
tem Beneficia fuerint Parochiali.

Trigesimus secundus casus est. Capitulum Cathedrale sede
Episcopali vacante licet potest dare licentiam ædificandi
Ecclesiam, ut per hoc acquiratur ius Patronatus ut supra
par. 2. Cas. 47. scripsimus. Non tamen erigendi no-
va Monasteria. Ita Barbosa d. cap. 42. num. 60. allegatq. cap.
3. Concil. Triden. sess. 25. de Regularibus & ita censuisse
sacram Congreg. Concilij Trid. refert. Idem scripsit &
Lotter in Tract. de Re Beneficiaria lib. 1. quæst. 21. num. 61.

Trigesimus tertius casus est. Capitulum Cathedr: sede Episcopali vacante non potest Clericum subijcere Iudicio Laicali: quia nec Episcopus id potest facere. Piasecki in praxi sua Episcopali par: 2. cap: 4. art. 3 num 4. per Iura canonica ab illo allegata.

Trigesimus quartus casus est. Quod Capitulum Vicarium suum potest absolvere à censuris, si quas incurrit & indiget absolutione, Ita Piasecki in proæmio praxis sue Episcopalis num: 22. versu ad superioritatem queq; remanentē, pro quo allegat text: in cap. unico: tit. de maioriata & obedientia lib, 6. Decretalium.

Plures casus in quibus Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante succedit vel non succedit in Iurisdictione Episcopali, videre licet apud Doctores præfatos à me allegatos.

P A R S IV.

De Electione Officio & Potestate Vicarij seu (juxta nos) Administratoris sede Episcopali vacante.

P U N C T U M I.

De ijs quæ de Iure communi & Concilio Tridentino in hac materia disposita sunt.

Licet Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante ex dispositione antiqui Iuris poterat per seipsum admini-

N

strare

strare Bona Episcopalia & exercere Iurisdictionem, nec tenebatur constituere Vicarium, ut scripsit *Felinus in cap. cum olim iii: de maioriata & obedientia, Ricci: in praxi fori Ecclesiastici decis: 474. num, 1. sed per Conc: Triden. cap. 16 sess. 24 de Reform: aliter dispositum ut sequitur: Capitulum sede Episcopali vacante ubi fructuum percipiendorum ei munus incumbit. Oeconomum unum vel plures fideles ac plures diligentes decernat, qui rerum Ecclesiasticarum & proventuum curam gerant: quorum ratione ei ad quem pertinebit sunt reddituri.*

Item Officialem seu Vicarium infra octo dies post mortem Episcopi constituere vel existentem confirmare omnino teneatur, qui saltem in iure Canonico sit Doctor vel Licentiatus vel alias quantum fieri poterit idoneus, si secus factum fuerit ad Metropolitanū huiusmodi devolvatur deputatio. Et si Ecclesia ipsa Metropolitana fuerit, aut exēpta Capitulumq; ut præfertur negligens fuerit tunc antiquior Episcopus ex Suffraganeis in Metropolitana & propinquior Episcopus in exempta Oeconomum & Vicarium idoneos possit constituere. Episcopus vero ad eandem Ecclesiam vacantem promotus ex ijs quæ ad eum spectant ab iisdem Oeconomo Vicario, & alijs quibuscunq; Officialibus, & Administratoribus qui sede vacante fuerant à Capitulo vel ab alijs in eius locum constituti etiam si fuerint ex eodem Capitulo rationem exigat Officiorum, Iurisdictionis Administrationis, aut cuiuscunq; eorum muneris

neris possitq; eos punire qui in eorum Officio seu administratione deliquerunt etiam si prædicti Officiales redditis rationibus à Capitulo vel à deputatis ab eodem absoluti-
onem, aut libertationem obtinuerint.

Eidem quoq; Episcopo tenetur Capitulum de scripturis ad Ecclesiam pertinentibus, si quæ ad Capitulum pervenerint rationem reddere, *Hucusq; verba Concilij Triden.*

Cur autem Conc: Triden: statuerit ut Capitulum sede Episcopali vacante teneatur Vicarium constituere Rota Rom: par 2. diversorum decis. 222. num. 6. Rationem reddit propter difficultatem congregandi totum Capitulum præsertim in illis quæ celeritatem desiderarent Tum propter discordias quæ possint oriri inter singulos. Idem scripsit & *Riccus in præxi fori Ecclesiastici decis. 474.*

Et licet Capitulum Cathedrale sede Episcopali vacante possit plures Oeconomos seu Administratores Bonorū Episcopaliū constituere, ut patet ex verbis Concil. Trid: supra allegati, tamen Vicarium tantum unum: debetq; iste Vicarius esse constitutus in sacris: & in quantum fieri potest doctor seu licentiatus in Iure vel Theologia. Ita *Antonius Novarius in summa Bullary par. 1. comment: 38. num 14* & *18. Riccus in præxi fori Ecclesiastici decis. 478.*

Non existentibus in Capitulo Cathedrali Doctoribus vel Licentiatis in Iure vel Theologia præsertim talibus rebus gerendis idoneis potest eligi Persona extra Capitulum existens cæteris tamen paribus præferendum esse Capitu-
larem

larem scripsit *Piasecki in proamio praxis Episcopalis num: 22. Novarius lococitato num. 18. Idem scripsit S Genuensis in praxi sua cap: 86. num: 1. ubi adfert Declarationem sacra Congregat: Concil: tenoris sequentis: Sacra Congregatio declaravit, Quod si Capitulum eligit non Doctorem, quando haberi potest Doctor electio est nulla. Item quod si Episcopus demortuus reliquit Vicarium, quem elegerat, cum non esset Doctor Capitulum non debet eum confirmare, sed alium qui sit Doctor eligere. Item non esse necessarium ut Vicarius sit de gremio Capituli, si tamen esset idoneus cæteris paribus esse præferendum. Hucusq; verba Congreg: sacra declarat: Concilij Tridenti.*

Quod si secus factum fuerit ad Metropolitanum huiusmodi deputatio devolvitur. Et si Ecclesia ipsa Metropolitana fuerit, aut exempta, tunc antiquior Episcopus ex Suffraganeis in Metropolitana & propinquior in exempta Oeconomium & Vicarium idoneos possit constituere, ut *habetur in d. cap. 16. superius à nobis allegat: subiungit tamen Genuensis loco cit: quod prædicta declaratio sacrae Congr. etiam procedat quando devolveretur Electio à Capitulo ad Archiepiscopum, ut non teneatur eligere de Capitulo.*

Notandum tamen est. Quod Capitulum potest maxime si sit ampla Diocesis duos Vicarios æque principales constituere, ut alternis mensibus Officio Vicariatus fungantur vel unum principalem, & alterum foraneum si legitima adsit consuetudo immemorabilis, & dummodo sint prædi-

præditi dictis qualitatibus quas Concil: d. cap. 16. requirit,
Ita Barbosa d. cap. 42. num: 33. § Genuen: d. cap. 36 in-
quit sacra Congr: Concilij Triden: fertur declarasse. Quod
si Capitulum elegisset plures Vicarios magis idoneus ha-
bens qualitates à Conc: Triden: requisitas remanere de-
bet. Sed si elegisset plures Vicarios æque idoneos vide-
tur omnes administrare posse. Nam Capitulum de jure
potest facere plures Vicarios, ut late deducit *Pavinus ubi*
supra par: 2. quæst. 10. Neq; Conc: Triden: contradicit: Po-
terat enim dicere unum aut plures, ut dixit de Oeconomo
& contra eum qui legem dicere potuit larga si in-
terpretatio regulariter sit contra eum. Et sede Neapo-
litana vacante ob mortem bonæ memoriæ Annibalis de
Capua Archiepiscopus qui vivens habebat duos Vicarios
unum Generalem, & alterum Monialium à Capitulo sede
vacante confirmatos fuisse, refert *Genuen: loco citato.*

Notandum secundo. Quod Capitulum sede Episco-
pali vacante debet eligere Vicarium suum doctoralem,
qui sit Doctor vel Licentiatus in Jure Canonico, vel Theo-
logia in aliqua universitate non autem à Persona privata.
Ita Barbosa in summa decis. Apostolicarum Collectan: 125.
num: 1.

Notandum tertio. Quod potest eligi Canonicus in
Vicarium etiamsi curam animarum gerat in Civitate iux-
ta Barbosa in summa decis. Apostol: collect. 125. num. 22,

Sed Piasecki noster in praxis suæ Episcopalis proamio
num.

num: 22: versu debet autem eligi Vicarius scripsit. Quod hodie post Concilium Triden: plures Vicarij à Capitulo non possunt eligi, sicut nec unus ad tempus & sæpius se vidisse à sacra Congreg: Concilij Triden: reprobatas fuisse electiones Vicarij ad tempus, vel de pluribus Vicarijs.

Contrarium scripsit *Barbosa d. cap. 42. num. 43* referendo quod sacra Congreg: Conc: Triden censuit Capitulum sede vacante, posse certum tempus in Vicarij deputatione definire quo elapso jurisdictio ipsius expirat, & ita quod possit eligere cum clausula, quod non duret nisi per annum. Quamvis ipse *Barbosa* ibidem num: 45 credit melius fieri, si Vicarius Capitularis sede vacante eligatur libere absq; ulla contradictione & conditione mutationis prout censuit sacra Congr: Cardin: negotijs Episcoporum & Regularium præpositorum, atq; ita conveniunt cum nostro *Piaseccio*, sed tantum variant in allegatione declarationum sacrarum Congreg.

Potest Capitulum Cathedrale eligere Vicarium suum Capitularem, non solum sede Episcopali vacante per mortem sui Episcopi, sed etiam in casu translationis ad alium Episcopatum habita notitia etiam ex testimonio seu documento secretarij sacri Collegij quod scilicet Episcopus à vinculo suæ Ecclesiæ in Consistorio sanctitatis suæ sit absolutus. Idq; etiam ante expeditionem Literarum Apostolicarum. vel ante adeptam possessionem alterius Ecclesiæ. Idq; intra dies 8. à die notitiæ. Ita sacra Congreg: Concilij

Triden: die 14 Decembris Anno Domini 1624. declaravit, ut refert Barbosa collect: 125 num. 7, & in Collectaneis decret: ad cap: 1. tit: de Translatione Episcop. Piafsecki ubi supra num: 22. vers: similiter à die notitiæ translationis Prælati ad aliam Ecclesiam: ubi tamen subiungit dummodo notitia illa sit certa & probari possit; vnde oportet (dicit) ut literæ sint expeditæ in Cancellaria Romana super translatione, & non possent expediri intra octo dies & posset longius retardari illarum expeditio aliquo casu, vel morte Papæ per istas enim solum probatur translatio facta. cap: Executor tit. de translat: lib. 6. Decret: & Seraphin decis. 27. Nec credetur translato petenti possessionem secundæ Ecclesiæ sine talibus literis: & tamen ad perfectam translationem requiritur, ut inducatur in possessionem secundæ Ecclesiæ translatus ad illam. Nam licet solo decreto Cõsistoriali Papæ acquirat in ea ius; possessionem tamen ejus non acquirit, nisi in eam inducatur ut notant Doctores in cap: cum Bertold: tit: de Re Iudicata. Et tum demum cum habuerit possessionem realem pacificam secundæ Ecclesiæ amittit possessionem primæ Ecclesiæ, ut dici possit vacare juxta text: in Clemen: Gratiæ, tit: de Rescriptis, & Hoiedanus in Tract: de Incompatibilit: Benef. par. 1. quæst: 3. Alioquin posset evenire ut translatus excideret, & à prima & à 2da Ecclesia quod esset iniquum: faceret enim suam conditionem deteriore[m] quam Papa intendit facere meliorem dum transfert maxime vero hoc timendum esset

in lon-

in longinquis locis ut ultramontanis, quando occurrere posset difficultas aliqua in adeunda possessione secundæ Ecclesiæ, ut meo tempore accidit Bernardo Macievio (postmodum facto Cardinali,) qui de Ecclesia Luccoriensi translatus ad Vilnensem ab istius possessione prope armis Lithuanorum (eo quod non esset eorum natus) fuit repulsus. Et Clemens VIII. Summus Pontifex, tunc declaraverit ipsum jure retinuisse primam suam Ecclesiam Luccoriensem prout retinuit sine aliqua nova electione vel provisione, donec postea fuit translatus ad Episcopum Cracovien: *Hucusq; Piassecki. sed Quaran. in summa sua Bullarj sub verbo Capitulum sede vacante fol. apud me 182. ver: Terminum octo dierum, & alij Doctores (præter supra allegatos) contrarium tenent; dum inquit: Terminum octo dierum post mortem Episcopi præscriptum Capitulo ad constituendum Vicarium ex Conc: Triden: decreto sess: 24. de Reforma cap. 16 refertur sacram Congreg: Conc. Triden: declarasse currere Capitulo etiam à die translationis Episcopi ad aliam Ecclesiam: quando tamen à Summo Pontifice fuerit Episcopus absolutus à vinculo prioris Ecclesiæ, quia tunc proprie dicitur vacare sedes per translationem etiam ante adeptam possessionem secundæ Ecclesiæ juxta Hostien: in sua summa de translatione Episcopi num. 6 Abbatem par. 2: conf. 101. & alios Doctores, & tunc cessare Administrationem & fructuum perceptionem censuit sacra Congreg:*

gregat: super causis Episcoporum quidquid dicat Alphonsus Hoieda in *Tract: de Benefic. incompatib: par. 1. cap 3. num. 12 Hucusq; Quaranta*. Cuius opinio & aliorum idem tenentium (ut supra allegatorum) probabilior & verior mihi videtur. Et hanc opinionē amplexa est Rota Romana par: 1. recentiorum decil. 475. ut eandem allegat Barbosa ad d. cap. 16. Concil. Trident. num. 11. Eandem opinionem tenet Novarius in *summa Bullarij par. 1. § 2. sub verbo Capituli Vallensis lib: 3: Decret tit. 9. ad finem*. Per illos autem 8. die Administratio & Iurisdictio remanet penes ipsummet Capitulum Ita Quarant. ubi supra versu, Primo dubitatur, ubi subiungit: quod Capitulum dictum terminum 8 dierū pro Vicarij electione restringere possit breviorē statuendo allegatq; *text. in cap: Ecclesia vestra tit de Electione ibiq; Abbatem quē Quarantam vide ibidem folio apud me 182. versu terminū 8 dierum*. Idem scripsit Genuen: in *praxi sua cap: 86. num: 6. Et licet Iacobus Sbrottius de Officio Vicarij lib. 1. quest. 61. § alij Doctores allegat: à Barbosa ad d. cap 42. num 19. teneant quod Archidiaconus per illos 8 dies Administrationem & Iurisditionem habere debeat, sed Quarant: & Genuen: locis cit: & alij DD. doctrinā Sbrottij refutant per rationes ab illis allegatas Et prima opinio in praxi servatur. Idem scripsit § Barbosa ad d. cap. 16, num. 29. ubi refert à sacra Congregat: fuisse declaratum. § in d. ap. 42. num, 29.*

An autem Capitulum sede vacante Episcopali facta electione & confirmatione Vicarij possit illum postea ad li

bitum revocare: Aliqui affirmant. Ita *Parvinus ubi supra parte 2. quæst: 10. num. 7.* & alij quos refert. *Quaran: ubi supra, versu 3 dubitatur. Garzias de Beneficijs par. 5. cap. 7 num: 23.* & ita à *Sacra Congr: fuisse daclaratum.*

Sed contrarium tenent alij Doctores, præcipue post Concilium Tridentinum, quod huiusmodi amotio & revocatio non debeat fieri sine causa. Ita *Quaranta ubi supra, versu 3 queritur.* Rationem reddit: quia absq; causa variatio à iure communi improbatur ex annotatis perscribentes, *in cap Publicato, tit. de Electione.*

Ampliatq; ibidem etiam si Capitulum circa Electionē eiusmodi Vicarij clausulam de illo amovendo: vel Clausulam Ad bene placitum apposuerit. Nam hæc clausula ad beneplacitum non importat liberam voluntatem, sed ad arbitrium boni viri referri debere.

Idem scripsit & *Piasecki noster in proæmio sue praxis Episcopalis num. 22* versu sine tamen causa gravi & iusta non posset eum revocare; & refert tales & similes conditiones à sacra Congreg: Concil. Triden: sæpe rejici.

Idem scripsit & *Barbosa in d. Tract de Canonicis & Dignitatibus cap. 42 num: 39.* & refert sic à sacra Congregat: Cardinalium de negotijs Episcoporum & Regularium fuisse declaratum.

Idem scripsit in additionibus ad d. cap. 16. Con: Tride: num: 14. Videatur & in decisionibus Apostolicis collectan. 125. num: 9.

Inter justas causas deponendi & revocandi Vicarium, iſtæ à Quaranta ubi supra ver. 3 quæritur enumerantur.

Prima Quando in officio suo negligens admodum, eſſet per text: in L. finali digeſtis ubi pupilli educari debeant, & in L. ſi quos Codice, de Officio Præfecti Prætorij Et eo magis ſi ob eius negligentiam juſtitiâ non adminiſtratâ aliquis mortuus fuerit.

Secunda causa iuſta adfertur: Quando prævaricaretur in ipſo Officio illud male gerendo, ſcilicet vendendo juſtitiâ

Tertia causa juſta allegatur: Quando appareret in ſufficiens in exercitio illius Officij. Quas causas Quarant. ſumpſit ex Menoch. lib. 1. quaſt; 55. in Tract. de arbit. ludicum.

Dubium ſecundum oritur. An Vicarius electus à Capitulo ſede Episcopali vacante poſſit alium in locum ſui ſubſtituere? Riccius negativam tenet in loco citando. Niſi à Capitulo haberet facultatem ſubſtituendi alias non. Ita in prax: fori Eccleſ: deciſ: 477. ubi adfert plures deciſiones Rotæ Romanæ.

Vel niſi adſit juſta causa v.g. infirmitatis vel brevis abſentiæ, aut alterius impedimenti ad breve & modicum tempus. Ita Riccius loco cit: Genuen. in pr. xi ſua cap. 86. num. 13. Doctoresq; ab eo citati.

Quamvis Fagnan: in cap: His que tit. de Maioritate & Obedientia à num: 73. par 2. lib: 1. D. cret. Videtur contra-

rium

rium sentire, dum inquit: Sacra Congregat: Concil: substitutionem faciendam propter absentiam Vicarij vel aliorū Officialium spectare ad ipsos Officiales seu Vicarios, non autem ad Capitulum. Redditq; rationem: Quia vacante sede Episcopali Iurisdictionem principaliter residere penes Capitulum: Exercitium vero jurisdictionis remanere penes Vicarium à Capitulo deputatum

Dubium tertium oritur: si Vicarius Capitularis vigore facultatis à Capitulo sibi datæ substituendi alium, an mortuo Vicario expiret Iurisdictione ab eo substituti? Capella Tholosana decis: 369, Doctoresq; ab ea citati, tenent quod expiret potestas substituti. Allegatq; rationem à simili, de eo quod dicitur de mandato procuratoris: quod morte mandantis, mandatum finitur, sicut & per mortem delegantis expirare delegationem.

Sed *Riccus in praxi fori Ecclesiastici decis: 479. contrarium tenet cum hac tamen distinctione.* Aut Vicarius habuit facultatem à Capitulo substituendi alium in locum sui, aut non habuit. In primo casu per mortem eius non extinguitur potestas substituti. Retionem reddit: Quia huiusmodi substitutio censetur facta ab ipso Capitulo, ministerio substituentis & ita fuisse à Rota Romana resolutum refert.

In Vicarium Capitularem transit omnis jurisdictione quæ habet Capitulum nisi Capitulum aliqua singularia sibi reservasset, & cautius facit si sibi aliqua reservet. Imo si expresse non concederet quædam singularia penes ipsummet Capitulum

pitulum manent, ut dispensare in casibus necessitatis, in quibus posset dispensare, dimissorias dare quando posset: Ab excommunicatione etiam ad finem revelationis. vel à casibus reservatis præsertim virtute capituli sexti sess: 24 Concilij Trident: de Reformatione Pœnitentes absolvere, vel de causa Hæresis cognoscere. Penes Capitulum enim residet talis plenitudo jurisdictionis. Nec generali concessionem eius veniunt ea quæ requirunt speciale mandatum, argumento textus in cap: finali, de Officio Vicarij in sexto. *Ita Trasecki in proœmio praxis sue Episcopalis, num: 22, versa, Potest tamen Capitulum circa Electionem Vicarij. Quaranta in summa Bullarij, sub verbo Capitulum sede vacante, folio apud me 183. versu 4. dabitur. Novarius, in summa Bullarij, par: 1. commentario 30. num. 17 & alij DD.*

An autem Capitulum, constituto Vicario, possit aliquam causam alteri delegare? controvertunt Doctores. Cardinalis in Clementina statutum *ut: de Rescriptis, Parvini ubi supra, quest: 1. affirmant, sed Genuensis in praxi sua cap: 86. num: 2. scripsit: quod post Concilium Trident: aliud videatur dicendum; siquidem cum non possit administrare per seipsum, sed per Vicarium, in quem, Conciliū transfert potestatem, non potest ab eo illam auferre & alteri delegare, nisi ex justa causa, nempe suspicionis vel alia casu simili*

A Vicario Capitalari, non ad Capitulum, sed ad superiorem interponenda est appellatio. *Barbosa dicto cap: 42. num. 60.*

Vica-

Vicarius Capituli, potest absolvere illum, cuius absolutionem Summus Pontifex commisit Episcopo, vel eius Vicario. Ita *Genuensis ubi supra, num. 12.*

Sicut Episcopus habens amplam Dioecesim, non potest cogere partes ex loco longinquo ad litigandum coram se; sed debet delegare causam alicui, maximè si sit causa modica, & locus sit maximè distans, ut Rota Romana d. decis. 297. definivit. Idem videtur dicendum, & de Vicario Capitulari, quod non possit cogere.

An Vicarius Capitularis sede Episcopali vacante possit sibi prætereendere talem præcedentiam, qualem habet Episcopus sede plena? *Barbosa, in Tract. de Canonicis & Dignitatibus, cap. 36. num. 8.* pulchre hanc dubitationem tractat & resolvit. Quod Vicario Capituli sede Episcopali vacante præcedit prima dignitas post Episcopum: non autem illi præcedere alios Canonicos, seu Dignitates secundarias, & sic à Sacra Congregatione Rituum. Anno Domini 1630 in Mense Septembri fuisse resolutum refert. Rationem reddit: cur prima dignitas præcedat Vicario Capitulari? Quia sicut se habet Vicarius Episcopi ad Episcopum; ita regulariter habet se Vicarius Capituli ad Capitulum, sed Episcopus præcedit Vicario suo, ergo æquum est, ut saltem prima dignitas Capituli præcedat Vicario ejusdem Capituli, quæ tanquam caput repræsentat, & continet eminenter totum corpus Capituli, juxta text: in Can: Legimus, juncta glossâ, sub verbo continetur, distinction: 93. Quo

Quo ad alias vero Dignitates & Canonicos, ex eà ratione non præcedunt Vicario Capitulari: quia sicut Vicarius Episcopi facit idem Consistorium, & reputatur una eademq; persona cum Episcopo; ita ut ab eo ad Episcopum appellatio non detur, juxta textum in cap: Romana, de appellationibus: cum appellatio de necessitate facienda sit, ab inferiori ad superiorem, non autem à pari, ad parem; neq; ab eodem ad seipsum, ut habetur in Can: Anteriorum, paragrapho. Illo videlicet, causa prima quæst: 6. Ita & Vicarius Capituli, reputatur una & eadem persona, & facit unum & idem Tribunal cum Capitulo: ita ut ab eo, ad Capitulum, tanquam à pari, ad parem; vel ab eodem ad seipsum appellatio non admitatur Regulariter enim valet argumentum, à Vicario Episcopi, ad Vicarium Capituli, & è converso ut scripsit *Sbrozzius de Officio Vicarii. lib. 3. quæst. 32.* sed singuli Canonici, non reputantur vna & eadē persona cum Capitulo: neq; ipsum repræsentant. Cùm aliud sit aliquod corpus, sive Universitas, quæ est persona ficta; & aliud singulares eiusdem, quæ sunt personæ veræ, juxta textum in L. In tantum, § univertatis, digestis, de Rerū divisione: Ergo non debent præcedere Vicario qui non singulorum, sed totius Capituli gerit vices, imò eandem potestatem exercet.

Intellige in Vicario Capituli non Canonico: Nam si Canonicus fuerit, debet sedere in loco proprio sui Canoniciatûs, antiquioribus non præcedendo. Ratio redditur:

Quia

Quia in Capitulo non consideratur ut Vicarius, sed ut Canonici: neq; est dignitas pertinet ad Capitulum, & consequenter non debet causare mutationem loci, ut in *punctio* resolvit *Aloisius Riccio*, in *praxi sua*, *Rerum fori Ecclesiasticae* decis. 599. vel iuxta editionem aliam apud me, decis. 479 à num 5. ubi adfert sic à Sacra Congregat: Rituum fuisse declaratum: coram quâ Sacra Congregatione cumq; fuisset dubitatum; An Canonici, Vicarius Capituli deberet præcedere Canonicos, fuit resolutum negativè. Et præter dictam rationem supra allatam, subiungit; num: 7. quòd Episcopus Canonici, debet sedere in loco Canonicorũ quando sumus in actibus Capitularibus, habebit tamen primũ locum post Decanum seu Præsidem, *Allegatq; pro hoc Abbatem in cap. Postulasti*, num: 13. tit. de concessione Præbend: debet enim magis honorari propter suam dignitatem, quæ est inseparabilis à persona. Id quoq; addo: quòd Vicarius à Capitulo sede Episcopali constitutus si sit Canonici ut lucretur distributiones quotidianas debet sedere in loco sui Canoniciatus. Ita *Genuensis in praxi sua cap: 86. num: 8.* ubi dicit hanc opinionem esse communem per: *tex in cap: Acolatione tit. de Appellationibus lib. 6. Decretalium. Idem scripsit ibidem num: 15.*

Vicarius Capitularis, sede Capitulari vacante, potest personas Capitulares iudicare, & excommunicare. (nisi Capitulum hoc sibi reservasset) sed tamen cum adiunctis deputatis à Capitulo: prout & Episcopus tenetur ex Constitut:

De Potestate Capituli sede vacante Episcopali

Statut: Concilij Trident: cum ejusmodi adiunctis Personar^s
Capitulares judicare. *Piasecki in proemio praxis sue, num^o
22, & Hinc etiam venit.*

Non potest tamen judicare, vel excommunicare ipsū
Capitulum. Ratio redditur: Quia Jurisdictio non potest re-
dundare contra dantem Jurisdictionem.

Ampliaturq; etiam si Vicarius hic constituatur ab Ar-
chiepiscopo, seu Vicinore, Episcopo, in casu negligentiae
Capituli. *Ita Suarez, de censuris, disput. 7. sectione 3. & cum
secutus Piasecki ubi supra.*

Vicarius Capitularis, sede Episcopali vacante, non
potest concedere dimissoriales, in illis casibus in quibus
potest Capitulum ipsum concedere juxta supra scripta, nisi
à Capitulo habuerit ad id speciale mandatum. *Ita Piasecki
noster in praxi sua Episcopali, par. 1. cap. 1. art. 2. num: 22.
videatur & Quarana ubi supra, questio 10. Barbosa, d. cap:
42. num. 125. quos vide.*

Ampliaturq; Quod Capitulum & Vicarius eius sede
Episcopali vacante, non possit infra annum vacationis sedis
Episcopalis, dimissorias dare, etiam ad primam tonsuram.
*Quarana ubi supra, questio 14. Garzias, dicta par: 5. cap. 7.
num. 95. Riccius in praxi sua aurea, resolut: 106. & alij Do-
ctores.*

Et si dederit, incidat in poenam cap: 10. Concilij Trid-
sess: 23. de Reformatione. Nisi is, qui primam tonsuram ini-
tiari desiderat, sit proximo beneficiandus, & posset suspi-

cari, quod ob defectum ordinis, amissurus sit Beneficium. Ita *Barbosa d. cap. 42. num. 117.* Ubi num. sequenti adfert Rescriptum à Sacra Congreg. Episcopo Squillacensi die 13. Januarij Anno Domini 1594. tenoris sequentis: *Vicarium sede vacante posse literas dimissorias ad primam tonsuram concedere. etiam infra annum Laicis qui expectant præsentari per Patronos ad aliqua Beneficia. de quo tamen vide etiam quæ supra scripsimus.*

Vicarius Capitularis, substituens alium Vicarium virtute potestatis sibi traditæ ab ipso Capitulo, non tenetur de facto seu periculo substituti, si aliqua culpa ei imputari non potest. Ita *Riccius in praxi fori Ecclesiastici, decis. 480. Doctores ab eo citati.*

Rationemq; reddit. Quia videtur hic Procurator constitutus à Capitulo, mediante Persona Vicarij, cui concessa fuit facultas substituendi, ut dicit glossa. *in cap. 1. iii. de Procuratoribus, lib. 6. Decretalium* sed Procuratorem substituente non tenetur de facto substituti. Ergo vide quæ supra scripsimus. An autem Capitulum de facto videlicet Vicarij à se constituti, teneatur *Genuesem in praxi sua 86. num. 10.* ubi affirmat Capitulum teneri, nisi quanto citius sciverit, purgaverit ejus delictum.

Vicarius Capitularis, debet habere salarium ex Bonis Ecclesiæ vacantis. Ratio redditur. Quia nemo tenetur suis stipendijs militare, ut habetur in *Can. iam num. 28. quæst. 1. Et in cap. Cum ex Officijs de præscriptionibus.*

Ampli-

De potestate Capituli sede vacante Episcopali

Ampliaturq; etiam si Vicarius sit Canonicus, vel alias de gremio ipsius Ecclesiæ, quia illud salarium est pro labore quem exercet. Ita Pavinus de Potestate Capituli sede vacante, par: 2. quest. 10. num: 5. Sbrozzius de Officio Vicarij, lib. 1. quest: 55. num 7. & alij relati Doctores à Barbosa in d: cap: 42 n. 68. cum quibus Idem tenet, quibus addo Piafescium nostrum in proæmio suæ Episcopatus, num: 22. versu Præmissa consequitur Genuensem in praxi dicto cap: 86. num: 9. Quod & apud nos servatur.

Jurisdicção Vicarij à Capitulo constituti cessat, cessante Capituli potestate, quæ regulariter desinit, cum novus Episcopus, literas Apostolicas suæ promotionis expeditas, seu earum transumptum authenticum præsentat juxta Rebuffum in praxi sua, tit: de Simonia num: 11. Henriquez, consilio 29, num: 4. & habetur in Extraneganti lunctæ, tit: de Electione. Quia Episcopus non potest Episcopatum administrare, nisi literis expeditis, in tantum, quod non sufficiat Episcopum fuisse promotum, ad aliquam Ecclesiam, nisi literæ sint expeditæ: cum semper duret vacatio sedis Episcopalis, donec Bullæ Apostolicæ fuerint expeditæ & Capitulo præsentatæ.

Quantvis Parisius in Tract: de Resignatione Beneficiorum lib: 7, quest 23. à num: 46. sit istius opinionis, cessare vacationem, & potestatem, statim post Provisionem in Consistorio, de Prælato, ante captam possessionem. juxta decisionem Rotæ Romanæ in una Burgensi Canonatus, 28.

Januarij, Anno Domini 1585, coram Gypfio, sed ab hac de-
 cisione, postea Rota Romana recessit in eadem causa, ter-
 tia Junij dicti. Anni ut testatur *Gonzalez super octava Regu-
 la Cancellaria de Altern: glossa 15. § 2. num: 88, Idem tenet
 Barbosa de Officio & Potestate Episcopi allegatione 54, num:
 160 affirmans, sedem vacare, donec literæ Apostolicæ novi
 Prælati fuerint expeditæ, cum non possit administrare nisi
 literis expeditis, & Capitulo præsentatis.*

Sed quidquid scripserint præfati Doctores, hodie ino-
 levit ubiq; praxis, ut Vicarius Capitularis. Officium exerce-
 re valeat donec novus Prælatus adeptus fuerit possessionem.
*Ita scripsit Farinus, ubi supra, par. 1, quasi: 19, Idem & No-
 varius in summa Bullarii par. 1, sub verbo de Capitulo sede
 vacante comment: 38. ad finem. Idem annuit & Barbosa in
 d, cap: 42 num: 13, ad finem, Idem scripsit & Piasecki noster
 in proæmio praxis suæ Episcopalis, num: 22, ad finem. Potesta-
 tem Capituli, & Vicarij ab eo constituti cessare, si literæ
 authenticæ ad capiendam possessionem ex Curia Romana
 fuerint expeditæ, earumq; vigore Episcopus novus, posses-
 sionem Episcopatus petat sibi tradidit. Absq; literis autem,
 talibus, Capitulum non teneri cedere de exercitio suæ lu-
 risdictionis, vel inducere promotum ad possessionem.*

Vbi etiam subiungit: Potestatem Capituli consequen-
 ter & Vicarij à se constituti cessare, si Summus Pontifex,
 sedi vacanti daret Administratorem; talis enim, Admini-
 strator æquivaleret Prælato vel Capitulo, & ipse posset cō-
 stituere

stitueret Vicarium: allegatq; pro hoc text: in cap. Is cui, de Electione lib: 6. Decretalium. Quarantam, ubi supra § 14. dubitatur, & Sbrozzium loco citato, lib. 1. quas. 62. sed hoc apud nos vix practicabile fuit.

Id quoq; notandum; Quòd Capitulo excommunicato seu interdicto manet Iurisdictio Vicarij Capitularis suspensa, Quaranta in summa Bullarii sub verbo Capitulum sede vacante, ad finem. & Piasceki in proemio praxis sue Episcopalis, num: 22, §. Potest tamen Capitulum circa Electionem Vicarij.

Notandum secundo. Quod Vicario Capitulari ut suspecto recusato recurri debet ad Capitulum ut cognoscat causam recusationis: & constituto de justa recusatione, Capitulum, causam committat alteri non suspecto. Ita Piasceki ubi supra.

Deniq; Vicarius Capitularis, tenetur stare syndicatui, & reddere rationem suae administrationis Episcopo successori, etiamsi illam reddidisset Capitulo, & ab eo, vel ab eius deputatis obtinisset absolutionem, aut liberationem. Ita Barbosa in dicto cap: 42. num: 136. per text: Concil. Trid. cap. 6, sess. 24. de Reformatione. Idem scripsit & Quaranta in summa Bullarii, sub verbo Capitulum, folio apud me 182, versu. Cum Vicarii & alii Doctores communiter.

Hæc breviter, quoad hanc materiam scripsi, tanquam magis practicabilem. Alia poterit benevolus Lector videre in Doctoribus à nobis citatis, & præcipuè, Pavinum, qui de pote.

potestate Capituli sede vacante, copiosum edidit tractatū.

Pro complemento tamen istius partis tertiæ, placuit hic apponere formulam constitutionis Vicarij à Capitulo sede Episcopali vacante.

FORMA

Constituendi Vicarij à Capitulo sede vacante
Episcopali.

NOS Canonici, & Capitulum Ecclesie Cathedralis N. se-
de vacante per obitum bonæ memoriæ N. Episcopi &c.
Perillustri &c. salutem in Domino sempiternam. Cum ex Sa-
crorum Canonum dispositione, Ecclesiarum Cathedralium
Capitula, in deficientium Episcoporum (præsertim si ex huma-
nis eximi contigerit) locum subrogentur, eiq; in spiritualibus
& temporalibus succedant: Eorum munus erit viduatis, Eccle-
sias ita consulere, ut ministrorum celeritas, & diligentia vidui-
tatis incommoda minime sentiantur. Ne igitur supra dicta
Ecclesia, Nosiri culpa, aliquid detrimenti in spiritualibus &
temporalibus patiat: Nos dictis sacris Canonibus, & Conci-
lii Tridentini decretis obtemperare volentes; vocatis omnibus
& singulis Canonicis infra tempus à dicto Concilio statutum,
ad Vicarium, qui vices Nosiras sustinere debeat deputandum;
congregatisq; iis, qui debuerunt, voluerunt, & potuerunt in-
teresse, habitisq; interessentium votis, de consensu & voto e-
jusdem Capituli, Te Perillustrem &c. N. de cuius probitate,
Scien-

scientia, sufficientia confisi, generalem in Spiritualibus & temporalibus Vicarium Nostrum in predicta Ecclesia Cathedrali, Civitate, & Diocesi tenore presentium deputamus, creamus, & constituimus, toto tempore sedis Episcopalis vacantis, cum omnibus & singulis facultatibus, privilegiis, honoribus, oneribus, præminentis & prærogativis, ad huiusmodi munus exercendum necessariis & opportunis dantes Tibi plenam & liberam potestatem, omnia & singula exercendi, quæ Capitulo sede Episcopali vacante, in utroque foro, à lure permittuntur: Et proinde causas omnes tam civiles, quam criminales, & mixtas, etiam Hæresis, & matrimoniales, audiendi, & providendis decidendi, cum facultate excommunicandi, & censuras proferendi: nec non ea omnia faciendi, quæ Nos facere & mandare possumus, etiamsi speciale mandatum requirant. Et quod in casu infirmitatis, vel absentie substituere alium possis in locum sui & causas delegare. Reservantes Nobis, (hic scribamur si quæ Capitulum sibi reservaverit) Præcipimus itaque universo Clero huius Civitatis & Diocesis, aliisque huius Ecclesie iurisdictioni subiectis, quatenus Te in Vicarium Officialemque nostram generalem recipiant: Tibique, in omnibus præmissis paveant, & obediant, dantes Tibi vices, & voces nostras &c. Contradictores, & inobedientes, pœnis, & censuris Ecclesiasticis compescendi: & ita Te Vicarium deputamus, cum solutione salarii &c. In quorum fidem præsentem scribi iussimus per Notarium nostrum, & manu propria subscripsimus: Datum in Nostro Capitulo Ecclesie Cathedralis N. Die, Mense, Anno.

Hec

Hæc formula desumpta est à Nobis ex *Quaranta in Summa Bullarij sub verbo Capitulum sede vacante, ad finem, quam etiam formulam Barbosa in d. cap. 42. num. 137.*

Apud Nos autem ejusmodi constitutionis Vicarij forma non servatur, sed tantum Notarius Capitularis, in Actis Capitularibus, ejusmodi constitutionem connotat, sed ego censeo, quod securius sit, non tantum in Actis Capitularibus connotare, sed privilegium (modo quo supra) conscribere, & extradere, ut quilibet possit recurrere, quales facultates Vicarius constitutus, habeat à Capitulo sibi datas.

P A R S V. & V L T I M A.

De Electione, Potestate, Officio, Vicarij seu Administratoris à Capitulo sede Episcopali vacante constituti, vigore Constitutionum Nostrarum Provincialium.

DE Electione Administratoris sede Episcopali vacante, ex tat Constitutio Provincialis, Zbignei de Olesnica, Dei & Apostolicæ Sedis gratia, Sanctæ Ecclesiæ Gnesnensis Archiepiscopi, & Primatis Regni, in libro primo Constitutionum Provincialium Gnesnensium, folio apud me 33. & sequent. ubi Constitutionem Illustrissimi & Reverendissimi Joannis Sproski, Archiepiscopi Gnesnensis, & Primatis Re-

ris Regni, Prædecessoris sui, pro Bono mensæ, tam Metropolitanæ Gnesnensis quam Cathedralium Ecclesiarum Provinciæ in casu vacationis earundem conservatione, pro futuro Pontifice per ipsum in Synodo Provinciali Lanciciensi Anno Domini 1459. celebrata editam & promulgatam, ab omnibus CoEpiscopis tunc evulgatam innovavit, ratificavit & confirmavit.

In qua Constit: d. Joannes Sprovius Archiepiscopus Gnesnensis & Primas Regni statuit & ordinavit Sacra Synodo approbante, temporibus perpetuis, irrefragabiliter observandum: Quod vacante Ecclesia Metropolitana Gnesnensi sive Cathedrali Provinciæ Gnesnen: corporeq; Prælati defuncti tradito Ecclesiasticæ sepulturæ: Prælati & Canonici tunc præsentés apud Ecclesiam, ingrediantur locum Capitularem, pro tractatu faciendo super negotio Electionis futuri Pastoris: & Bonorum mensæ Archiepiscopalis, sive Episcopalis gubernatione.

Sed postea lib: 3. earundem Constitutionum Provincialium Gnesnensium folio apud me 181 Petrus Gamratus Archiepiscopus Gnesnensis in Synodo sua Provinciali Anno Domini 1541. statuit, ut Executores, Dominorum Archiepiscoporum & Episcoporum defunctorum: seu illi ad quos pertinebit à die mortis in octo diebus ad minus: vel ad summum in quindecim corpora illorum sepelire procurant, si in eorum Diocesi, eos mortem obire contigerit, si vero extra Diocesim; tunc duplum ejus temporis habe-

ant. Nihilominus in termino octo dierum à morte Archiepiscopi, Capitula Ecclesiarum, & Capitulum & Administratorem eligere; & Bona Episcopalia in eorum dispositionem recipere debebunt, & tenebuntur.

Quæ Constitutio Petri Gamrati concordat cum Conc. Trident: loco citato ubi statuitur, vt infra octo dies à die mortis, vel à prima notitia, Administrator Bonorum Episcopaliū, & Vicarius quoad Iudicia eligatur, de quo videantur quæ supra scripsimus in parte 3. ubi ex Doctoribus ibidem allegatis adnotavimus: Quod dicti octo dies, à morte, vel prima notitia mortis; aut Translationis ad alium Episcopatum possint restringi, & abbreviari: quod & apud Nos in praxi vidi observari.

Nam Capitulum, habitâ primâ notitiâ de morte Archiepiscopi, vel Episcopi sui, per Præsidentem tunc Capituli, ad locum Capitularem Prælati & Canonici, tunc penes Ecclesiam residentes convocantur. Et ante omnia, Exequiæ pro mortuo Pastore in Ecclesia Cathedrali decernuntur: & literæ Cridæ scribi mandantur; ut in termino ex iisdem literis Cridæ proveniente, omnes & singuli Prælati & Canonici compareant, ad constituendum Administratorem sede Episcopali vacante.

Notarius itaq; Capituli in hunc vel similem modum, connotat in Actis Capitularibus.

Actum in Capitulo Ecclesie Cathedralis N die N. Mense N. Anno N. Per illustres & Reverendissimi Domini Prælati

& Ca.

Et Canonici, penes Ecclesiam tunc residentes: Hæbita certa
 notitia, de morte Illustrissimi Et Rndissimi Domini Episcopi sui
 N. N. qui die N. Mensis N. anni currentis hora N. vitam
 temporalem, in æternam commutavit. Primò decreverunt:
 Quatenus per Venerabiles Seminaristas (si tunc fuerint, alias
 per alium Clericum) Parochialibus Ecclesiis, tam intra quàm
 extra muros Civitatis N. tum Et omnibus Religiosorum Con-
 ventibus, Et alijs Ecclesiis denuntiatur mors Illustrissimi Et
 Rndissimi Dni Lociordinarij, ut audito pulsu campanæ maioris
 Ecclesiæ Cathedralis, omnes Et singulæ campanæ per Ecclesias
 suas pullentur. Secundo, ut feria N. Mensis N. omnes Paro-
 chiales Ecclesiæ, ad Ecclesiam Cathedralẽ conveniant, pro
 Exequijs solennibus, Et ibidem, pro anima defuncti Pastoris de-
 votissimè erent. Pro quibus exequijs absolvendis, Capitulum
 inerea ex massa sua florenos. N. extradere mandavit: cum spe
 tamen refusionis à DD. Executoribus 6. m. defuncti. Tandem
 Et literas Crida extradere mandarunt ad eligendum Admini-
 stratorem sedis Episcopalis vacantis, pro die N. Quarum li-
 terarum talis tenor, regulariter conscribitur.

LITERÆ CRIDÆ

Ad eligendum Administratorem sede Metro-
 politanâ vel Episcopali vacante.

Prælati Et Canonici Ecclesiæ Cathedralis N. cir-
 ca eandem Ecclesiam residentes.

Q 2

Illustris

Illustrissimis & Rndissimis (si tunc in Capitulo fuerint Episcopi Regni, ut solet fieri) alias non existentibus illis solet scribi, respectu Suffraganei Rndissimo, Perillustribus & Admodum Reverendis Pralatis & Canonicis dictae Ecclesiae Cathedralis N, Dominis, & Fratribus Nostris charissimis salutem in Dño.

Cum Illustrissimus & Rndissimus olim Dominus N. Dei & Sanctae Sedis Apostolica gratia, Episcopus N. Pater & Pastor Vigilantissimus, post exauctatos Pastoralis sollicitudinis labores, non tam dierum, quam meritorum in Ecclesia Dei plenus, & inevitabili caelestis ordinationis decreto, die N. Mensis N, Anno N. hora circiter N. pie, & sancte in Domino obdormierit; & relictis in terra corporis sui ex vijs animam suam, pro Nobis coram Domino Deo oratricem, in celos nostris pramiserit animabus. Nos inhaerentes statutis Provincialibus, praesentis Edicti Nostris literas, ad effectum infra scriptum, extradendas, & ad valvas dictae Ecclesiae Cathedralis N. publicandas esse duximus. Quo circa Fraternitates Vestras fraternè requirimus: quatenus die N. Mensis N. Anni N. ad eandem Ecclesiam Cathedralem, & solitum locum Capitularem, in termino ex ijsdem literis Crida ineidente conveniant: ibiq; servatis de iure & consuetudine servandis, Administratorem Episcopatus N. vacantis & Bonorum eiusdem Episcopatus constituentur iurisdictionem Diocesanae, & distributionem Clavium Bonorum Episcopatum, cum omnibus & singulis suis iuribus, & pertinentijs univrsis, Eidem committant, ac alia omnia, & singula, in pramissis, necessaria, & opportuna, faciant, gerant, exer-

ceant,

ceant, & exequantur. Alias Fraternitates Vestras certificamus; quod siue in dicto termino comparuerint, siue non: Nos nihilominus ad præmissa, & alia omnia & singula, in præmissis requisita & necessaria, procedemus. Absentiã Fraternalitã Vestrarum in quocunq; non obstante. In quorum fidem, præsentem literas manu Perillustris & Rndissimi protunc Capituli celebrati subscriptas, Sigillo Nostro Capitulari communiri, & per Notarium Nostrom Capitularem, ad valvas Ecclesie Cathedralis Nostre publicari mandauimus. Datum in eodem Capitulo, die N. Mense N. Anno N.

In termino itaq; ex prædictis literis Cridæ incidente, conveniunt omnes Prælati & Canonici congregati ad locum Capitularem solitum & præmissã invocatione Spiritus Sancti, ad Constitutionem Administratoris descendunt. Nihilominus, antequam ad eiusmodi constitutionem Administratoris vel Bonorum mensæ Episcopalis vel Archiepiscopalis distributionem accedant: omnes Domini de Capitulo tunc præsentem, singulariter singuli, tenentur præstare iuramentum, in manibus Prælati superioris ibidem existentis: Prælatum autem senior, in manibus sequentis. Ita in dictã constitutione Sproviana, lib: 1, Constitutum Provincialium, folio apud me 37. & in Constitutione prima Węzykowska fol. 70 sub tit: sede vacante. Forma autem dicti Iuramenti, descripta est in dictã Constitutione Sproviana, loco citato, tenoris sequentis.

Ego N. juro, quod in Electione Administratoris, & distributione

butione Castrorum, Tenutarum, & Bonorum mensæ Archiepiscopalis & Episcopalis, huiusmodi nunc vacan: dabo votum meum secundum Deum, & puram conscientiam, nominaboq; illum in Administratorem, quem scivero, & credidero meliore & utiliore pro huiusmodi Officio Administrationis, & gubernationis, non habito respectu ad commodum proprium, consanguinitatem amicitiam, vel favorem: Bonaq; quæ mihi fuerint commissa ad gubernandum, fideliter, & iuliter dispensabo, & tuebor: rationemq; debitam de eis & sufficiente m faciam futuro Archiepiscopo vel Episcopo. sic me Deus adiuvet & hac sancta Dei Evangelia.

Constituto itaq; Administratore receptoq; ab eo iuramento, quod debite fideliter, & iuste exequatur Officium sibi commissum proceditur ad distributionem Bonorum, seu Clavium mensæ Archiepiscopalis, sive Episcopalis, isto modo.

Primò quidem non detur gubernatio dictorum Bonorum petenti ipsam, aut per aliquam ordinationem sibi dari procuranti. Et quòd gubernatio castri seu Clavis cujuslibet & uniuscuiusq; non detur, nisi uni personæ tantum, & de gremio Capituli, & non duabus Personis, sicut consuetum erat fieri. Quæ persona debet præstare Iuramentum super restitutione Castri, aut Tenutzæ, Capitulo, durante vacatione.

Quo facto, inquirat Administrator vota singulorum primò, super aliquo Castro, seu Tenuta, quis ex genio Capituli,

pituli, sive tunc præsens, sive absens fuerit magis idoneus, & utilior, pro regimine Castri seu Clavis videatur, & in quem major pars Capituli convenerit, aut consenserit, illi detur gubernatio Castri & Tenutæ, cum sibi adjacentibus Bonis. Et sic fiet de singulis Castris seu Clavibus, aliorum Bonorum Mensæ præfatæ.

Et quidem talis electus Prælatus, aut Canonicus, teneatur, & sit adstrictus, assumere huiusmodi gubernationem, sub pœnâ quatuor marcarum argenti, fabricæ Ecclesiæ applicanda: iurareq; tenebitur, quod fideliter administrabit Bona sibi concredita; & ejus gubernationi commissæ.

Distributis itaq; Bonis mensæ Archiepiscopalis vel Episcopalis, sic ut præmittitur ad gubernandum; Administrator mittat proprium Notarium, aut Capellanum, cum quolibet Tenutario, ad Tenutam sibi datam ad gubernandum, qui coram testibus faciat inventarium in singulis locis Tenutæ; censuum, decimarum Maldratorum debitorum, & aliorum Bonorum derelictorum. Cujus Inventarij scripturam tradat Administrator, cum tribus alijs de Capitulo, per ipsum Capitulum, seu majorem partem, eligendis, & adiungendis ipsi Administratori, se in ea cum Testibus subscribendo. Sicq; fiat de singulis alijs Tenutis, seu Clavibus.

Secundò; Quod quilibet Tenutarius, receptâ sic per eum possessione suæ Tenutæ, de Authoritate Administratoris

toris non tangat census de Oppido, Villis, aut Bonis alijs Tenutzæ suæ provenientes; sed tradat eos in manus Administratoris, ac prædictorum trium de Capitulo, si tale tempus advenerit, in quo census sunt de Jure exigendi.

Tempore verò, in quo census exigendi non sunt soluti, puta, ante Festum Sancti Martini, nullatenus exigantur, sub poenis infrascriptis, quibus censibus expediendum erit factum Electionis, vel postulationis. in Curia Romana, quatenus necesse fuerit vel de alijs fructibus mensæ Archiepiscopalis, vel Episcopalis: salvis tamen his, quæ in testamento Archiepiscopi, vel Episcopi defuncti, fuerint descripta qui de rebus suis, pecunijs argento, Clenodijs, libris, vestibus, equis, & alijs omnibus per eum undecunq; acquisitis, poterit testari, tanquam defervitis per eum, juxta statutum Concilij Provincialis, & consuetudinem legitimè præscriptam.

Quodsi Archiepiscopum, vel Episcopum mori contingat in Festo S. Martini, vel quocunq; die post Festum Sancti Martini; & inter diem Nativitatis Domini, ipse Archiepiscopus, vel Episcopus mortuus habeat, & testetur de omnibus censibus, decimis & alijs fructibus præteritis, stantibus, collectis, vel apud censitas, vel debitores existentibus; & pro voluntate suâ hæc omnia convertat.

Si verò post Festum Nativitatis Domini, & inter Festum S. Margarithæ aliquo die, & inter Festum S. Martini mori contingat, habeat tertiam partem omnium fructuum,

Stuum, censuum, & decimarum; de quibus testari poterit: duabus partibus residuis pro successore relictis.

Tertio. Quod decimæ, si essent aliquæ jam collectæ, & derelictæ vel adhuc colligendæ stent etiam intactæ.

Tenutarius autem seu Regens Bonorum, vivat ex Allodijs & Molendinis, piscinis, & alijs minutis fructibus, & obventionibus: moderatamq; familiam reneat in Castris seu Clavibus, & alijs Bonis, & concordem, quæ sufficiat pro servitijs faciendis, in Bonis sibi commissis.

Quiq; Tenuarij seu Regentes, Incolas & subditos, ipsis ad gubernandum, commissos, exactionibus non aggravent, neq; pænas ab eis indebitas exigant, aut quoquo modo gravent, præsertim per inventionem novorum gravaminum, exactionum & tributorum.

Quodq; in sylvis, gaijs, & nemoribus, ligna ad vendendum non excidant, neq; ea distribuant, aut donent: debitaq; post mortem Pontificum derelicta, non relaxent. Piscinas non effundant ad vendendum pisces; sed sine offensione earum, piscibus utantur pro suâ necessitate.

Si verò de Allodijs, & alijs supra dictis, aliquis Tenuariorum, seu Regentium, contentari fortassis non posset: recipere poterit decimam unam, vel plures, pro sustentatione sui, vel familiæ, cum scientia tamen & consensu Administratoris.

Ædificia etiam integra in Curijs Archiepiscopalibus, vel Episcopalibus, & supellectilem domorum Archiepisco-

R

prium,

paliū, vel Episcopaliū, conseruent, & non alienent; eti-
am si talia fuerint, quæ nondum sunt redacta ad aliquam
speciem Edificij.

Item, si Administratori visum fuerit, aliquem perpe-
ram, & inutiliter, aut damnose, administrare Bona men-
sæ Archiepiscopalis, vel Episcopalis, habeat plenam pote-
statem auferendi dicta Bona mensæ, & ea tradendi in gu-
bernationem alteri de gremio Capituli, idoneo pro admi-
nistratione Bonorum prædictorum.

Item, cum de futuro Pastore provisum fuerit, Archi-
episcopo, vel Episcopo proviso, postquam præstiterit iura-
mentum de seruandis statutis, & consuetudinibus Ecclesiæ
approbatis, faciet ipse Administrator primò rationem, de
censibus per eum perceptis, & omnibus alijs Bonis, ac eti-
am per eum expositis, cum prædictis tribus de Capitulo,
quando Archiepiscopo, vel Episcopo placuerit. Et postquā
super hoc per eum requisitus fuerit, & in præsentia aliquo-
rum aliorum de Capitulo, per Archiepiscopum, vel Epi-
scopum eligendorum: post hoc & alij similiter facient ra-
tionem Archiepiscopo, vel Episcopo, in præsentia Admini-
stratoris, & aliquorum de Capitulo, juxta Inventaria
facta.

Si quis autem in ratione defecerit ad eorum quæ per-
ceperit, ultra expensas necessarias, tenebitur ad restituti-
onem realem cum effectu, sub poena Excommunicationis,
quam Archiepiscopus, vel Episcopus, in eum ferre pote-
rit, cessante a l quā appellatione.

Qui

Qui si eam interposuerit, Capitulum ejus appellationi deferre non debet. Quod si detulerit, ad satisfactionem tenebitur; ad quam appellans tenebatur: nisi tunc constaret de manifesto & notorio gravamine, per Archiepiscopum, vel Episcopum, rationem faciens illato, de quo gravamine Capitulum cognoscere debet. Alijs poenis Juris, & Statutorum Provincialium, contra usurpantes Bona Ecclesiarum vacantium, in suo robore duraturis.

Quae omnia praemissa, in dicta Constitutione sproviana, loco citato, descripta sunt.

Et quamvis Constitutiones Provinciales, in Synodo Provinciali, ab Illustrissimo & Reverendissimo Bernardo Maciejowski, Sacrae Romanae Ecclesiae Presbytero Cardinali, tituli S. Joannis ante portam Latinam, Archiepiscopo Gnesnensis, sub auspicijs Pauli V. Summi Pontificis, Anno D. 1607. Petricoviae celebrata, sint reassumptae, ut in eadem constitutione Maciejoviana, folio apud me 19. sub titulo de Statutis Provincialibus Antiquis. Et in Synodo Provinciali ab Illustrissimo & Reverendissimo Dno Laurentio Gembicki, Dei & Sedis Apostolicae gratia Archiepiscopo Gnesnensi, Anno Domini 1621, die 26. Mensis Aprilis, Petricoviae celebrata, folio apud me 26. sub titulo de Statutis Provincialibus, statutum est, ut Statuta antiquiora, libris 5. contenta, & per Sedem Apostolicam, a Martino V. Joanne XXIII. & Gregorio XII. confirmata. Et in Constitutione Provinciali, ab Illustrissimo & Reverendissimo Joanne Węzyk,

Dei & Apostolicæ sedis gratiâ, Archiepiscopo Gnesnensi, Anno Domini 1628 die 22. Mensis Maij, Petricoviæ celebrata, folio apud me 70. sub tit: Ne sede vacante: specialiter, dicta Constitutio Sproviana, de Electione Administratoris, & Bonorum Episcopaliû, sede vacante regimine, uti Provinciæ huius rebus, Bonis Personis, & locis accomodatam, servandam, prædicta Synodus præcepit. voluitq; omnino, ut in omnibus Dicecesibus, & Ecclesijs Regni huius & Magni Ducatus Lithuanix, antequam ad Electionem Administratoris, vel Bonorum mensæ Episcopalis distributionem deveniatur; Juramentum præstetur secundum formam in eâdem Sprovianaâ descriptam: Bonaq; Episcopalia, in Regimen, non per senium, uti Præstimoniam dividi solent: sed illis, qui magis idonei ad rem familiarem gerendam, & Bonorum defensionem videbuntur, committantur.

Nihilominus disposita in dictâ Constitutione Sproviana, in usu, & praxi, hisce temporibus non sunt.

Et primo; quoad Electionem Archiepiscoporum vel Episcoporum per Capitulum faciendam. Nam hæc Electio libera cessavit: & Serenissimi Reges vacante sede, nominant juxta arbitrium suum, cum clausula, ut nominatum a se, & non alium, Capitulum eligat; atq; sic hodie illa Electio libera, in imaginariam & fictitiam transijt.

Secundo; Capitula hodie, non faciunt sumptus ex Bonis mensæ Archiepiscopalis vel Episcopalis, in Curia Romana, pro facto Electionis vel postulationis, sed nomina-

tus à Serenissimo Rege, & à Capitulo Electus, dictam expeditionem, sumptu proprio in Curia Romana procurat.

Tertio, Annus gratiæ non ita practicatur, prout in dicta Constitutione Sproviana ordinatum est: Nam in dicta Constitutione Gembiciana capite sexto, aliter statutum est. Eadem synodus, cupiens Ecclesiasticorum in hac Provincia indemnitati consulere; innovat antiquum ab immemorabili tempore, ex auctoritate Apostolicâ, in usum Inductum Statutum Provinciale, de Anno gratiæ. Et declarat ex prædicto Statuto, non defunctis tantum Beneficiatis, sed vivis etiam, quâcumq; ex causa illorum Beneficia lure vacare in vita ipsorum contigerit, juxta Bullam Leonis X, Annum gratiæ deberi. Ideoq; omnes sine exceptione, huius Provincia Beneficiatos seculares, ad huius statuti observationem obligari: Et cum in Cathedralibus, atq; Collegiatis Ecclesiis, à minoriq; Clero idem statutum observetur: æquum sanè est, ut Rndissimi Episcopi, suis hoc Prædecessoribus, pro sublevandis ipsorum Episcopalibus, & Senatorijs oneribus, ex eodem Statuto libenter præstent, quod eadem lege Iustitiæ, à suis Successoribus præstare sibi cuperent: Ita tamen, ut non ad rigorem justitioris proventuum, sed ex æquo & Bono, eadem pars Anni gratiæ à Successore Beneficij solvatur. Hucusq; verba dictæ Constitutionis Provincialis Gembicianæ.

Idem quoq; in Constitutione secunda Provinciali Węzykovianna, folio apud me 17. sub titulo, de Abbatijs vacantibus, statutum est: *Ut Bona Ecclesiastica, post mortem Abbatum*

Abbatum, vel Præpositorum, cum suis redditibus, & proven-
tibus, integra remaneant, ac futuro, prout de iure, Successori
conseruentur: nevé à quibusuis diripiantur: statuit Synodus,
antiquæ consuetudini inhaerendo, ut Domini Locorum Ordina-
rii, post decessum Abbatum, seu Præpositorum, Admini-
stratorem ex medio sui Capituli, unâ cum Priore Monasterij,
constituant, qui indemnitati eorundem Bonorum, etiam im-
mobiliū, per defunctum derelictorum, prospiciant; de hisq̃
futuro Successori, adinstar Sproviana Constitutionis, de sede
vacante, in novissima Synodo, à Sede Apostolica approbata,
rationem reddere teneantur. Raptores autem Bonorum, red-
dituum, & rerum à defuncto relictarum, pœnam excommu-
nicationis ipso factò, contra rapientes Bona post mortem in-
testati, Statutis Provincialibus decretum, incursum decernit.
Æquum etiam censeat Synodus, ut in Abbatij & Præposituris
commendatis modus procedendi adinstar Anni gratiæ, per
Bullam Leonis X concessi, observetur, sed Regulares minimè
id attendunt præcipuè Cistercienses.

Sed Patres Regulares dicta Iura non observant, verum
post mortem Abbatis etiam Commendarij diripiunt, &
quod maius est, citra modestiam Regularem, arma arri-
piunt. In quo Illustrissimi & Reverendissimi Episcopi &
Archiepiscopi deberent serio agere, & resistere, & illorum
temeritatem compescere.

De Anno autem hoc gratiæ, libro 3tio Constitutionū
Provincialium, folio apud me 77. sub titulo, de Anno gra-
tiæ

tia constitutum est. *Ut quilibet Prælati, Canonici, Altarista, Plebanus, Vicarius, & ex quocumq; titulo Beneficiatus, curatus, & non curatus, in universa Provincia, si moritur in primis mensibus Anni incipientis, à Circumcisione Domini, habet quartam partem omnium reddituum, juxta valorem suorum Beneficiorum: sed Successori frumenta æstivalia relinquat ad seminandum prædium. Si in tribus mensibus secundis, habet medietatem: si in tertijs tribus mensibus, habet tres partes de frumentis hyemalibus, ad quantitatem Prædij non seminati, Successori relictis: sed in residuis mensibus, habet totum.*

Sic & Leo Papa X. in Bulla sua, Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1515. quinto Idus Augusti, Pontificatus sui Anno tertio, edita, de prædicto Anno gratiæ, statuit: *Tum in certo Statuto Provinciali Gnesensis hactenus observato, expressè caveatur: Quod quilibet Prælati, Vicarius, & quocumq; titulo Beneficiatus, cum curâ, vel sine curâ, si moritur in primis tribus mensibus Anni, incipiendo à Circumcisione Domini, habeat partem introituum, & emolumentorum, juxta verum valorem suorum Beneficiorum, Successori tamen frumenta æstivalia relinquat ad seminandum prædia, si vero in tribus secundis mensibus, habeat medietatem: Et si in tribus tertijs mensibus, habeat tertiam partem: de frumentis hyemalibus, ad quantitatem prædij, vel prædiorum non seminatorum Successori relictis. Si vero in ultimis tribus mensibus moritur, habeat universos fructus illius*

lius Anni, prout in eodem Statuto plenius dicitur contineri.

Quantum ad sustentationem, & consolationem Regemium, in dicta Constitutione Laurentij Gemnicki Archiepiscopi Gnesnensis, folio apud me 24. sub titulo, de Officio Capituli sede vacante, sic disponitur: *Ut Capitula, sui Officii partes, sub tempus vacationis sedium Episcopaliū in redditibus patrimonij Ecclesiastici colligendis, & asservandis, ex prescripto Statutorum, in anterioribus Synodis latorum expleant: Abusus, qui hac in parte, in damnum Episcoporum irrepserunt, abolemus: decernimusq̄, ut Administratio, & sustentatio, aliq̄ sumptus, qui Administratoribus Bonorum, sedibus vacantibus, incumbunt, limites veterum Constitutionū non excedant: Personaq̄ Capitulares, sumptus ampliores, quā statuta permittant, non faciant, neq̄ in rem suam, ex peculio fructibusve Bonorum Episcopaliū, plura sibi usurpent; sub pena Excommunicationis, & restitutionis, alias iuxta Statutū antiquum Provinciale.*

In Constitutioneq̄, Provinciali prima, Joannis Wezyk, folio apud me 70. sub titulo, de sede vacante, statutum est: *Ut nemo Dominorum Regemium Bona Claris suæ commissa locare vel in Arendam cuiquam concedere præsumat; sed quilibet Notarium juratum, unā cum villico in sua Clave habeat, qui Proventus omnes perceptos, & expensos, de quibus unusquisq̄ Regens rationem reddere debet, fideliter & ordinatè conscribat, ut nimirum Successor Episcopus, sufficientem rationem accepti & expensi Inventariumq̄ omnium habeat: occasioq̄*

casioꝝ litium. Et querularum præcedatur, salvâ honestâ Et sufficienti provisione uniuscuiusq; Regentis.

Quantum ad rationem reddendam à Regentibus Clavium, & ab ipso Administratore. In dicta Constitutione prima Węzykoviana folio apud me 70. & sequi sub titulo sede vacante, sic constitutum est: Ratio Administrationis ab uno quoq; Regente, successori Episcopo, intra tres menses facienda est: primùm in Capitulo; eaq; postea ad requisitionē Episcopi illi ostendenda: quæ si Episcopo non satisfaciat, de eâ cognitio fieri debet ab Episcopo, cum adiunctis ex Capitulo, iuxta dispositionem Concilij Tridentini sess. 26. de Reformatione. cap. 6. A Iudicio vero Episcopi, Et Adiunctorum Capituli, ad Superiorem Iudicem appellari poterat. Sed apud Nos hoc, à quodam Episcopo non fuit servatum. sed Administrator debuit rationem Administrationis coram Rndissimo Nuntio Apostolico facere. Quâ autem Authoritate ignoro. si quidem dicta Constitutio Węzykoviana sit à sede Apostolica approbata, Et ideo servanda.

Ad hæc in eadem Constitutione Provinciali Węzykoviana prima loco citato statutum est: Quod Capitulum, Administrator, vel Regens Clavis cuiuslibet, abstinere debet à dispositione quorumvis Bonorum; neq; illa Beneficia conferre per se, vel per suum Balivum. Neq; Capitulam subscribat, vel sigillo obsignet Privilegia defuncti Archiepiscopi vel Episcopi, quæ vivente Archiepiscopo, vel Episcopo, capitulariter subscripta, videlicet ante viginti dies obitus Episcopi, vel

consignata à Capitulo non fuerint: sed quævis Privilegia, & Gratia, quæ effectum suum sortita non sunt ante viginti dies mortis Archiepiscopi, vel Episcopi, futurum Successorem in Archiepiscopatu, vel Episcopatu expectent: aliter concessa, vel edita, nullitatis vitio subsint.

In dicta Constitutione Laurentij Gembicki, folio apud me 25, sub titulo de Bonis mensæ Episcopalis, monentur Illustrissimi & Rndissimi Domini Episcopi, ut circa locationem Bonorum mensæ Episcopalis, clausulam apponant Actis Castrensibus roborandam, quod dictorum Tenentarij, sede Episcopali vacante, Bona mensæ Episcopalis, Capitulis libere & sine contradictione tradent. Idem ante, & in Constitutione Provinciali Macieiovia, folio apud me 10, sub titulo de non alienandis Bonis Ecclesiæ, sed Illustrissimi & Rndissimi Domini Episcopi id non observant, & sine scitu & consensu Capituli, Bona mensæ Episcopalis, arendant, absq; dicta clausula. Et quod maius est, anticipatè pro toto anno pecuniam accipiunt. Hinc sede Episcopali vacante, maximæ oriuntur difficultates, & lites, cum maxima jactura Bonorum, & damno Regentium.

Id quoq; censui notandum circa Constitutionem Administratoris: quod licet Concilium Tridentinum cap: 16. sess: 24. de Reformatione, statuit: ut Capitulum, post mortem Episcopi sui vnum, vel plures Oeconomos fideles constituat; qui rerum Ecclesiasticarum, & proventuum curâ gerant: Et præterea Officiale seu Vicarium, intra octo dies

Dies constituat, vel existentem confirmet. Tamen dicta Constitutio & ordinatio Concilij Tridentini, apud Nos non servatur, sed Administrator eligitur, qui & curam proventuum gerit; & Jurisdictionem Iudicalem exercet.

Dictus itaq; Administrator à Capitulo sede vacante Episcopali, à Capitulo constitutus, debet literas innotescentiales electionis sui in Administratorem extradere, & per totam Dioecesim transmittere, sub hac, vel simili forma.

Innotescentiales Administratoris.

Heronymus Sc. scribantur omnes tituli eius quos habet & in fine apponatur: ac sede vacante Episcopatus N. Administrator generalis, postea sequitur univ^{er}sis & singulis Secularibus, & Regularibus Prælati^s, Fratribus in Christo dilectis, cæterisq; Presbyteris & Clericis, per Civitatem, & Dioecesim univ^{er}sam N. ubilibet constitutis salutem in Domino.

Licet existimemus omnibus vobis innotuisse, Nos, post decessum felicis memoria Illustrissimi & Rndissimi N. Episcopi N. munus administrandi eiusdem Episcopatus delatum capessivisse. (at quod rñe obeundum, auxilium imprimis celeste vestras deinde orationes imploramus.) Tamen id servato ex Iuris præscripto ordine, ne quis forte ignorantiam in excusationem adducendam putet, omnibus Jurisdictioni ordinariæ subiectis, quorum interest notum facimus: Nos, Deo volente feria N. post Festum N. proximè ventura paratos, & accinctos esse, præmissa Jurisdictionis Nostræ fundatione, ad Iura quævis pro Tribunali reddenda, Iudicia exercenda, omnes causas, contro-

versas, Actiones, coram quibuscunq; Iudicibus Ecclesiasticis occasione quaruncunq; rerum, ante motas, & vertentes, per Nos, de novo, à punctis & terminis in quibus steterunt, ac pendent indecisa reassum, ac iuxta processum Iudicarium continuari, ac alia, quæ Iuris & Iustitiæ fuerint Iurisdictione ita postulante, procedem. In cuius rei fidem, præsentibus manu Nostra subscriptis, Sigillum Nostrum est subimpressum. Datum die N. Mense N. Anno N.

Si autem Episcopus moriatur penes Cathedralam, vel alibi, sed sepultura ejus in Ecclesia Cathedrali fiat tunc Administrator solet edere processum ratione sepulturæ Episcopi defuncti, sub hac, vel simili forma.

Processus ratione sepulturæ Episcopi defuncti.

Hieronymus &c. Perillustribus & Admodum Rndis, Venerabilibus ac Religiosis Prælatibus, Canonicis, Præpositis, Parochis, Guardianis, Prioribus Ecclesiarum & Collegiarum, Parochialium, & Conventualium hic in Civitate N. vel extra muros eiusdem Civitatis consistentem: earumq; vicesgerentibus, Vicariis, Mansionariis, Altaristis, Præbendariis, cæterisq; salutem in Domino.

Non dubitamus Vobis notum esse, superioribus diebus, Illustrissimum & Rndissimum olim N. Episcopum, N. extremum diem obiisse: cuius corporis sepulturæ dies N. Feriâ, N. Mensis N. in Ecclesia Cathedrali N. peragenda, designatus: Eâ propter à Nobis pietatis & charitatis Officii quo superioribus adstricti sumus, exigente. Vos omnes, & singulos, invitamus, &

hortamur,

hortamur: quatenus omnes, & singuli, una cum Fraternalitatibus seu Companijs, in quorum Ecclesiis sunt instituta, Feria N. proxime venturâ ante horam N. in minori horologio, ad Curiam Episcopalem penes Ecclesiam Cathedralē existentem, (vel si alibi fuerit, tunc exprimat) in qua eiusdem Illustrissimi & Rndissimi Episcopi defuncti corpus deponetur conveniat: Indeꝝ omnes, ordine suo debito, & in processionibus publicis adhiberi consueto, corpus memorati Illustrissimi Reverendissimi N. Episcopi defuncti, ad prædictam Ecclesiam Cathedralē N. hoc ultimum ipsi quasi debitum Amoris & obsequij, exolvere, deducatis oblationes, & Sacrificia offeratis, orationes pro salute ipsius Anima ad Deum Omnipotentem, devotè fundatis; & Christi fidelibus orationibus, in Concionibus recommendari curetis. Facientes & ad Vestras Ecclesias omnes campanas dicta Feria N. proxime futura, audito sono maioris Campanæ Ecclesie Cathedralis, pro more, & consuetudine in talibus fieri solitis, pulsare: aliaꝝ omnia, quæ celebritas huiusmodi funeris requirit, exequi, non negligatis. Volumus autem, ut presentis Processus literas, vnus ad alium, ordine solito, sine morâ transmittat; ultimus vero easdem Officio Nostro reddat, sub pœna Synodali. Insuper monemus omnes Altaristas & Præbendarios Ecclesie Cathedralis N. ipsiq; sub penis Canonice mandamus: ut Altaria sua ad celebranda Sacrificia, dictâ Feriâ N. adornent. In cuius rei maiorem fidem, presentis processus literis sigillum Nostrum apponi mandavimus. Datum &c.

Solent

Solent & aliæ literæ Processus per totam Diocesim, extradi, ut pro Anima Episcopi defuncti, Missæ & Divina Officia peragantur, sub tali, vel simili forma.

Hieronymus N. N. Vniversis & singulis N. N. salutem in Domino. Et si pro pietatis & Religionis Officio, pro uniuscuiusq; in Christo obdormientis salute, Deum Omnipotentem deprecari debeamus; tamen vel maxime erga illos, qui dignitate & sublimitate alicuius Officij, in Ecclesia Dei perfuncti sunt, præstare adstringimur. Cum itaq; Illustrissimus & Rndissimus N. N. Episcopus N. extremum vitæ cursum confecisset visum est Nobis ut pro Officij Nostri ratione, ad simile Officium pietatis omnes & singulos adhortaremur, & moneremus, prout hortamur, & monemus: mandantes omnibus & singulis, in virtute sacræ obedientiæ, & sub pænis Canonicis præcipientes: quatenus vestris in Ecclesijs, quam primum Officium defunctorum, cum Sanctæ Missæ sacrificio, adhibitis cæremonijs circa Actus huiusmodi, & more Ecclesiæ Catholicæ adhiberi consuetis, peragatis, peragiq; faciatis; & populum vniversum, ad orationes pro anima illius ad Deum Præpotentem fundendi, Vestris in Concionibus, excitetis, & excitari curetis: volumus autem ut hasce literas Nostras Processus, Officiales Foranei (si in aliqua Diocesi sint) factis eorum transumptis, ad Decanos Rurales, Decani autem per Decanatus suos, & sic primus ad alios sequentes Præ-

positos

positos sine mora, per solitam Cursoriam transmittant, & debitum Executionis demandēt, vltimus verò, easdem literas Processus ad Officium Nostrum, sine mora transmittat. In culus rei maiorem fidem &c. Datum N. N.

Ad præmissa adiungo; quod libro tertio Constitutionum Provincialium folio 181. sub titulo, de Missis pro defunctis spiritualibus celebrandis statuitur his verbis: Quia Ecclesiarum Cathedralium Prælati, & Canonici Confratres in Christo, ex approbata consuetudine nuncupantur, & ideo ut ex Confraternitate huiusmodi aliquis fructus proveniat animabus, statuimus; ut postquam Prælati, vel Canonici Ecclesiæ Cathedralis obierint; superstites Prælati & Canonici, cum primum obitus defuncti ad eorum notitiam pervenerit, quivis Prælati pro anima Principalis Prælati, id est Archiepiscopi, vel Episcopi sex Missas cum totidem vigilijs pro anima verò æqualis Prælati defuncti, tres Missas cum totidē vigilijs absolovere per se, vel alium teneatur. Canonicus verò pro anima principalis Prælati, id est Archiepiscopi, vel Episcopi tres Missas cum totidem vigilijs pro anima verò inferioris Prælati, vel Canonici, vnam Missam cum vigilijs similiter per se, vel per alium, quàm citò commode poterit, virtute Fraternalitatis, & statuti huiusmodi, dicere sint adstricti. In quo ipsorum conscientias oneramus.

Si autem contingat mors Archiepiscopi, tunc Administrator sede vacante Episcopatus, (sicut & alij Episcopi vi-
ventes

ventes, Processum pro anima eiusdem extradere debet, sub hac, vel simili forma

Processus pro Anima Archiepi defuncti.

Hieronymus N: N Perillustribus & Admodum Rndis Ecclesiæ Cathedralis N. Prælati & Canonicis, tum Ecclesiarum Collegiatarum, & aliarum Ecclesiarum tam secularium, quàm Regularium Præpositis, Decanis, Rectoribus, atq; Vniverso Clero Diocesis N. salutem in Domino

Postquàm Divinæ providentiæ decreto, Illustrissimus & Rndissimus Dominus, inclytæ memoriæ N. N. Archiepiscopus Gnesnensis, Legatus natus, Regniq; Poloniæ Primas, primusq; Princesps, vniversæ carnis viam ingressus mortalitatis legem non ita pridem implevit: in quod Christianæ pietatis Officium, vltro citroq; omnes incumbere debemus. Ad id præsentium literarum Nostrarum suffragia pacem Nobis conferemus: ut nimirum corde vestro, in conspectu Altissimi, effundatis. & juxta præscriptum Constitutionum Provincialium Gnesnensium, libro tertio, sub titulo, de Missis, pro defunctis spiritualibus Sacrificiis; & vigilias juxta Rubricam Officij defunctorum in Breuiario Romano appositum adiungatis. Alios vero Christi fideles, autoritate Nostrâ in Concionibus, Vestris exhortationibus, & alijs quibusvis admonitionibus spiritualibus ad effundendas preces pro anima ipsius induci faciatis, & in quantum in vobis est, inducat: Quatenus orationes ipsorum Vestris Sacrificijs, atq; psalmodijs, apud Deum Omnipotentem,

potentem, adjungant & demortui, spem beatam intuitu gloriæ magni Dei cumulatè expleri faciant: deinde peculiariter vnanimibus votis Majestati Divinæ supplicabitis, ut in locum defuncti, de tali Nobis provideat Successore qui possit desiderium, & mærorem nostrum, quem ille moriens reliquit, mitigare: Ecclesiæq; bonum Regimen ita feliciter tenere; ut ejus salutaris pioq; consilio, & exemplo, divini furoris, flagellis à Regno hoc, misericorditer aversis, cultus Dei felicibus ubiq; assurgat incrementis: Respublica verò pacis ornamentis floreat. Cupimus ergo in ejusmodi orationibus Clerum vniversum assiduum tantisper perseverare; quoad de colatione istius Dignitatis, indubitata ad se veritatem, rumor certus attulerit datum &c.

Quantum ad distributionem Clavium Episcopaliū, debet Administrator sede Episcopali vacante, extradere literas sub hac vel simili forma.

Literæ distributionum, Clavium, Episcopaliū per Administratorem sede Episcopali vacante dari solitæ.

Hieronymus N. N. & sede vacante Episcopatus N. Administrator generalis.

Vniversis & singulis quorum interest, potissimum autem clavis N. incolis eiusdem Clavis, significamus presentibus literis No-

ris Nostris. Quomodo sede vacante Episcopali, post obitum olim
 Illustrissimi & Reverendissimi N. Episcopi Nostris N. Perillustres &
 Admodum Reverendi Praelati & Canonici, Ecclesiae Cathedralis N.
 inherendo statutis Provincialibus, & Capitularibus, ac inde-
 mnitati Bonorum Ecclesiasticorum, consulendo ad Electionem seu
 verius Constitutionem Administratoris Episcopatus praefati, pro-
 cesserunt, & concordibus votis (vel ex pluralitate votorum,)
 hoc onus humeris Nostris imposuerunt: ut Bona Episcopatus praefati,
 debito ordine, ex praescripto Statutorum Provincialium,
 citra omnem moram administrarentur, alios Confratres eiusdem
 Capituli N. Perillustres & Admodum Reverendos Praelatos,
 & Canonicos in sortem onerum, stante vacatione eiusdem E-
 piscopatus ferendorum aduocandos esse statuimus, atque habita una
 cum Capitulo tunc congregato maturam deliberationem ad distributi-
 onem Clavium seu Tenuarum Bonorum Episcopaliū, pro more,
 & consuetudine antiqua, processimus. In qua distributione,
 Perillustri & Admodum Reverendo NN, Clavis N. N. cum omni-
 bus & singulis villis, praedijs, proventibus, redditibus, censi-
 bus, Decimis ceterisque obventionibus quibusvis, ex eadem
 Clave N. ad mensam Episcopalem convenientibus, ad guber-
 nandum, regendum, & administrandum obtigit. Quo pro sui
 sustentatione & conservatione, Bonorum quae de consuetudine
 & praescriptione statutorum Provincialium recipi solent, reci-
 piam: caetera autem, ex fructibus & redditibus ibidem interim
 convenientibus congregata, pro Illustrissimo & Reverendissimo
 futuro Episcopo integre & fideliter asserware tenebitur. Vobis
 omni-

omnibus & singulis quorum interest iurimamus: mandantes, quatenus eidem, & nemini alteri, omnes, & singuli dictæ Clavis N. incola, & subditi, debitam obedientiam reddatis, sede vacante Episcopali durante, non aliter quàm Vestris Dominis obtemperetis, nullius alterius, nisi ipsius superioritatem agnoscetes. Quodsi quis Vestrum mandato Nostro obtemperare recusaverit, gravissimas penas arbitrio Nostro reservatas in eum extendemus: Et ipse præfatus Perillustris & Admodum Rñdus N. Tenutarius extendet in inobediētes, prout ius, & ratio ipsi dictaverit, puniet. Insuper moderno dictæ Clavis N. Tenutario mandamus: ut de possessione dictorum omnium Bonorum, præfato Perillustri & Admodū Rñdo Dño N. N. cedat, & in possessionem eorundem Bonorum ipsum liberè, ac citra quamvis contradictionem dimittat, & tradat. In quorum maiorem fidem &c. datum. N.

Et quoniam, in Dicecesi Nostrâ Posnaniensi, Præter Administratorem Bonorum Episcopalium, & Vicarium seu Officiale Generale constitutum à Capitulo; occurrit Constitutio Officialis Varsoviensis, pro Magno Ducatu Masovix; ideo placuit hic inferere, qualem vivens Episcopus, ipsi facultatem det: Nam & Capitulum sede vacante, & Administrator (si à Capitulo habuerit facultatem eundem constituendi, & facultatem eidem dandi) eandem dare sub hac formula potest mutatis mutandis.

Constitutio Officialis Varsoviensis ab Episcopo.

Andreas N. &c. Illustribus & Admodū Rñdis DD. Prælatibus & Canonicis Ecclesie Collegiatae Varsoviensis, ac alijs quibusvis

Curatis, & non Curatis, Presbyteris: uniuersorū Clero, & po-
 pulo Territorij Varsaviensis, & Ducatus Masovia, salutem
 in Domino sempiternam. Posteaquam muneri Episcopali, di-
 uinā uolentē benignitate, humiles Nostros subiecimus humeros,
 ad eiusdem muneris Officiū exequenē Nostre mentis sedulo de-
 stinamus affectum, ut de illo possimus, ad ipsius laudem, cu-
 ius ore uocari sumus, dignos producere fructus. Inter uerō cun-
 ctas sollicitudines, quibus pulsamur; ea est cura præcipua, ut
 Clerum Iurisdictioni Nostra subiectum, in recto conseruemus
 uel constituamus ordine. Ad cuius regimen, in subsidium no-
 strum, tales debemus assumere viros, qui Clero, & populo, non
 solum auctoritate præesse, sed etiam uirtutibus, & bono exem-
 plo, prodesse uelint, possint, & ualeant. Mature itaq; truti-
 nantes, cui uices Iurisdictionis Nostræ, in Territorio Varsa-
 uensi, & Magno Ducatu Masovia committeremus, occurrit
 Perillustri & Admodum Rēdus Dñus N. N. quem ob generis
 splendorem uitæ integritatem, morum probitatem, Iuris scien-
 tiam, Iudicij maturitatem; gravitatem comitate temperatam,
 in rebus gerendis dexteritatem, aliasq; dignas qualitates, tanto
 muneri parem iudicauimus, & in Vicarium Nostrum in Spi-
 ritualibus, Officialemq; generalem Varsaviensem, Iudicemq;
 ordinarium, constituendum & deputandum esse duximus; uti
 quidem deputamus, creamus, & constituimus. Dantes eidem
 omnimodam potestatem, & facultatem, omnes, & singulas cau-
 sas, & actiones, Beneficiales, matrimoniales Civiles, & cri-
 minales, & alias quascunq; ad Forum Ecclesiasticum de Iure
 & con-

Et consuetudine, spontantes, Et pertinentes, inter quascunq; personas Spirituales, Et Seculares, motas Et movendas, audiendi, Et servatâ figurâ Iudicij, seu etiam summarie, Et de plano cognoscendi, sineq; debito, mediantibus decretis, terminandi ac eas debite executioni demandandi: citationum monitoriorum, Et inhibitionum literas, contra quascunq; personas tam Spirituales quàm Seculares decernendi, Et exradendi: Contumaces Et rebelles, Iuri, Et Rei iudicata non parentes, excommunicandi, aggravandi Et superaggravandi: aliasq; penas, à Iure Et sacris Canonibus præscriptas, in eisdem promulgandi: Et rursus ab eisdem censuris, toties quoties opus fuerit, absolvendi: Contractus quosvis, licitos tamen, Et honestos, recipiendi, admittendi, Et confirmandi: Resignationes quorumvis Beneficiorum, in formâ Iuris solitâ, ex causâ legitimâ à Sacris Canonibus Et Constitutionibus præscripta admittendi: præsentationes, ad quævis Beneficia Ecclesiastica, (Prælaturis, Et Canonicatibus Ecclesiæ Nostræ Collegiata Varsanien-sis, nec non Beneficijs Iurispatronatûs Sacræ Regiæ Maiestatis exceptis) per cessum, sive decessum, vacatura, servatis de Iure servandis, instituendi, Et investiendi. Testamenta tam Spiritualium quàm Secularium personarum, valore trecentorum florenorum non excedentia, approbandi, confirmandi: si ea Iuri contraria non fuerint, post intestatos verò Clericos de derelictis, sine Nostrâ speciali licentia non disponet: sed tantum providebit, ne Bona ipsorû distrabantur: Et de eisdem Nobis significabit. Insuper vi-
gore

TRACTATUS

160
 gore dictæ facultatis, super criminibus, excessibus, ad delictis,
 tam Cleri, quàm Populi Nobis subiecti, per viam denun-
 tiationis, accusationis seu generalis vel specialis Inquisitionis,
 procedere, & cognoscere; Reosq; ac convictos, iuxta exigen-
 tiam delictorum, ad mentem Iuris seu alias de arbitrio suo pu-
 nire: Prælati tamen & Canonicis Ecclesiæ Nostræ Collegia-
 tæ Varsaviensis exceptis. Contra violatores Personarum, Bo-
 norum, ac Immunitatum Ecclesiasticarum, ipsarumq; Eccle-
 siarū iuxta sacrorum Canonum præscripta procedere; & con-
 tra eos, sententias ferre. Presbyteros, prævio sufficienti exa-
 mine, idoneos pro excipiendis Confessionibus approbare, etiam
 in casibus sedi Nostræ ordinariæ, quomodocunq; reservatis.
 Commendas ad Ecclesias Parochiales, ex iusta & rationabili
 causa concedere Presbyteris idoneis secularibus legitimè exa-
 minatis & approbatis. In denuntiationibus Ecclesiasticis à
 Sacro Concilio Tridentino in ordine ad matrimonium requiri
 solitis, cum Personis Nobilibus, & alijs ex legitimâ causâ,
 dispensare. Indulta pro esu carniū, & Lacticiniorum, dum
 & quando necessitas infirmorum aliquorum valetudinis postu-
 laverit: Ac etiam pro celebrandis Missis, ad Ecclesias non
 consecratas non autem ad Capellas, & privata oratoria, (quæ
 Nobis ipsis reservamus) concedere: Indulgentias quasvis ad-
 mittere: Exercitium Pontificalium, Antistiti Catholico con-
 cedere: Res, ad Altare pertinentes benedicere: Monialium
 in Diocesi Nostrâ existentium, (hoc est in Territorio Varsa-
 viensi, & in toto Ducatu Masovia) curam habere, in illis,
 quæ

De potestate Capituli sede vacante Episcopali

que à Sacro Concilio Tridentino præscribuntur. Supplicationes & Processiones publicas, dum necessitas postula verit discernere: ac alia omnia & singula, necessaria, & opportuna, in præmissis omnibus præscriptis metis Iurisdictionis, facere, exercere, & exequi poterit. Facultatē aliam Personam idoneam, in locum sui, dum & quando opus fuerit, ad præmissa, subdelegandi, & assumendi. Quæ omnia & singula, vobis omnibus & singulis suprascriptis, ad notitiā deducimus: mandantes tam Prelatis, quam Canonicis Ecclesiæ Nostre Varsaviensis: quàm alijs quibuscunq; Presbyteris Diocesis Nostre seu verius Territorij Varsaviensis, & Magni Ducatus Masoviæ, Secularibus & Regularibus, universiq; Clero, & Populo: ut eidem Perllustri & Admodum Reverendo Domino N. N. tanquàm Officiali Nostro, debitum honorem exhibeant, obediant; ad eumq; in iis, quæ de Iure, & consuetudine ad Forum Ecclesiasticum, spectant, & pertinent; pro Iure reddendo: administrandaq; Iustitia recurrant. Volumus autem, & mandamus: ut presentes literæ Nostre Authentice, in facie Ecclesiæ Nostre Collegiatæ Varsaviensis, per publicum edictum, vel affixionem transumpti earum, ad valvas eiusdem Ecclesiæ publicentur: quo citius ad notitiā omnium deveniant. In quorum fidem presentes literas, manu Nostra subscriptas, sigillo Nostro, communiri, mandavimus. Datum N die N. Mense N. Anno N.

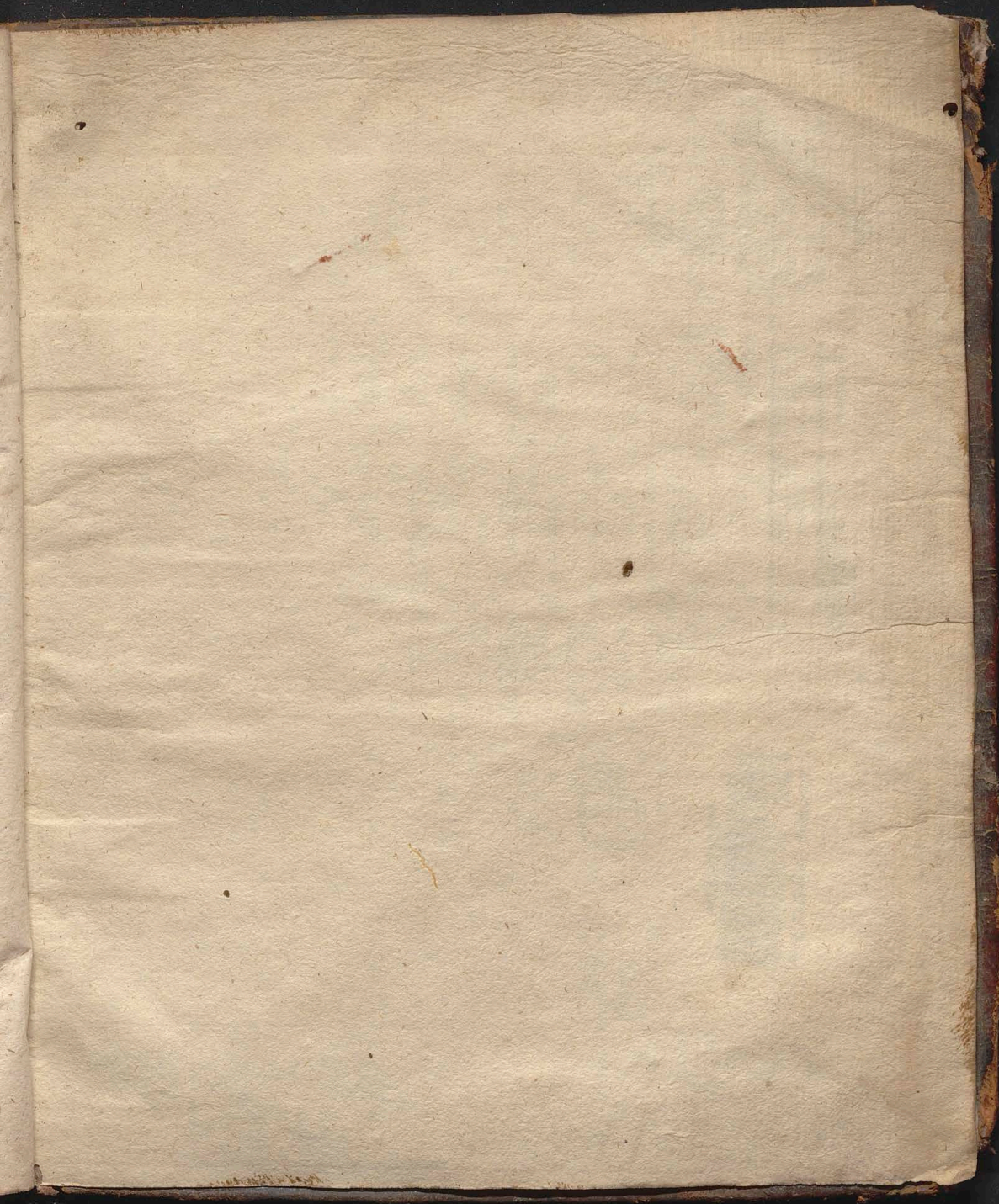
Et hæc de Officio & potestate Capituli sede Episcopali

152 *Traclatus de potestate Capituli sede vacante Episcopi*
pali vacante ex diversis Authoribus, selectioribus summo
labore, & diligentia à me collecta & descripta.

Cedant ad Laudem & Gloriam Dei Omnipotentis; Ho-
norem Beatissimæ Mariæ Virginis immaculate conceptæ,
& Omnium Sanctorum, Patronorum meorum, cuius &
quorum singulare patrociniū expertus sum in conscri-
bendis omnibus Operibus meis, in utilitatem publi-
cam, quam semper in mente habui: nulli gloriæ vanæ
studens. Tu vero Lector benevole, pro me indigno pec-
catore ora: & si in quo defeci, supple.

BIBLIOTHECA
M. IV. JAGELL.
CRACOVENSIS

38 10

4 9

37 10

37 10

Biblioteka Jagiellońska

std:0025689

